

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

із наведенням фрагментів дисертації Бортняка В. А.
та відповідних фрагментів опублікованих текстів інших авторів
без зазначення авторства

Збіги текстів виділені **жовтим** кольором, перефразування та синоніми – **бірюзовим**, перестановки слів місцями – **зеленим**; твердження автора про те, що це нібито він щось пропонує, оцінює, розробила чи робить висновки – **фіолетовим**.

Червоним шрифтом поданий коментар щодо фрагментів дисертації Бортняка В. А.

№	Фрагменти тексту дисертації, у якій виявлено факти порушення академічної доброчесності	Фрагменти опублікованих текстів інших авторів (без зазначення в дисертації Бортняка В. А. посилань на джерело)
Вид виявленого порушення: плагіат		
1	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Губанова Е. В., Ложкова С. Г. Государственный финансовый контроль: историко-правовой и теоретический анализ // Экономическая безопасность и качество, 2018, №3 (32), с. 52–56. (https://cyberleninka.ru/article/n/gosudarstvennyy-finansovyy-kontrol-istoriko-pravovoy-i-teoreticheskiy-analiz)</p>
	С. 40–41.	С. 54.
	<p>У правовій літературі фінансовий контроль трактується по-різному: так, наприклад, В. Ф. Піхоцький вважає, що фінансовий контроль є «...діяльністю органів держави, що здійснюється за допомогою спеціальних форм і способів, а також у низці випадків діяльність недержавних органів, уповноважених з метою забезпечення достовірності та законності фінансових операцій, об'єктивної оцінки фінансової ефективності господарської діяльності, виявлення резервів її підвищення, збільшення бюджетної доходності та збереження власності в «руках» держави» [28, с. 195].</p> <p>Покликання [28] – це: Піхоцький В. Ф. Зарубіжний досвід організації державного фінансового контролю та можливість його використання в Україні. Економіст. 2016. № 1. С. 31-34.. Це покликання фальшиве: у даній роботі (див. https://web.archive.org/web/20220121092553/http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/econ_2016_1_9.pdf) немає цієї цитати, немає слів «способів», «недержавних», «господарської» та інших. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>Как считает А.Н. Козырин, фінансовый контроль представляет собой деятельность органов государства, которая осуществляется с помощью специальных форм и способов, а также в ряде случаев деятельность негосударственных органов, уполномоченных в целях установления законности и достоверности финансовых операций, объективной оценки экономической эффективности финансово-хозяйственной деятельности, выявления резервов ее повышения, увеличения бюджетной доходности и сохранения собственности в «руках» государства [4]. Аналогичное мнение можно встретить и у Е.Ю. Грачевой [2].</p>
2	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Серых Н. А. Финансовый контроль как категория финансового права // «Научно-практический электронный журнал Аллея Науки», 2021, №4(55), с. 867–872. (https://web.archive.org/web/20240616220218/https://alley-science.ru/domains_data/files/2April2021/FINANSOVY_Y%20KONTROL.%20KAK%20KATEGORIYa%20FINA)</p>

		NSOVOGO%20PRAVA.pdf Нумерація сторінок – за збереженим файлом pdf.
С. 41.	С. 2.	
<p>Відомо, що в кожній науці, зокрема і юридичній, існує своя система категорій, понять і термінів. Характерно й те, що поняття для будь-якої науки абсолютно неоднакові як за своїм значенням, за ступенем важливості впливу на неї, так і за своєю роллю в пізнанні процесів, що відбуваються в межах цієї науки. Термін «категорія» історично завдячує своєю появою філософам, адже категорії спочатку були пов'язані з формами мислення [24, с. 249]. Проте важливо, що під категорією варто розуміти як певні форми мислення, так і конкретні базові концепції, які «максимально узагальнюють особливе, специфічне в об'єкті певної науки» [25, с. 250].</p> <p>Покликання [24] – це: Настенко М. О. Фінансовий контроль за діяльністю суб'єктів господарювання як різновид публічного фінансового контролю. Порівняльно-аналітичне право. 2017. № 5. С. 248-251. Це покликання фальшиве: у даній роботі (див. https://otherreferats.allbest.ru/finance/00906354.html, куди її виклала сама авторка) немає слів «категорія», «філософ» і «мислення».</p> <p>Покликання [25] – це: Обушна Н. І. Модернізація системи державного фінансового контролю в Україні в контексті утвердження парадигми публічного аудиту. Вісник НАДУ при Президентіві України. Сер. Державне управління. 2016. № 4. С. 64-71. Це покликання фальшиве: у цій роботі (http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2016_4_110) немає стор. 250 і слів «мислення», «максимально», «узагальнюють», «специфічне». Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>Известно, что в каждой науке, в том числе и юридической, существует своя система категорий, понятий и терминов. Характерно и то, что используемые понятия для любой науки совершенно неодинаковы как по своему значению, по степени важности воздействия на нее, так и по своей роли в познании процессов, протекающих в данной науке.</p> <p>Термин «категория» исторически обязан своим появлением философам. Так, в истории философии категории изначально были связаны с формами мышления [12]. Однако важно, что под категорией следует понимать не только определенные формы мышления, но и конкретные базовые концепции, которые «максимально обобщают особенное, специфическое в объекте данной науки» [15].</p> <p>Покликання [12] – це: Ныркoв В.В. Правовые категории: методологический аспект // Субъективные права и законные интересы: теоретические основы и проблемы юридической защиты. Вып. 3, ч. 1. / под ред. Ю.Н. Старилова. Воронеж, 2002. С. 157. Покликання [15] – це: Тененбаум В.О. Государство: система категорий. Саратов, 1971. С.9.</p>	
С. 41–42.	С. 2–3.	
<p>Розглядаючи фінансово-правові категорії, маємо зазначити, що їм властиві деякі особливості, які відрізняють їх від категорій інших галузей права. Вважаємо, що одним із основних напрямів сучасної науки фінансового права виступають проблеми віднесення тих чи інших понять до правових категорій цієї науки. Необхідно позначити, що до базисних категорій фінансового права належать ті поняття, яким властива цілісність, глобальність і ґрунтовність [55, с. 134].</p> <p>Прикладом таких понять, на думку В. М. Пращук, є: «фінансова діяльність держави», «державні грошові кошти», «фінансове право», «фінансові акти», «бюджетне право», «бюджетна система» тощо. Крім того, однією із важливих спеціальних категорій фінансового права, на думку автора, є фінансовий контроль. По-перше, це зумовлено тим, що фінансовий контроль є цілісним науковим напрямом фінансового права, по-друге, є важливим спеціальним поняттям, яке охоплює інші поняття, такі як: «державний і муніципальний фінансовий контроль», «валютний контроль», «податковий контроль» тощо [33, с. 100].</p> <p>Покликання [55] – це: Ярошенко А. С., Кусайко І. Ю., Яшков К. В., Риженко В. В. Особливості здійснення фінансового контролю як засобу запобігання корупції: сучасний стан і перспективи вдосконалення. Вісник Запорізького національного універси-</p>	<p>Рассматривая финансово-правовые категории, следует сказать о том, что им присуще некоторые особенности, которые отличают их от категорий других отраслей права. Однако если учитывать, что наука о финансовом праве имеет достаточно давнюю историю, нельзя сказать, что система ее правовых категорий сформировалась полностью. Исходя из этого, полагаем, что одним из основных направлений современной науки финансового права выступают проблемы отнесения тех или иных понятий к правовым категориям данной науки.</p> <p>Необходимо обозначить, что к базисным категориям финансового права относятся те понятия, которым «присуща целостность, глобальность и основательность» [1]. Примером таких понятий, по мнению К.С. Бельского, являются: «финансовая деятельность государства», «государственные денежные средства», «финансовое право», «финансовые акты», «бюджетное право», «бюджетная система» и др.</p> <p>Кроме того, среди одной из важных специальных категорий финансового права, на взгляд автора, является финансовый контроль. Во-первых, это обусловлено тем, что финансовый контроль представляет собой цельное научное направление финансового права, во-вторых, является важным специальным понятием, которое включает в себя иные понятия, такие как «государственный и муниципальный финансовый контроль», «валютный контроль», «налоговый контроль» и пр.</p>	

<p>тету. Сер. Юридичні науки. 2020. № 2. С. 131-135. Це покликання фальшиве: у цій роботі (https://er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/5860/1/131.pdf) немає слів «категорія», «цілісність» тощо. Покликання [33] – це: Прасюк В. М. Державний фінансовий контроль: визначення поняття. Прикарпатський юридичний вісник. 2019. Вип. 3(28), т. 2. С. 97-102. Це покликання фальшиве: у тексті цієї роботи (http://piv.nuoua.od.ua/v3-2_2019/21.pdf) немає слів «державні грошові кошти», «фінансове право», «фінансові акти», «бюджетне право», «бюджетна система», «валютний» та «податковий». Фальсифікація джерел. Бортняк підмінив Бельського на Прасюка. Плагіат.</p>	
<p>С. 42.</p>	<p>С. 3.</p>
<p>Отже, фінансовий контроль - одна з найважливіших та значущих категорій фінансового права, а вивчення цього правового та адміністративно-правового явища впливає із фундаментальної важливості фінансового контролю у сфері публічних фінансів. Актуальність дослідження аналізованої правової категорії зумовлена тими важливими завданнями, які розв'язуються у процесі здійснення фінансового контролю.</p> <p>Важливим є і те, що як у юридичній, так і економічній науці досі не вироблено єдиного поняття фінансового контролю. У зв'язку з цим доцільно розглянути історичні аспекти формування цього поняття, а також деякі позиції вчених із цього питання.</p>	<p>Таким образом, понятие финансового контроля – одна из самых важных и значимых категорий финансового права, а изучение этого правового и экономического явления вытекает из фундаментальной важности финансового контроля в сфере государственных финансов.</p> <p>Актуальность исследования рассматриваемой правовой категории обусловлено теми важными задачами, которые решаются в процессе осуществления финансового контроля. К ним относят: целевое и <...></p> <p>Немаловажным является и то, что как в юридической, так и экономической науке до настоящего времени не выработано единого понятия финансового контроля. В связи с этим, следует рассмотреть исторические аспекты формирования данного понятия, а также существующие позиции ученых по данному вопросу.</p>
<p>С. 42.</p>	<p>С. 3–4.</p>
<p>Історично поява та розвиток фінансового контролю зумовлені виникненням фінансів як грошово-кредитних економічних відносин. Фінанси виникають у зв'язку з формуванням, розподілом та використанням централізованих та децентралізованих фондів коштів, метою яких є виконання функцій та завдань держави, а також забезпечення умов розширеного відтворення. Фінанси є важливою <...></p>	<p>Исторически появление и развитие финансового контроля обусловлено возникновением финансов, представляющих собой денежно-кредитные экономические отношения, которые связаны с формированием, распределением и использованием централизованных и децентрализованных фондов денежных средств, целью которых является выполнение функций и задач государства, а также обеспечение условий для расширенного воспроизводства.</p>
<p>С. 42–43.</p>	<p>С. 4.</p>
<p>Позначимо, що вивченням проблем фінансового контролю юристи-правознавці, серед яких В. А. Лебедев, І. Х. Озеров, І. І. Янжул, почали займатися ще в дореволюційний період. Не можна не відзначити і глибокий аналіз процесів, що відбуваються у фінансовій та контрольній сферах, у працях дореволюційних дослідників М. Кременьовського й Ф. М. Белявського. У другій половині XIX століття почали видаватися роботи, присвячені вивченню зарубіжних фінансово-контрольних систем, а дорадянський період, у свою чергу, був позначений дослідженням теорії рахівництва, касової, а також бухгалтерської діяльності. Варто також зазначити, що досліджувалися питання, пов'язані з підбором та аналізом рахунково-ревізійного законодавства першої половини XIX століття [45, с. 210].</p>	<p>Обозначим, что изучением проблем финансового контроля юристы-правоведы, среди которых В.А. Лебедев, И.Х. Озеров, И.И. Янжул, начали заниматься еще в дореволюционный период [7].</p> <p>Нельзя не отметить и глубокий анализ процессов, происходящих в финансовой и контрольной сферах, в трудах дореволюционного исследователя М. Кременьовского [8], а также Ф.Н. Белявского [2], подвергнувшего систему государственного финансового контроля Российской империи не всегда оправданной критике с точки зрения нового государства.</p> <p>Во второй же половине XIX века начали издаваться работы, которые были посвящены изучению зарубежных финансово-контрольных систем, а досоветский период, в свою очередь, был посвящен исследованию теории счетоводства, кассовой, а также бухгалтерской деятельности. Следует также отметить, что особое внимание отводилось ра-</p>

		ботам, касаючимся підбора і аналізу счетно-ревизионного законодавства першої половини XIX століття [13].
С. 43.		С. 4–5.
<p>У радянський час інтерес до дослідження фінансового й контрольного досвіду поступово слабшає, зазначається, що в довоєнний період ця тема зовсім ніким не вивчалася. Однак у середині століття з'явилася серія досліджень щодо розвитку фінансового контролю, зокрема дослідницька дисертація В. М. Митрофанова та робота А. І. Коняєва.</p> <p>Крім цих двох основних робіт, було також видано низку публікацій у різних періодичних виданнях. Необхідно зазначити, що в дореволюційному законодавстві такий термін, як «фінансовий контроль» зовсім не зустрічався, це пояснюється тим, що вид діяльності, що розглядається, мав назву «державний контроль». Про це у своїх працях згадує Т. А. Жадан: «У дореволюційний період ні в законодавстві, ні в науковій літературі поняття «фінансовий контроль» не зустрічалося, проте широко вживається термін «державний контроль» [11, с. 163].</p> <p>Покликання [11] – це: Митрофанов В.М. Государственный финансовый контроль в дореволюционной России. (1811-1917). Диссертация к.э.н. М., 1961</p> <p>Це покликання фальшиве: автор дисертації – Митрофанов, а не Жадан.</p> <p>Бортняк підмінив прізвище Ялбулганова на Жадана, а в покликанні дав Митрофанова.</p> <p>Фальсифікація джерел.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>В советское же время интерес к исследованию финансового и контрольного опыта постепенно ослабевает, отмечается, что в довоенный период эта тема, вовсе практически никем не изучалась. Однако в середине века появилась серия исследований по развитию финансового контроля - исследовательская диссертация В.М. Митрофанова [11] и работа А. И. Коняева [9]. Кроме того, помимо этих двух основных работ, был также выпущен ряд публикаций в различных периодических изданиях.</p> <p>Необходимо отметить, что в дореволюционном законодательстве такой термин, как «финансовый контроль» вовсе не встречался, это объясняется тем, что рассматриваемый вид деятельности имел название «государственный контроль». Об этом в своих трудах упоминает А.А. Ялбулганов: «В дореволюционный период ни в законодательстве, ни в научной литературе понятие «финансовый контроль» не встречалось, однако широко употребляется термин «государственный контроль» [17].</p>	
С. 43–44.		С. 5.
<p>У радянській адміністративно-правовій науці поняття «фінансовий контроль» виступало як діяльність «спеціальних інститутів державного контролю» [15, с. 116]. У зв'язку з цим дослідження природи фінансового контролю за часів соціалізму базувалися на його розумінні як діяльності державних органів та громадських організацій, яка полягала в перевірці обґрунтованості процесів формування централізованих та децентралізованих грошових фондів, а також їх використання, де основною метою було дотримання планових пропорцій у розширеному відтворенні. Розглядаючи «фінансовий контроль» у сучасній науці, можемо говорити про наявність множинних трактувань досліджуваної категорії. З одного боку, поняття «фінансовий контроль» тлумачиться авторами в широкому розумінні: «Фінансовий контроль - це контроль за законністю та доцільністю дій у галузі освіти, розподілу та використання грошових фондів держави та суб'єктів місцевого самоврядування з метою ефективного соціально-економічного розвитку країни та окремих регіонів» [37, с. 65]. З іншого боку, зазначене поняття розглядається у вузькому значенні, де фінансовий контроль є перевіркою спеціально уповноважених органів стосовно дотримання учасниками фінансових, кредитних, грошових, валютних операцій вимог законодавства і правил, встановлених державою і власниками.</p>	<p>В советской же науке понятие «финансовый контроль» выступало как деятельность «специальных институтов государственного контроля» [16]. В связи с этим, исследования природы финансового контроля при социализме, были основаны на его понятии как деятельности государственных органов и общественных организаций, которая заключалась в проверке обоснованности процессов формирования централизованных и децентрализованных денежных фондов, а также их использовании, где основной целью являлось: соблюдение плановых пропорций в расширенном воспроизводстве.</p> <p>Рассматривая же «финансовый контроль» в современной науке, можно говорить о наличии множественных трактовок исследуемой категории.</p> <p>С одной стороны, понятие «финансовый контроль» трактуется авторами в широком смысле: «Финансовый контроль – это контроль за законностью и целесообразностью действий в области образования, распределения и использования денежных фондов государства и субъектов местного самоуправления в целях эффективного социально-экономического развития страны и отдельных регионов» [5]. С другой же – в узком, где финансовый контроль представляет собой проверку специально уполномоченными органами соблюдения участниками финансовых, денежных, кредитных валютных операций требований законодательства, норм и правил, установленных государством и собственниками [4].</p>	
С. 44.		С. 6.

<p>Так, наприклад, К. В. Пивоваров зазначає, що фінансовий контроль – це контроль за доцільністю та законністю діяльності в галузі освіти, розподілу, а також використання грошових фондів держави та суб'єктів місцевого самоврядування [26, с. 90]. В. Ф. Піхоцький, навпаки, розуміє під фінансовим контролем діяльність державних органів, що реалізується шляхом застосування певних організаційних методів та форм, а також здійснюється недержавними органами, які мають законодавчі повноваження визначати законність і надійність фінансових операцій, об'єктивно оцінювати економічну ефективність господарської діяльності, а також виявляти нові резерви для її покращення, збільшення надходжень до бюджету та збереження державної власності [29, с. 33].</p> <p>Бортняк підмінив прізвище Сухарєва на Пивоварова, та Козиріна на Піхоцького. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>Так, например, А. Сухарев отмечает, что финансовый контроль – это контроль за законностью и целесообразностью деятельности в области образования, распределения, а также использования денежных фондов государства и субъектов местного самоуправления [14].</p> <p>А.Н. Козырин же, напротив, понимает под финансовым контролем деятельность государственных органов, которая осуществляется с определенными организационными методами и формами, а также негосударственных органов, которые наделены законодательными полномочиями определять законность и надежность финансовых операций, объективную оценку экономической эффективности финансово-хозяйственной деятельности и выявления новых резервов ее повышения, увеличения доходных поступлений в бюджет и сохранности государственной собственности.</p>
<p>С. 44–45.</p>	<p>С. 6–7.</p>
<p>Запропоноване О. Шевчуком та О. Феदिшиним визначення фінансового контролю виявляється особливо вдалим та чітким у своїй сутності. Воно узгоджується з вимогами законодавства та враховує широкий спектр завдань, які входять у сферу фінансового контролю. Відповідно до даного визначення, фінансовий контроль є законодавчо встановленою діяльністю органів державної влади та управління на всіх рівнях. Його головна мета полягає у виявленні, попередженні та припиненні помилок, зловживань, а також недотримання фінансово-господарського законодавства. Це визначення фокусується не лише на виявленні і припиненні недоліків управління державними фінансовими та матеріальними ресурсами, але й на недоліках у системі державного управління в цілому. Зокрема, воно відзначає недоліки в організації системи державного управління, зокрема внутрішнього фінансового контролю, фінансово-господарської діяльності державних органів та організацій з державною участю [50, с. 47]. Враховуючи це визначення, фінансовий контроль виступає як важлива ланка у системі ефективного управління фінансовими ресурсами держави. Його проведення допомагає забезпечити дотримання фінансово-господарського законодавства, ефективно використання державних коштів та попередження можливих ризиків і зловживань у фінансовій сфері.</p> <p>Отже, на підставі вищезазначеного можна дійти висновку, що така категорія, як фінансовий контроль існує досить давно і в економічній, і юридичній науці. Однак, незважаючи на це, маємо зазначити, що на сьогодні існує низка недоліків, які впливають негативно на ефективність фінансового контролю.</p>	<p>По нашему же мнению, наиболее удачным является определение финансового контроля В.В. Бурцевым, который определяет его как установленную законодательством деятельность органов государственной власти и управления всех уровней по выявлению, предупреждению и пресечению, не только ошибок и злоупотреблений в управлении государственными денежными и другими материальными ресурсами, а также несоблюдения финансово-хозяйственного, в том числе бюджетного, законодательства, но и недостатков в организации систем управления (в том числе внутреннего контроля) финансово-хозяйственной деятельности государственных органов, организаций с полным или частичным государственным участием [3, с. 47].</p> <p>Таким образом, на основании вышеотмеченного, можно прийти к выводу, что такая категория как «финансовый контроль» существует достаточно давно и в экономической, и юридической науке. Однако, несмотря на это, важно отметить, что в настоящее время существует ряд некоторых проблем, а также противоречий, которые оказывают негативное влияние как на качество, так и на эффективность государственного финансового контроля.</p>
<p>С. 45–46.</p>	<p>С. 7–8.</p>
<p>По-перше, це пов'язано із тим, що нормативна база фінансового контролю, як і раніше, залишається далекою від сучасних економічних та соціальних реалій і, своєю чергою, не повною мірою відповідає цілям і завданням, визначеним державою.</p> <p>По-друге, проблемним питанням є і те, що понятійно-категоріальний апарат фінансового контролю досі не має свого законодавчого закріплення на законодавчому рівні. Усе це вказує на те, що в</p>	<p>Во-первых, на наш взгляд, это связано с тем, что нормативная база финансового контроля по-прежнему остается далека от современных экономических и социальных реалий и, в свою очередь, не в полной мере отвечает тем целям и задачам, которые определены государством. Во-вторых, проблемным вопросом является и то, что понятийно-категориальный аппарат финансового контроля до сих пор не имеет своего законодательного за-</p>

<p>сучасних умовах є необхідність внести деякі зміни щодо фінансового контролю до законодавчої бази. Варто зазначити, що проблеми, пов'язані з фінансовим контролем, відображаються в теоретичних аспектах і в практичній діяльності. Однією з них є запобігання правопорушенням у фінансово-бюджетній сфері. Як правило, це пов'язано з тим, що, як і в будь-якій іншій злочинній сфері, злочинна та протиправна діяльність у фінансово-бюджетній сфері передбачає певні заходи щодо приховування слідів злочинів, вироблення тактики протидії контрольним органам.</p> <p>У зв'язку з цим, найбільш актуальним виступає питання про тіснішу співпрацю між контрольними, обліковими та правоохоронними органами: завдяки інформативності, що надійшла від наглядових органів у межах порядку фінансового контролю, створюється реальна картина злочинності в фінансово-бюджетній сфері, проте для запобігання і припинення цього злочину, очевидно, що їхніх повноважень буде недостатньо. У результаті цього ефективне співробітництво з правоохоронними органами є доцільним.</p>	<p>крєплення на федеральному рівні. Так, наприклад, Бюджетный кодекс РФ от 31 июля 1998 № 145-ФЗ закрепляет лишь краткую характеристику государственного (муниципального) финансового контроля в бюджетной сфере, но не содержит само определение финансового контроля. Все это указывает на то, что в современных условиях имеется необходимость внести некоторые изменения, касающиеся финансового контроля, в законодательную базу.</p> <p>Следует обозначить, что проблемы, связанные с финансовым контролем, находят свое отражение не только в теоретических аспектах, но и практической деятельности. Одной из них является предупреждение правонарушений в финансово-бюджетной сфере. Как правило, это связано с тем, что, как и в любой другой преступной сфере, преступная и противоправная деятельность в финансово-бюджетной сфере предусматривает определенные меры по скрытию следов преступлений, выработке тактики противодействия контрольным органам, таких как Счетная палата РФ, ФНС и др. В связи с этим, наиболее актуальным выступает вопрос о более тесном сотрудничестве между контрольными, учетными и правоохранительными органами Российской Федерации: благодаря информации, поступившей от надзорных органов в пределах порядка финансового контроля, создается реальная картина преступности в финансово-бюджетной сфере, однако для предотвращения и пресечения этого преступления, очевидно, что их полномочий будет недостаточно. В результате этого эффективное сотрудничество с правоохранительными органами представляется весьма целесообразным.</p>
<p>С. 46.</p> <p>Ще однією актуальною проблемою сучасного суспільства у сфері фінансового контролю виступає питання підготовки кадрів контрольних органів, це насамперед обумовлено тим, що чинна нормативно-правова база досить часто зазнає змін. Внаслідок цього актуалізується потреба в регулярному підвищенні кваліфікації та професійного рівня співробітників контрольних органів, а також їх участі в різноманітних навчальних заходах, що сприяють підвищенню знань та обміну досвідом. Підбиваючи підсумки, можемо дійти невтішного висновку, що низка проблем у здійсненні фінансового контролю державними органами й посадовими особами, безумовно, пов'язана з труднощами щодо його реалізації на практиці та продуктивної роботи.</p> <p>Крім того, у ході дослідження стає зрозумілим, що єдиної точки зору, яка визначала б категорію «фінансовий контроль», не існує, це підтверджується різними трактуваннями зазначеного поняття вченими. Однак, на наш погляд, доцільно вважати фінансовий контроль таким видом контролю, який відповідає за дотримання законності та доцільності дій у сфері фінансів, розподілу та використання загальнодержавних та місцевих фондів (фінансових активів) публічного характеру, де метою виступає як ефективне соціально-економічного розвитку країни загалом, і її регіонів зокрема. До того ж, варто ще раз наголосити, що фінансовий контроль є спеціальною категорією фінансового права, яка, своєю чергою, має значні характеристики правової категорії.</p> <p>Доказом плагіату з російської є помилка комп'ютерного перекладу: вислів «значимые</p>	<p>С. 8.</p> <p>Еще одной актуальной проблемой современного общества в сфере финансового контроля выступает проблема подготовки кадров контрольных органов, это, в первую очередь, обусловлено тем, что действующая нормативно-правовая база довольно часто терпит изменения. Вследствие этого существует потребность в регулярном повышении квалификации и профессионального уровня сотрудников контрольных органов, а также их участия в различных учебных мероприятиях, способствующих повышению знаний и обмену опытом.</p> <p>Подводя итоги можно сделать вывод о том, что ряд проблем в осуществлении финансового контроля государственными органами и должностными лицами, безусловно, имеется, что является трудностью для его реализации и продуктивной работы на практике. Кроме того, в ходе исследования становится понятным, что единой точки зрения, которая бы определяла категорию «финансовый контроль» не существует, это подтверждается различными трактовками понятия финансового контроля учеными. Однако на наш взгляд, будет верным считать финансовый контроль таким видом контроля, который отвечает за соблюдение законности и целесообразности действий в области образования, распределения и использования государственных, муниципальных и иных денежных фондов (финансовых ресурсов) публичного характера, где целью выступает как эффективное социально-экономическое развитие страны в целом, так и ее регионов. К тому же, следует еще раз подчеркнуть, что финансовый контроль является специальной категорией финансового права, которая, в свою очередь, обладает значимыми характеристиками правовой категории.</p>

<p>характеристики» Бортняк неправильно переклав як «значні характеристики», тоді як треба – «значущі показники». Плагіат.</p>	
<p>С. 74.</p>	<p>С. 4.</p>
<p><...> Зауважимо, що вивченням проблем фінансового контролю займалися юристи-правознавці, зокрема В. А. Лебедев, І. Х. Озеров, І. І. Янжул звернулися до цього питання ще в дореволюційний період [54, с. 729].</p> <p>Покликання [54] – це: Янжул И. И. Бисмарк и государственный социализм. Вестник Европы. 1890. № 8. С. 728-729. Це джерело відрізняється від джерела, вказаного в російській статті. Цей самий текст Бортняк уже переписував на с. 42–43, але там покликання не вказував. Подвійний плагіат.</p>	<p>Обозначим, что изучением проблем финансового контроля юристы-правоведы, среди которых В.А. Лебедев, И.Х. Озеров, И.И. Янжул, начали заниматься еще в дореволюционный период [7].</p> <p>Покликання [7] – це: Иловайский С.И. Учебник финансового права. Одесса, 1912; Лебедев В.А. Финансовое право. Т. 1-2. СПб., 1882, 1885; Озеров И.Х. 1) Как расходуются в России народные деньги? Критика русского расходного бюджета и Государственный контроль. М., 1907; 2) Русский бюджет доходный и расходный. М., 1907; Янжул И.И. 1) История финансового права. СПб., 1882; 2) Финансовое право. М., 1889.</p>
<p>С. 74–75.</p>	<p>С. 4.</p>
<p>Не можна не відзначити і глибокий аналіз процесів, що відбувалися у фінансовій та контрольній сферах, у працях дореволюційного дослідника М. Кременьовського, а також Ф. М. Белявського, який піддавав систему державного фінансового контролю Російської імперії не завжди виправданій критиці з погляду нової держави. У другій половині XIX століття почали видаватися роботи, присвячені вивченню зарубіжних фінансово-контрольних систем, а дорадянський період, своєю чергою, був присвячений дослідженню теорії рахівництва, касової, а також бухгалтерської діяльності. Варто також зазначити, що особливу увагу приділяли роботам, що стосувалися підбору та аналізу рахунково-ревізійного законодавства першої половини XIX століття [40, с. 130].</p> <p>Цей самий текст Бортняк уже переписував на с. 42–43, але замість покликання [45] указав тепер покликання [40]. Тут цей фрагмент повністю співпадає з російським джерелом, на відміну від переписаного на с. 42–43. Фальсифікація джерел. Подвійний плагіат.</p>	<p>Нельзя не отметить и глубокий анализ процессов, происходящих в финансовой и контрольной сферах, в трудах дореволюционного исследователя М. Кременьовского [8], а также Ф.Н. Белявского [2], подвергнувшего систему государственного финансового контроля Российской империи не всегда оправданной критике с точки зрения нового государства.</p> <p>Во второй же половине XIX века начали издаваться работы, которые были посвящены изучению зарубежных финансово-контрольных систем, а досоветский период, в свою очередь, был посвящен исследованию теории счетоводства, кассовой, а также бухгалтерской деятельности. Следует также отметить, что особое внимание отводилось работам, касающимся подбора и анализа счетово-ревизионного законодательства первой половины XIX века [13].</p>
<p>С. 75.</p>	<p>С. 5.</p>
<p>У зв'язку з цим дослідження природи фінансового контролю за часів соціалізму ґрунтувалися на уявленні про нього як про діяльність державних органів та громадських організацій, яка полягала в перевірці обґрунтованості процесів формування централізованих та децентралізованих грошових фондів, а також їх використання, де основною метою було дотримання планових пропорцій у розширеному відтворенні. Розглядаючи «фінансовий контроль» у сучасній науці, можемо говорити про наявність множинних трактувань досліджуваної категорії.</p> <p>Поняття «фінансовий контроль» може бути тлумачене авторами в двох широких аспектах. З одного боку, в широкому розумінні, фінансовий контроль охоплює контроль за законністю та доцільністю дій у сферах освіти, розподілу та використання грошових фондів держави та місцевого самоврядування. Його ціль полягає у забезпеченні ефективного соціально-економічного розвитку краї-</p>	<p><...> В связи с этим, исследования природы финансового контроля при социализме, были основаны на его понятии как деятельности государственных органов и общественных организаций, которая заключалась в проверке обоснованности процессов формирования централизованных и децентрализованных денежных фондов, а также их использовании, где основной целью являлось: соблюдение плановых пропорций в расширенном воспроизводстве.</p> <p>Рассматривая же «финансовый контроль» в современной науке, можно говорить о наличии множественных трактовок исследуемой категории.</p> <p>С одной стороны, понятие «финансовый контроль» трактуется авторами в широком смысле: «Финансовый контроль – это контроль за законностью и целесообразностью действий в области образования, распределения и использования денежных фондов государства и субъектов местного самоуправления в целях эффективного социально-</p>

	<p>ни та окремих регіонів. З іншого боку, вузьке розуміння фінансового контролю включає перевірку фінансових, кредитних, грошових та валютних операцій згідно з вимогами законодавства та правил, встановлених державою та власниками, і здійснюється спеціально уповноваженими органами [17, с. 26].</p> <p>Цей самий текст Бортняк уже переписував на с. 43–44, але цього разу спостерігаємо рерайтинг, Подвійний плагіат.</p>	<p>экономического развития страны и отдельных регионов» [5]. С другой же – в узком, где финансовый контроль представляет собой проверку специально уполномоченными органами соблюдения участниками финансовых, денежных, кредитных валютных операций требований законодательства, норм и правил, установленных государством и собственниками [4].</p>
С. 75–76.		С. 6.
	<p>Так, наприклад, Н. Лазарева зазначає, що фінансовий контроль - це контроль за законністю та доцільністю діяльності в галузі освіти, розподілу, а також використання грошових фондів держави та суб'єктів місцевого самоврядування [18].</p> <p>Л. Чернявська, навпаки, розуміє під фінансовим контролем діяльність державних органів, що здійснюється певними організаційними методами та формами, а також недержавних органів, які наділені законодавчими повноваженнями визначати законність та надійність фінансових операцій, здійснювати об'єктивну оцінку економічної ефективності фінансової діяльності та виявляти нові резерви для її підвищення, збільшення надходжень до бюджету та збереження державної власності [49, с. 279].</p> <p>Цей самий текст Бортняк уже переписував на с. 44, але цього разу приписав твердження іншим науковцям, Фальсифікація джерел. Подвійний плагіат.</p>	<p>Так, например, А. Сухарев отмечает, что финансовый контроль – это контроль за законностью и целесообразностью деятельности в области образования, распределения, а также использования денежных фондов государства и субъектов местного самоуправления [14].</p> <p>А.Н. Козырин же, напротив, понимает под финансовым контролем деятельность государственных органов, которая осуществляется с определенными организационными методами и формами, а также негосударственных органов, которые наделены законодательными полномочиями определяют законность и надежность финансовых операций, объективную оценку экономической эффективности финансово-хозяйственной деятельности и выявления новых резервов ее повышения, увеличения доходных поступлений в бюджет и сохранности государственной собственности.</p>
С. 76.		С. 6.
	<p>На нашу думку, найбільш вдалим є визначення фінансового контролю, запропоноване В. В. Бурцевим, який розглядає його як встановлену законодавством діяльність органів державної влади та управління усіх рівнів щодо виявлення, попередження, а також припинення не лише помилок та зловживань в управлінні державними матеріальними та іншими грошовими ресурсами, а також недотримання фінансово-господарського, зокрема бюджетного законодавства, а й недоліків в організації системи управління (зокрема і внутрішнього контролю) фінансово-господарської діяльності державних органів, організацій із повною та частковою державною участю [51, с. 30].</p> <p>Отже, на основі вищезазначеного, можна дійти висновку, що така категорія, як фінансовий контроль існує досить давно і в економічній, і юридичній науці.</p> <p>Покликання [51] – це: Шевчук О. Р. Ринок фінансових послуг як об'єкт наукового дослідження фінансово-правової науки. Адвокат. 2012. № 10(121). С. 29-32. Це покликання фальшиве. Текст переписаний з російської статті. Плагіат.</p>	<p>По нашему же мнению, наиболее удачным является определение финансового контроля В.В. Бурцевым, который определяет его как установленную законодательством деятельность органов государственной власти и управления всех уровней по выявлению, предупреждению и пресечению, не только ошибок и злоупотреблений в управлении государственными денежными и другими материальными ресурсами, а также несоблюдения финансово-хозяйственного, в том числе бюджетного, законодательства, но и недостатков в организации систем управления (в том числе внутреннего контроля) финансово-хозяйственной деятельности государственных органов, организаций с полным или частичным государственным участием [3, с. 47].</p> <p>Таким образом, на основании вышеотмеченного, можно прийти к выводу, что такая категория как «финансовый контроль» существует достаточно давно и в экономической, и юридической науке.</p> <p>Покликання [3] – це: Бурцев В.В. Государственный финансовый контроль: методология и организация. – М.: Информационно-внедренческий центр «Маркетинг», 2000.</p>
3	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового</p>	<p>Рожкова Э. С., Абрамовских Л. Н. Государственный финансовый контроль. –</p>

	<p>контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>«Сибирский федеральный университет», 2012. (https://www.litres.ru/book/lubov-abramovskih/gosudarstvennyy-finansovyy-kontrol-40129266/)</p>
С. 47.		С. 8.
	<p>У визначенні фінансового контролю виділяються три важливі дії: перша - виявлення різного роду порушень (помилки, зловживань, зокрема шахрайства) у процесах управління державними фінансовими потоками (у т. ч. у веденні бухгалтерського обліку та складанні звітності) та у фінансово-господарській діяльності суб'єктів господарювання; друге - забезпечення умов усунення порушень (тобто вживання коригувальних заходів за результатами контролю); третє – аналіз факторів виникнення порушень (зокрема визначення мотивів порушників) та розроблення профілактичних заходів щодо їх запобігання в майбутньому.</p>	<p>В определении финансового контроля выделяются три важных действия:</p> <ul style="list-style-type: none"> • первое – выявление различного рода нарушений (ошибок, злоупотреблений, включая мошенничество и т. п.) в процессах управления государственными финансовыми потоками (в т. ч. в ведении бухгалтерского учета и составлении отчетности) и в финансово-хозяйственной деятельности хозяйствующих субъектов; • второе – обеспечение условий устранения нарушений (т. е. принятие корректирующих мер по результатам контроля); • третье – анализ факторов возникновения нарушений (включая определение мотивов нарушителей) и разработка профилактических мер по их предотвращению в будущем.
С. 47.		С. 8.
	<p>Останнє твердження найбільш важливе для контрольних органів, оскільки їм необхідно не тільки виявити ті чи інші відхилення, але й дати рекомендації щодо їх усунення та запобігання в майбутньому. З урахуванням цих положень фінансовий контроль, з одного боку, має забезпечувати можливість прийняття ефективних управлінських рішень, а з другого боку - сприяти виконанню прийнятих рішень.</p> <p>Таке розуміння фінансового контролю дає можливість розглядати його як один із елементів загальної системи управління фінансами і в цьому сенсі наголошує на його значущості як інструмента управління державними фінансами.</p> <p>Фінансовий контроль, як інструмент управління публічними фінансами, має свою унікальну характеристику, що полягає у розумінні всіх відносин, що виникають між державою, юридичними та фізичними особами. Ці відносини стосуються виробництва, розподілу національного доходу, а також ефективного використання цього доходу у територіальному та галузевому аспектах.</p>	<p>Последнее утверждение наиболее важно для контрольных органов, так как им необходимо не только выявить те или иные отклонения, но и дать рекомендации по их устранению и предотвращению в будущем. С учетом этих положений финансовый контроль, с одной стороны, должен обеспечивать возможность принятия эффективных управленческих решений, а с другой стороны – способствовать исполнению принятых решений. Такое понимание финансового контроля дает возможность рассматривать его как один из элементов общей системы управления финансами и в этом смысле подчеркивает его значимость как инструмента управления государственными финансами.</p> <p>Характеристика государственного финансового контроля в качестве инструмента управления государственными финансами включает, прежде всего, понимание всей совокупности отношений, возникающих между государством, с одной стороны, и юридическими и физическими лицами, с другой стороны, по поводу производства и распределения национального дохода в территориальном и отраслевом разрезах, а также по поводу его эффективного использования.</p>
С. 48.		С. 8.
	<p>Як зазначає І. В. Моспаненко, система фінансового контролю складається з таких елементів: предмет контролю, суб'єкт контролю, об'єкт контролю, методи контролю, принципи контролю прийняття рішень за результатами контролю. Перелічені елементи системи контролю складають у сукупності механізм фінансового контролю та регламентуються нормативними юридичними актами, що в сукупності утворюють фінансове (бюджетне) право [21, с. 193]. Окрім цього, фінансовий контроль включає оцінку ефективності використання фінансових ресурсів, що має велике значення для прийняття обґрунтованих рішень щодо алокації коштів і планування бюджетних видатків.</p> <p>Покликання [21] – це: Моспаненко І. В., Бондаренко І. І. Світовий досвід організації системи державного фінансового моніторингу. Наукові праці. 2014.</p>	<p>Система государственного контроля состоит из следующих элементов: субъект контроля, объект контроля, предмет контроля, принципы контроля, методы контроля, принятие решений по результатам контроля. Перечисленные элементы системы контроля составляют в совокупности механизм финансового контроля и регламентируются нормативными юридическими актами, которые в совокупности образуют финансовое (бюджетное) право.</p>

<p>Вип. 230, т. 242. С. 91-94. Це покликання фальшиве: у цій статті https://web.archive.org/web/20240315004921/http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Npchdu_2014_242_230_18.pdf немає с. 193, а в тексті немає слів «предмет контролю», «суб'єкт контролю», «об'єкт контролю», «фінансове право», «бюджетний». Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	
<p>С. 48.</p>	<p>С. 8.</p>
<p>Суб'єктами фінансового контролю є різні організації, які виконують функції контролю за фінансово-господарською діяльністю. Ці організації можуть бути розділені на два види контролю: зовнішній та внутрішній контроль. Зовнішній контроль здійснюють органи державної влади і управління, які не належать до контрольованої сфери. Внутрішній контроль виконують організації самого контрольованого суб'єкта. Це можуть бути внутрішні аудиторські служби, фінансові підрозділи, відділи контролю, а також спеціалізовані комісії та комітети.</p>	<p>Суб'єктами государственного финансового контроля являются организации, осуществляющие финансовый контроль. Эти организации подразделяются на основе вида контроля (внешний, внутренний) и уровней управления (федеральный, региональный, местный).</p>
<p>С. 48–49.</p>	<p>С. 9.</p>
<p>Об'єкти фінансового контролю є різні організації, які залучають кошти з бюджету, мають державну власність, користуються пільгами в оподаткуванні, експорті або імпорті, а також використовують природні ресурси. Вони стають об'єктами контролю, оскільки відповідальні за використання цих ресурсів у відповідності до законодавства та ефективного управління.</p> <p>Предметом фінансового контролю є фінанси, які є складовою частиною економіки та відображають виробничі відносини у суспільстві. Вони формуються в процесі виробництва, розподілу та споживання продуктів. Крім того, предметом контролю є також кошти консолідованого бюджету як на етапі їх створення, так і на етапі розподілу та використання.</p>	<p>Объекты государственного финансового контроля – это организации, которые используют средства бюджета, государственную собственность, природные ресурсы или имеют какие-либо льготы по налогообложению, экспорту, импорту и т. д.</p> <p>Предметом финансового контроля являются финансы – объекты экономики, отражающие производственные отношения в обществе, складывающиеся в процессе производства, распределения и потребления продуктов, а также денежные средства консолидированного бюджета как на этапе их формирования, так и на этапах распределения и использования.</p>
<p>С. 49.</p>	<p>С. 9–10.</p>
<p>Умовою досягнення цілей та завдань фінансового контролю, формування цілісної та ефективної системи його функціонування є дотримання принципів (правил) організації контрольних процесів.</p> <p>Зміст цих принципів і вимога щодо їх дотримання не лише зміцнюють правові аспекти процесу, а й підвищують ефективність управління економічними процесами. Реалізація принципів фінансового контролю передбачає розроблення та використання цілого комплексу фінансових елементів, об'єднаних у фінансовий механізм загалом. Як важливі елементи виступають методи контролю, які різняться залежно від конкретних способів (приймів), що застосовуються під час здійснення контрольних функцій.</p> <p>Методами фінансового контролю є, наприклад, такі процедури, як лічильна перевірка балансів, аналіз фінансово-господарської діяльності, системний аналіз, зіставлення різних даних. Прийняття рішень за результатами контролю – прийом впливу суб'єкта на об'єкт контролю, що забезпечує його функціонування в заданих параметрах та режимах</p>	<p>3. Принципы деятельности государственного финансового контроля. Методы контроля. Классификация государственного финансового контроля. Условием достижения целей и задач государственного финансового контроля, формирования целостной и эффективной системы его функционирования является соблюдение принципов (правил) организации контрольных процессов. Содержание этих принципов и требование их соблюдения укрепляют не только правовую сторону процесса, но и повышают эффективность управления экономическими процессами.</p> <p><...></p> <p>Реализация принципов предполагает разработку и использование целого комплекса финансовых элементов, объединенных в финансовый механизм в целом. В качестве важных элементов выступают методы контроля, которые различаются в зависимости от конкретных способов (приемов), применяемых при осуществлении контрольных функций. Методами финансового контроля являются, например, такие процедуры, как счетная проверка балансов, анализ финансово-хозяйственной деятельности, системный анализ, сопоставление различных данных и т. д.</p>

	- пов'язане із застосуванням цього методу для розроблення та оформлення подання, розпорядження, наказу, розпорядження, службового листа за результатами ревізії, тематичної перевірки.	<...> Принятие решений по результатам контроля – прием воздействия субъекта на объект контроля, обеспечивающий его функционирование в заданных параметрах и режимах – связано с применением этого метода для разработки и оформления представления, предписания, приказа, распоряжения, служебного письма по результатам ревизии, тематической проверки, обследования и т. д.
	С. 113–114.	С. 8.
	(Висновки до розділу 1) У визначенні фінансового контролю виділено три важливі дії: перша - виявлення різноманітних порушень (помилки, зловживань, зокрема шахрайства) у процесах управління державними фінансовими потоками (зокрема у веденні бухгалтерського обліку та складанні звітності) та у фінансово-господарській діяльності суб'єктів господарювання; друге - забезпечення умов усунення порушень (тобто вживання коригувальних заходів за результатами контролю); третє - аналіз факторів виникнення порушень (зокрема визначення мотивів порушників) та розроблення профілактичних заходів щодо їх запобігання в майбутньому.	В определении финансового контроля выделяются три важных действия: • первое – выявление разного рода нарушений (ошибок, злоупотреблений, включая мошенничество и т. п.) в процессах управления государственными финансовыми потоками (в т. ч. в ведении бухгалтерского учета и составлении отчетности) и в финансово-хозяйственной деятельности хозяйствующих субъектов; • второе – обеспечение условий устранения нарушений (т. е. принятие корректирующих мер по результатам контроля); • третье – анализ факторов возникновения нарушений (включая определение мотивов нарушителей) и разработка профилактических мер по их предотвращению в будущем.
4	Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)	Запольский С. В. Финансовый контроль как предмет административного правового регулирования // Сб. матер. междунар. конф. на тему: Контроль и надзор в сфере государственного управления, проблемы и пути совершенствования. Душанбе 2017 г., 13-14 октября. – Душанбе: Институт филологии, политологии и права им. А. Баховадинова, 2017, с. 93–104. (https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi58/SMM_K2017.pdf)
	С. 50.	С. 94.
	Статус контрольного органу, як зазначає Ю. С. Холосенко, передбачає досить широкі повноваження щодо подолання фактичних та юридичних бар'єрів, що захищають інформацію про стан справ у підконтрольних органах та організаціях, її конфіденційність, оперативний стан, ступінь документованості, захист режимом державної, банківської чи комерційної таємниці. Праву здійснення контролю кореспондовано обов'язок органів, організацій, посадових осіб, а у відповідних випадках і громадян зазнавати контрольних заходів та операцій, зокрема й брати активну участь у них як контрольовані [48, с. 67]. Покликання [48] – це: Холосенко Ю. С. Напрями удосконалення державного фінансового аудиту: збірник статей здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня Навчально-наукового інституту обліку, аналізу та аудиту Університету ДФС України : у 3 ч. Ірпінь, 2019. Ч. 2. 304 с.. Цієї праці в Інтернеті немає, але вона опублікована пізніше ніж стаття Запольського.	Статус контрольного органа предполагает довольно широкие полномочия по преодолению фактических и юридических барьеров, защищающих информацию о состоянии дел в подконтрольных органах и организациях, ее конфиденциальность, оперативное состояние, степень документированности, защиту режимом государственной, банковской или коммерческой тайны. Праву осуществления контроля корреспондирована обязанность органов, организаций, должностных лиц, а в соответствующих случаях и граждан претерпевать контрольные мероприятия и операции, в том числе и активно участвовать в них в качестве контролируемых.
	С. 50.	С. 94.
	Ступінь гармонійності цього кореспондування багато в чому визначає ефективність контролю, передбаченого законодавством України. Воно міс-	Степень гармоничности этого корреспондирования во многом определяет эффективность контроля, предусмотренного российским законода-

<p>тити цілу серію стримувань і противаг, які забезпечують баланс у взаємодії суб'єкта контролю та підконтрольного суб'єкта. До них належить (крім порушеної вище спеціальної правосуб'єктності контрольного органу) також умова реалізації повноважень щодо здійснення контролю в межах спеціалізації та правоздатності того чи іншого органу, завдяки чому існує система контрольних органів із неспівпадаючою компетенцією.</p> <p>Бортняк замінив слова «росийским законодательством» на «законодавством України». Плагіат.</p>	<p>тельством. Последнее включает в себя целую серию сдержек и противовесов, обеспечивающих баланс во взаимодействии субъекта контроля и подконтрольного субъекта. К ним относятся, помимо затронутой выше специальной правосубъектности контрольного органа также условие осуществления полномочий по осуществлению контроля в пределах специализации и правоспособности того или иного органа, благодаря чему существует сообщество контрольных органов с несовпадающей компетенцией. Более того, это <...></p>
<p>С. 50–51.</p>	<p>С. 94–95.</p>
<p>Система будується за принципом координаційної взаємодії. Зростаюча компетенція та субординаційне підпорядкування хоч і застосовуються іноді, але ефекту не мають. Можна припустити, що з метою уникнення конфлікту інтересів та компетенції координаційно-площинну побудову системи контрольних органів можна визнати загальною закономірністю. До стримування і противаг можемо віднести процесуальну регламентацію здійснення контролю. У міру розвитку та вдосконалення цієї форми управлінської діяльності нагальною необхідністю стала максимальна впорядкованість та формалізованість відносин суб'єкта контролю та підконтрольного суб'єкта.</p> <p>У цьому сенсі найбільш показовим є розвиток законодавчих основ податкового контролю, що призвело до виникнення великого правового масиву, що охоплює, крім законодавства, велику судову практику, ділові звичаї і навіть власну ідеологічну платформу. Варто особливо наголосити на такому принципі побудови системи органів контролю, як відсутність у цих органів власних юридичних повноважень. Пояснення цього феномену криється, очевидно, у змагальному характері юрисдикційної діяльності, що передбачає самостійне існування двох (і більше) баз доказів за однією і тією ж справою, порівнюваних та аналізованих у ході судового чи іншого юрисдикційного процесу з метою винесення законного та справедливого рішення.</p>	<p><...> Более того, это сообщество строится на принципе координационного взаимодействия. Совпадающая компетенция и субординационное подчинение хотя и применяются иногда, но эффекта не имеют. Можно предположить, что в целях снятия конфликта интересов и компетенции координационно-плоскостное построение системы контрольных органов можно признать общей закономерностью.</p> <p>К сдержкам и противовесам следует отнести процессуальную регламентацию осуществления контроля. По мере развития и совершенствования этой формы управленческой деятельности настоятельной необходимостью стала максимальная упорядоченность и формализованность отношений субъекта контроля и подконтрольного субъекта. В этом смысле наиболее показательное развитие законодательных основ налогового контроля, что привело к возникновению крупного правового массива, включающего, помимо законодательства обширную судебную практику, деловые обыкновения и даже собственную идеологическую платформу.</p> <p>Следует особо отметить такой принцип построения системы органов контроля как отсутствие у этих органов собственных юридических полномочий. Объяснение этого феномена кроется, очевидно, в состязательном характере юрисдикционной деятельности, предполагающей самостоятельное существование двух (и более) баз доказательств по одному и тому же делу, сравниваемых и анализируемых в ходе судебного или иного юрисдикционного процесса в целях вынесения законного и справедливого решения.</p>
<p>С. 51.</p>	<p>С. 95.</p>
<p>Ще одним засобом для забезпечення балансу у взаємовідносинах контролюючого та контрольованого органів є право оскарження результатів перевірки, ревізії чи іншого контрольного заходу до вищого органу стосовно органу контролю або до суду. Тим самим досягається кілька правових ефектів, що проливають світло на правову природу контролю.</p> <p>По-перше, проголошується публічність контролю, здійснення його на користь держави і зрештою народу країни.</p> <p>По-друге, висновкам та фактам, зафіксованим органом контролю, надається характер попередньої ймовірної, неперифікованої інформації.</p> <p>По-третє, оскарженню надається процесуальна форма, що забезпечує реалізацію правової ініціативи контрольованого щодо захисту ним свого матеріально-правового інтересу.</p>	<p>Еще одним средством для обеспечения баланса во взаимоотношениях контролирующего и контролируемого органов служит право обжалования результатов проверки, ревизии или иного контрольного мероприятия в вышестоящий орган по отношению к органу контроля либо в суд. Тем самым достигается несколько правовых эффектов, проливающих свет на природу контроля. Во-первых, провозглашается публичность контроля, осуществление его в интересах государства и, в конечном счете, народа страны. Во-вторых, выводам и фактам, зафиксированным органом контроля, придается характер предварительной вероятностной, не верифицированной информации. В-третьих, обжалованию сообщается процессуальная форма, обеспечивающая реализацию правовой инициативы контролируемого по защите им своего материально-правового интереса.</p>

<p>С. 51–52.</p> <p>Упродовж тривалого періоду діяльності в нових, ринкових умовах органи контролю зазнають різноспрямованих впливів. З одного боку, висловлюються обґрунтовані вимоги щодо інтенсифікації контролю, його всеосяжності, стосовно використання творчих функцій контролю з метою підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами тощо. З іншого боку, протилежні тенденції виражаються у вимозі припинити «податковий тероризм», виключити множинність перевірок, скоротити терміни та обсяги досліджуваної документації.</p> <p>Вживаються заходи щодо законодавчого обмеження можливостей здійснення контролю стосовно окремих програм та заходів. Усе це — свідчення аморфності та неконкретності правових аспектів доктрини фінансового контролю в сучасних умовах, а можливо, і всієї цієї доктрини загалом. Як відомо, згадану доктрину сформульовано у так званій Лимській декларації 1977 р., яка стала своєрідною основою для системи органів фінансового контролю країн-учасників цієї організації. З часом стає зрозумілим, що втілення Лимської декларації пов'язане з багатьма втратами та прорахунками. При цьому під фінансовим контролем розуміється президентський контроль, парламентський контроль, адміністративний контроль, незалежний державний фінансовий контроль. У цьому прочитанні не лише розчиняється специфіка контролю як правоохоронної діяльності та особливий статус контрольного органу, а й допускається змішування контролю із законодавчою і розпорядчою діяльністю всієї системи органів держави [84].</p> <p>Покликання [84] – це: Lima Declaration and Plan of Action on Industrial Development and Cooperation / UN. Economic and Social Council. New York and Geneva, 1975.</p> <p>Доказом плагіату з цього російського джерела є помилка перекладу: Бортняк переклав вислів «стран-участников» як «країн-учасників», тоді як треба було написати «країн-учасниць».</p>	<p>С. 95–96.</p> <p>Продолжительный период своей деятельности в новых, рыночных условиях органы контроля испытывают на себе разнонаправленные воздействия. С одной стороны высказываются обоснованные требования от интенсификации контроля, его всеобъемлемости, об использовании созидательных функций контроля в целях повышения эффективности управления финансовыми ресурсами и т.д. Противоположные тенденции выражаются в требовании прекратить «налоговый терроризм», исключить множественность проверок, сократить сроки и объемы исследуемой документации. Предпринимаются меры по законодательному ограничению возможностей осуществления контроля в отношении отдельных программ и мероприятий.</p> <p>Все это, прежде всего, свидетельствует о аморфности и неконкретности правовой стороны доктрины финансового контроля в современных условиях, а возможно – и всей этой доктрины в целом.</p> <p>Как известно, упомянутая доктрина сформулирована в т.н. Лимской декларации 1977г., которая стала своеобразным катехизисом для системы органов финансового контроля стран-участников этой организации¹²⁰.</p> <p>По прошествии времен становится ясным, что воплощение Лимской декларации сопряжено со многими потерями и пробелами. В частности, модельный закон о государственном финансовом контроле, принятый Межпарламентской Ассамблеей государств-участников СНГ 4 декабря 2004 года, ориентирует государства на разделение финансового контроля на государственный и иной (очевидно признаваемый негосударственным). При этом под государственным финансовым контролем понимается президентский контроль, парламентский контроль, административный контроль, независимый государственный финансовый контроль. В этом прочтении не только растворяется специфика контроля как правоохранительной деятельности и особый статус контрольного органа, но и допускается смешение контроля с законодательной и распорядительной деятельностью всей системы органов государства.</p>
<p>С. 52.</p> <p>Водночас контроль, здійснюваний спеціалізованими суб'єктами стосовно інших об'єктів, зокрема централізованих фінансових фондів, взагалі охоплюється поняттям «державного фінансового контролю». Дотримуючись цієї логіки, ми маємо віднести банківський нагляд, митний контроль, фінансовий моніторинг, валютний контроль, антикорупційний контроль до адміністративного контролю. Лимська декларація орієнтована повністю на здійснення бюджетного контролю, тобто на моніторинг виконання бюджету та позабюджетних фондів, організації грошового обігу, стану державного боргу, оподаткування, ефективного використання державної власності.</p> <p>І саме тут проявляються недоліки так званої фондової теорії фінансів, що обмежує предмет фінансового права механізмом формування та використання централізованих фінансових фондів. Теоретично застаріла концепція суттєво обмежує наші можливості в побудові сучасної теорії фінансового контролю.</p>	<p>С. 96.</p> <p>В то же время контроль, осуществляемый специализированными субъектами применительно к иным объектам, нежели централизованные финансовые фонды, вообще не охватывается понятием государственного финансового контроля. Следуя этой логике мы должны, в лучшем случае, отнести банковский надзор, таможенный контроль, финансовый мониторинг, валютный контроль, антикоррупционный контроль к административному контролю, чему, кстати, препятствует понятие государственного финансового контроля, даваемое в статье первой упомянутого Модельного закона. Как Лимская декларация, так и Модельный закон 2004 года ориентированы целиком на осуществление бюджетного контроля, т.е. мониторинг исполнения бюджета и внебюджетных фондов организацией денежного обращения, состоянием государственного долга, налогообложения, эффективным использованием государственной собственности (см. ст. 1.2 Модельного закона). И именно здесь проявляются недостатки т.н. фондовой теории финансов, ограничивающей предмет финансового права</p>

	<p>Бортняк, переписуючи текст «...вообще не охватывается понятием...», втратив слово «не», унаслідок чого утворилося дивне твердження «...взагалі охоплюється поняттям...». Плагіат.</p>	<p>механизмом формирования и использования централизованных финансовых фондов. Теоретически устаревшая концепция существенно ограничивает наши возможности в построении современной теории финансового контроля.</p>
С. 52–53.		С. 98.
	<p>Вищевикладене дає змогу підійти до суті фінансового контролю, до того, чим ця управлінська діяльність принципово відрізняється від контролю за соціальними чи технологічними процесами. Фінансовий контроль за своєю природою не може обмежуватися спостереженням, підтримкою заздалегідь заданих параметрів, він передбачає безпосередню участь у здійсненні підконтрольної фінансової операції. І якщо підконтрольна фінансова операція (процес, програма) може бути структурована як стійкий правовий зв'язок квазікредитора та квазіборжника, що складається з приводу розпорядження фінансовими ресурсами держави (сплата податку, кредитування, фінансування з бюджету тощо), то контрольний орган бере участь у цих відносинах у ролі публічного легітиматора, здійснюваної чи здійсненої угоди; проходження контролю є юридичним фактом та доказом її правомірності.</p>	<p>Вышеизложенное позволяет подойти к существу финансового контроля, к тому, чем эта управленческая деятельность принципиально отличается от контроля за социальными или технологическими процессами. Финансовый контроль по своей природе не может ограничиваться наблюдением, поддержанием наперед заданных параметров и предполагает непосредственное участие в совершении подконтрольной финансовой операции. И если подконтрольная финансовая операция (процесс, программа) может быть структурирована как устойчивая правовая связь квази-кредитора и квази-должника, складывающаяся по поводу распоряжения финансовыми ресурсами государства (уплата налога, кредитование, финансирование из бюджета и др.), то контрольный орган участвует в этих отношениях в роли публичного легитиматора, осуществляемой или осуществленной сделки; прохождение контроля служит юридическим фактом и доказательством ее правомерности.</p>
С. 53.		С. 98.
	<p>У загальновідомій дефініції про поділ фінансового контролю на попередній, поточний і наступний з урахуванням вищесказаного виявляється дуже важливий підтекст - безвідносно до моменту здійснення контролю щодо здійснення фінансової операції, сам по собі цей контроль (тобто публічне схвалення) є обов'язковим і невідворотним. Після цієї констатації напрошується ще один висновок про презумпцію здійснення контролю.</p> <p>Цей висновок, на наш погляд, робить безглуздим навіть постановку питання щодо інтенсифікації фінансового контролю чи його зниження, оскільки не передбачає кількісного підходу для його здійснення. Якщо майнова операція має фінансовий характер, то контроль презюмується в силу його юридичної обов'язковості, а виявлена в будь-якій формі протиправність операції передбачає відповідальність органу контролю та/або відповідної посадової особи. Зауважимо, що в суміжній галузі, тобто у сфері технологічного контролю, ця концепція вже знайшла своє визнання — посадові особи відповідних наглядів нерідко притягнуті до відповідальності за неналежне виконання своїх обов'язків.</p> <p>Бортняк пише «на наш погляд», а насправді переписує чужий текст. Нахабний плагіат.</p>	<p>В общеизвестной дефиниции о делении финансового контроля на предшествующий, текущий и последующий, в свете вышесказанного, обнаруживается весьма важный подтекст – безотносительно к моменту осуществления контроля по отношению к совершению финансовой операции, сам по себе этот контроль (т.е. публичное одобрение) обязателен и неотвратим. После этой констатации напрашивается еще один вывод – о презумции осуществления контроля. Этот вывод, на мой взгляд, делает бессмысленным даже постановку вопроса об интенсификации финансового контроля либо его снижении, т.к. не допускает количественного подхода к его осуществлению. Если имущественная операция носит финансовый характер, контроль презюмируется в силу его юридической обязательности, а выявленная в любой форме противоправность операции предполагает ответственность органа контроля и/или соответствующего должностного лица. Заметим, что в смежной области, в сфере технологического контроля данная концепция уже нашла свое признание – должностные лица соответствующих надзоров нередко привлечены к ответственности за ненадлежащее выполнение своих обязанностей.</p>
С. 53–54.		С. 98–99.
	<p>Принципово важливий висновок у тому, що фінансовий контроль, «слідуючи» за фінансовими операціями чи випереджаючи їх, входить до тканини правового регулювання конкретних видів економічних відносин. Своєю чергою, фінансовий характер — не єдина класифікована ознака для підконтрольних операцій та операцій. Ці угоди та операції у своєму юридичному бутті належать до бюджетно-</p>	<p>Принципиально важен вывод о том, что финансовый контроль «следует» за финансовыми операциями или опережая их входит в ткань правового регулирования конкретных видов экономических отношений. В свою очередь, финансовый характер – не единственный классифицированный признак для подконтрольных сделок и операций. Эти сделки и операции, в своем юридическом бытии, отно-</p>

<p>го, податкового, емісійного, кредитно-розрахункового, митного, валютного, страхового та інших самостійних інститутів правового регулювання. Саме там, у надрах відповідного інституту фінансового права, формується їхній інструментарій, що визначає форми контролю за ними. Тому викликає великі сумніви сама можливість об'єднання однорідних, але малоприсаєднаних для наскрізної систематизації видів фінансового контролю шляхом ухвалення єдиного закону про фінансовий контроль, пропозиції щодо розроблення якого періодично з'являються в юридичній пресі.</p> <p>Зауважимо при цьому, що прихильники ухвалення універсального закону (непомітно для себе та своїх читачів) впадають у помилкову ілюзію визнання таким гіпотетичного закону про бюджетний контроль.</p>	<p>сяться к бюджетному, налоговому, эмиссионному, кредитно-расчетному, таможенному, валютному, страховому и другим самостоятельным институтам правового регулирования; именно там, в недрах соответствующего института финансового права формируется их инструментарий, предопределяющий формы контроля за ними. Поэтому, вызывает большие сомнения сама возможность объединения однородных, но малоприспособленных для сквозной систематизации видов финансового контроля путем принятия единого закона о финансовом контроле, предложения о разработке которого периодически появляются в юридической прессе. Заметим, при этом, что сторонники принятия универсального закона, незаметно для себя и своих читателей впадают в ошибочную иллюзию признания таковым гипотетического закона о бюджетном контроле.</p>
<p>С. 54.</p>	<p>С. 101.</p>
<p>Детальна регламентація видів, порядку проведення, фіксування результатів та реалізації підсумків податкових перевірок не може не викликати такого роду питання - чому таку ретельність законодавець не виявляє в інших випадках, присвячуючи перевіркам у бюджетній, валютній, митній та в інших сферах лише загальні узаконення? Причина, мабуть, у тому, що ревізійний контроль досі не розглядається як особливий спосіб контролю, а правове становище ревізорів цілком залежить від розсуду законопроектного органу та законодавця. Вважаємо, що ревізійний контроль має набути єдиного, наскрізного регулювання у всіх випадках, коли перевірка чи інший контрольний захід набуває характеру спеціальної процедури, участь у проведенні якої є обов'язковою і для об'єкта, і для суб'єкта перевірки.</p> <p>Бортняк пише «Вважаємо, що», а насправді перепишує чужий текст. Нахабний плагіат.</p>	<p>Детальная регламентация видов, порядка проведения, фиксирования результатов и реализации итогов налоговых проверок не может не вызвать такого рода вопроса – почему подобной тщательности законодатель не проявляет в других случаях, посвящая проверкам в бюджетной, валютной, таможенной и в иных сферах только общие узаконения? Причина, скорее всего, кроется в том, что ревизионный контроль не рассматривается до сих пор как особый способ контроля, а правовое положение ревизоров целиком зависит от усмотрения законопроектного органа и законодателя. Мне представляется, что ревизионный контроль должен обрести единое, сквозное регулирование во всех случаях, когда проверка или иное контрольное мероприятие принимает характер специальной процедуры, участие в проведении которой является обязательным и для проверяющего и для проверяемого. В этом случае <...></p>
<p>С. 54.</p>	<p>С. 101.</p>
<p>Специфіка здійснення ревізійного контролю сприяє окресленню іншої сфери іншого виду фінансового контролю, зокрема нагляду. Співвідношення контролю та нагляду - тема наукових досліджень багатьох радянських учених, яка в останні роки хоч і втратила колишню актуальність, але не втратила своєї цінності, насамперед завдяки можливості розуміння нагляду як форми контролю, яка не потребує проведення ревізії як спеціального адміністративно-контрольного заходу.</p> <p>Нагляд, як правило, кореспондований вищому ієрархічному або компетенційному положенню контролюючого органу або наявності в ньому юрисдикційних повноважень щодо контролюваного; отримання в цьому випадку фінансової інформації, що цікавить, не потребує підтримки спеціальними заходами державного примусу. Так, органи прокуратури, не будучи органами фінансового контролю, здійснюють нагляд за дотриманням фінансового законодавства у вигляді особливого виду контролю-наглядової діяльності.</p> <p>У дисертації, захищеній у незалежній Україні в 2024 році, Бортняк пише про «тему наукових досліджень багатьох радянських учених», яка</p>	<p>Специфика осуществления ревизионного контроля способствует очерчиванию другой сферы другого вида финансового контроля, а именно – надзора. Соотношение контроля и надзора – тема научных исследований многих советских ученых, в последние годы хотя и потерявшая былую актуальность, не утратила своей ценности, прежде всего благодаря возможности понимания надзора как формы контроля, не требующей проведения ревизии как специального административно-контрольного мероприятия. Надзор, как правило, корреспондирован более высокому иерархическому или компетенциональному положению контролирующего органа или наличию у последнего юрисдикционных полномочий в отношении контролируемого; получение в этом случае интересующей финансовой информации не нуждается в поддержке специальными мерами государственного принуждения. Так, органы прокуратуры, не являясь органами финансового контроля, осуществляют надзор за соблюдением финансового законодательства в виде особого вида контрольно-надзорной деятельности¹²². Иными словами, возложение надзора за тем или иным процессом служит цели придания соответствующему органу функций органа контроля.</p>

<p>«втратила актуальність, але не втратила цінності», при тому що Радянський Союз зник у 1991 році. Плагіат.</p>	
<p>С. 54–55.</p>	<p>С. 101.</p>
<p>З цієї причини наглядова діяльність прокуратури, банківський та страховий нагляди, митний контроль, фінансово-бюджетний та казначейський нагляди можуть становити самостійний вид контролю у сфері фінансів, а саме наглядовий контроль. У максимальному наближенні до нього перебуває внутрішньогалузевий фінансовий контроль, який здійснюється органами галузевого управління за підвідомчими установами та організаціями. В обох випадках принципова схема взаємодії ґрунтується на залежності як на правовому зв'язку, хоч і різної природи, але з однотипними юридичними наслідками для сторін контрольно-фінансових відносин.</p>	<p>По этой причине надзорная деятельность прокуратуры, банковский и страховой надзоры, таможенный контроль, финансово-бюджетный и казначейский надзоры могут составить самостоятельный вид контроля в сфере финансов, а именно надзорный контроль. В максимальном приближении к нему находится внутриотраслевой финансовый контроль, осуществляемый органами отраслевого управления за подведомственными учреждениями и организациями. В обоих случаях принципиальная схема взаимодействия зиждется на зависимости как на правовой связи, хотя и разной природы, но с однотипными юридическими последствиями для сторон контрольно-финансовых отношений.</p>
<p>С. 55.</p>	<p>С. 101–102.</p>
<p>У технологічному аспекті це сприяє процесуальній економії під час здійснення контролю, адже ухилення від надання інформації здатне викликати «системну кризу» в діяльності, що перевіряється в цілому. Будучи поєднаним з іншою управлінською діяльністю та/або владними відносинами, наглядовий контроль не вільний від впливу зовнішніх факторів, що не належать до правоохоронної діяльності, а його критерії, засновані на дотриманні (або недотриманні) фінансового законодавства, досить умовні. Потреба ж у розкритті правоохоронної інформації, що наростає у зв'язку з ускладненням механізму економічного управління, досить безальтернативно вимагає покладання правової ініціативи з органу фінансового контролю безпосередньо на підконтрольного (піднаглядового) суб'єкта.</p>	<p>В технологическом ключе это способствует процессуальной экономии при осуществлении контроля, т.к. уклонение от предоставления информации способно вызвать «системный кризис» в деятельности проверяемого в целом.</p> <p>Будучи совмещенным с иной управленческой деятельностью и/или властеотношениями, надзорный контроль не свободен от влияния внешних, не относящихся к правоохранительной деятельности факторов, а его критерии, основанные на соблюдении (или несоблюдении) финансового законодательства, достаточно условны. Потребность же в раскрытии правоохранительной информации, нарастающая постоянно в связи с усложнением механизма экономического управления, достаточно безальтернативно требует возложения правовой инициативы с органа финансового контроля непосредственно на подконтрольного(поднадзорного) субъекта.</p>
<p>С. 55–56.</p>	<p>С. 102.</p>
<p>Можливо, у цьому випадку ми маємо справу з тенденцією виникнення нової невідомої форми контролю, яку з часткою умовності назвемо деклараційний контроль. Як ми зазначали вище, правова ініціатива в отриманні фінансової інформації, необхідної для контролю, закріплюється за державним органом, йому належить і монопольне право оцінювати інформацію щодо наявності або відсутності ознак правопорушення. Виникає загроза примітивізації фінансового контролю, зведення його до перевірки законності платежів та витрат.</p> <p>З цього приводу Г. П. Жаровська зазначає: «Серйозною проблемою є неправильне трактування цілепокладання суспільного інтересу при здійсненні державного контролю». Зрештою, метою контролю є верифікація виконання всіма органами влади, юридичними та фізичними особами своїх фінансових зобов'язань, обов'язків та заборон у майновій сфері. Звідси декларування та перевірка декларації може виступати окремою формою фінансового контролю [12, с. 12].</p> <p>Покликання [12] – це: Жаровська Г. П. Перспективні напрями протидії транснаціональній організованій злочинності в Україні. Боротьба з організова-</p>	<p>Возможно, в это случае мы имеем дело с тенденцией возникновения новой, неизвестной формы контроля, которую с долей условности назовем декларационный контроль.</p> <p>Как мы отмечаем выше правовая инициатива в получении финансовой информации, необходимой для контроля, закрепляется за государственным органом, ему же принадлежит и монопольное право оценивать информацию на предмет наличия или отсутствия признаков правонарушения. Возникает угроза примитивизации финансового контроля, сведение его к проверке законности платежей и расходов. Как пишет Е.Ю. Грачева: «Серьезным заблуждением является неверная трактовка целеполагания публичного интереса при осуществлении государственного контроля»¹²³. В конечном счете целью контроля является верификация исполнения всеми органами власти, юридическими и физическими лицами своих финансовых обязательств, обязанности и запретов в имущественной сфере. Отсюда декларирование и проверка декларации в состоянии выступать отдельной формой финансового контроля.</p> <p>Покликання [123] – це: Матеріали юридического форуму «Россия-Турция XXI век» М.2011 с.47.</p>

<p>ною злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2014. № 1. С. 11-16..</p> <p>Це покликання фальшиве: у цій роботі (https://web.archive.org/web/20220306053125/http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/boz_2014_1_5.pdf) немає вказаної цитати та слів «верифікація», «декларування» та інших.</p> <p>Бортняк підмінив прізвище Грачової на Жаровську, в роботі якої немає тих фраз.</p> <p>Фальсифікація джерел.</p> <p>Бортняк пише «Як ми зазначали вище», а насправді переписує цей текст з російської статті. Плагіат.</p>	
<p>С. 56.</p> <p>У процедурному аспекті до неї варто віднести декларування державними службовцями відомостей про доходи, майно та зобов'язання майнового характеру, зокрема так званий конфлікт інтересів; декларування держслужбовцями своїх витрат, що стоїть на порядку денному, аудиторські перевірки великих (публічних) комерційних структур та опублікування їх результатів, звітність фінансових органів за діяльність публічно-правового характеру. Сюди належить і бухгалтерський облік фінансово-господарських операцій, юридичних осіб в аспекті сприяння задоволенню публічних інтересів. Правовідносини, що виникають при цьому, припустимо кваліфікувати як абсолютні, які виникають в контексті обов'язку контролюваного не перед органом фінансового контролю, але перед «усім світом» [13, с. 158].</p> <p>Покликання [13] – це: Завистовська Г. І. Зарубіжний досвід урядового фінансового контролю. Економічний аналіз. 2014. Т. 18, № 1. С. 156-161.</p> <p>Це покликання фальшиве: у цій статті про Словаччину, Румунію, Індію та інші країни (https://web.archive.org/web/20241209070525/http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/ecan_2014_18%281%29_23.pdf) немає слів «операція», «правовідносини», «юридичних осіб», «інтерес», «абсолютний» і взагалі немає вказаної ідеї.</p> <p>Фальсифікація джерел.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>С. 102.</p> <p>В процедурном отношении к ней следует отнести декларирование государственными служащими сведений о доходах, имуществе и обязательствах имущественного характера, включая т.н. «конфликт интересов»; стоящее на повестке дня декларирование госслужащими своих расходов, аудиторские проверки крупных (публичных) коммерческих структур и опубликование их результатов, отчетность финансовых органов за деятельность публично-правового характера. Сюда же относится и бухгалтерский учет финансово-хозяйственных операций, юридических лиц в аспекте содействия удовлетворению публичных интересов. Возникающие при этом правоотношения допустимо квалифицировать как абсолютные, возникающие в силу обязанности контролируемого не перед органом финансового контроля, но перед «всеми миром».</p>
<p>С. 57.</p> <p>Адміністративне право, охоплюючи своїм регулюванням широку сферу майнових відносин, що складаються між державними органами та іншими спеціально уповноваженими суб'єктами права, з одного боку, а також юридичними та фізичними особами, з іншого боку, формує ці відносини в систему фінансових зобов'язань, що будуються за принципом «зверху - вниз» (фінансування) чи «знизу-вверх» (оподаткування). Хоча в обох випадках йдеться про рух грошових чи інших платіжних коштів, ці процеси супроводжуються фінансовим контролем як юридичною та організаційною гарантією задоволення громадського інтересу під час функціонування фінансово-кредитного механізму.</p>	<p>С. 103.</p> <p>Финансовое право, охватывая своим регулированием широкую сферу имущественных отношений, складывающихся между государственными органами и иными специально уполномоченными субъектами права, с одной стороны, и юридическими и физическими лицами, с другой стороны, формирует эти отношения в систему финансовых обязательств, строящихся либо по принципу «сверху-вниз» (финансирование), либо «снизу-вверх» (налогообложение).</p> <p>Хотя и в том и в другом случае речь идет о движении денежных или иных платежных средств, эти процессы сопровождаются финансовым контролем как юридической и организационной гарантией удовлетворения публичного интереса в ходе функционирования финансово-кредитного меха-</p>

<p>Бортняк у чужому переписаному абзаці замінив «фінансове право» на «адміністративне право». Підміна понять. Нахабний плагіат.</p>	<p>низма.</p>
<p>С. 58.</p>	<p>С. 103.</p>
<p>При цьому, як зазначає Х. Оджетін (Henry Ojating, and Jane Henry Ojating (2022)), складаються два основні види правовідносин. Перший із них опосередковує власне майнові, фінансові відносини та є їхнім юридичним аспектом, тобто адміністративними правовідносинами. Інші виникають у контексті потреби держави володіти інформацією про фінансово-кредитний механізм для того, щоб вчасно вжити заходів щодо захисту публічного інтересу.</p> <p>У другому випадку відносини, що виникають, не будучи майновими, начебто неспроможні розглядатися як адміністративні правовідносини. У результаті подібних висновків неважко переконати себе в тому, що фінансове право є внутрішньо суперечливою, не монолітною навіть за своїм предметом, галуззю права [73, с. 5].</p> <p>Покликання [73] – це: Ojating H., Ojating J. H. Incorporating Tangible Instructional Materials in Teaching and Learning: Implications for Educational Assessment and Evaluation. International Journal of Quantitative and Qualitative Research Methods. 2022. Vol. 10, No 1. P. 1-6.</p> <p>Це покликання фальшиве, оскільки весь текст переписаний з російської статті. Замість «фінансові правовідносини» Бортняк двічі написав про «адміністративні правовідносини», тобто <u>двічі здійснив підміну понять</u>. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p><...> При этом складывается два основных вида правоотношений. Один из них опосредствует собственно имущественные, финансовые отношения и служит их юридической стороной, т.е. финансовыми правоотношениями. Другой возникает в силу потребности государства обладать информацией о финансово-кредитном механизме с тем, чтобы своевременно предпринять меры по защите публичного интереса. Во втором случае возникающие отношения, не являясь имущественными, казалось бы не могут рассматриваться как финансовые правоотношения. В результате подобных умозаключений нетрудно убедить себя в том, что финансовое право есть внутренне противоречивая, не монолитная даже по предмету, отрасль права...</p>
<p>С. 58–59.</p>	<p>С. 103.</p>
<p>У науці цивільного права, коли подібне дихотомічне протистояння було виявлено, було просте його вирішення, а саме — поділ усіх правовідносин на майнові та організаційні, що згодом навіть одержало законодавче закріплення. З повною на те підставою таке пояснення має отримати й відмінність майнових та організаційних відносин в адміністративному праві. До них, крім фінансового контролю, належить: процесуальні бюджетні відносини, податкове адміністрування, відносини з банківського, валютного регулювання, організації грошового обігу, ощадної справи, страхування. Можна дійти висновку, що організаційно-процедурна складова у адміністративному праві значно об'ємніша, ніж в інших галузях права і має тенденцію до подальшого абсолютного та відносного збільшення. На відміну від інших процедурно-організаційних елементів фінансового права, фінансовий контроль, володіючи автономним предметом регулювання, виступає не тільки супровідним, а й сутнісно-структурним елементом фінансової системи права, утворюючи великий правовий комплекс чи, за прийнятою раніше термінологією, підгалуззю адміністративного права.</p> <p>Замість «фінансове право» Бортняк тричі написав про «адміністративне право», тобто <u>тричі здійснив підміну понять</u>. Фальсифікація.</p>	<p>В науке гражданского права, когда подобное дихотомическое противостояние было выявлено, последовало простое его разрешение, а именно разделение всех правоотношений на имущественные и организационные, получившее впоследствии даже законодательное закрепление. С полным на то основанием подобное объяснение должно получить и различие имущественных и организационных отношений в финансовом праве. В последние, помимо финансового контроля, входят процессуальные бюджетные отношения, налоговое администрирование, отношения по банковскому, валютному регулированию, по организации денежного обращения, сберегательного дела, страхования. Можно заключить, что организационно-процедурная составляющая в финансовом праве значительно объемнее, нежели в других отраслях права и имеет тенденцию к дальнейшему абсолютному и относительному увеличению.</p> <p>В отличие от других процедурно-организационных элементов финансового права финансовый контроль, обладая автономным предметом регулирования, выступает не только сопроводительным, но и сущностно-структурным элементом системы финансового права, образуя крупный правовой комплекс или, по принятой ранее терминологии, подотрасль финансового права.</p>

	Плагіат.
<p>С. 59.</p> <p>Як об'єкт наукових досліджень, фінансовий контроль привертає традиційно увагу до свого публічно-правового аспекту та організаційних засад, тоді як правовий механізм здійснення контролю залишається маловивченим. Насамперед це стосується змісту контрольних правовідносин, яким у нечисленних публікаціях надають іноді невластивих характеристик. Так, С. Акбаслі (Akbasli, 8. & Yesilce, I. (2018)) вважає, що зміст контрольних фінансових правовідносин «складають взаємообумовлені, фактичні дії контролюючих та контрольованих осіб, спрямовані на реалізацію контрольної функції управління та врегульовані нормами права». Залишаючи осторонь наукові помилки цієї дефініції, не можемо чітко уявити ті правові цінності, керуючись якими контрольований реалізує функції управління, вступаючи у відносини зі своїм контролером. Якщо говорити про правовий інтерес контрольованого, то зрештою їм рухає (або має рухати) потреба в легалізації тієї чи іншої фінансової угоди або низки угод уповноваженим органом держави за умови володіння за допомогою передачі контрольованою або третьою особою відповідного обсягу репрезентативної інформації про угоду (угоди) [74, с. 2524].</p> <p>Покликання [74] – це: Akbasli S., Yesilce I. Use of Tangible Materials and computer in Mathematics teaching: Opions of school principals. Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education. 2018. Vol. 14, No 16. P. 2523-2532.</p> <p>Це покликання фальшиве, оскільки весь текст переписаний з російської статті, а стаття Акбаслі присвячена математичній освіті в школі, а не фінансовому контролю.</p> <p>Бортняк у переписаному тексті замінив прізвище Котова прізвищем Акбаслі.</p> <p>Фальшива інформація про дослідника.</p> <p>Фальсифікація джерел.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>С. 104.</p> <p>Как объект научных исследований, финансовый контроль привлекает традиционно внимание со своей публично-правовой стороны и организационных основ, тогда как правовой механизм осуществления контроля остается малоизученным. В первую очередь, это касается существа контрольных правоотношений, которому в нечастых публикациях удаются иногда несвойственные характеристики. Так, В.В. Котов считает, что содержание контрольного финансового правоотношения «составляют взаимообусловленные, фактические действия контролирующих и контролируемых лиц, направленные на реализацию контрольной функции управления и урегулированные нормами права». ¹²⁶ Оставляя в стороне научные ошибки этой дефиниции, все же трудно представить себе те правовые ценности, руководствуясь которыми контролируемый реализует функции управления, вступая в отношения со своим контролером. Если говорить о правовом интересе контролируемого, то в конечном счете им движет (или должна двигать) потребность в легализации той или иной финансовой сделки или ряда сделок уполномоченным органом государства под условие обладания путем передачи контролируемым или третьим лицом соответствующего объема репрезентативной информации о сделке (сделках).</p>
<p>С. 59–60.</p> <p>Звідси, як мінімум, походять кілька умов, за наявності яких контрольні правовідносини набувають свого змісту:</p> <p>—) суб'єкт фінансового контролю повинен мати загальну контрольну-фінансову правосуб'єктність, тобто, належати до спільноти контрольних органів та бути наділеними повноваженнями здійснення фінансового контролю відповідного виду;</p> <p>—) суб'єкт контролю повинен мати спеціальну легітимацийну компетенцію, тобто мати право кваліфікації дій, угод, рішень підконтрольного як правомірних або ж протиправних і які потребують юридичного реагування;</p> <p>—) підконтрольному має бути надана спеціальна або загальна підзвітність перед відповідним контрольним органом з предметів його ведення (територіальна, галузева чи технологічна);</p> <p>—) контрольні-фінансові правовідносини виникають і існують у межах конкретної процедури регулювання порядку запиту, збору, передавання, оброблення та реалізації інформації, що вимагається контролюючим у контрольованого;</p> <p>—) здійснення контролю не може бути об'єдн-</p>	<p>С. 104.</p> <p>Отсюда, как минимум, происходят несколько условий при наличии которых контрольное правоотношение приобретает свое содержание:</p> <p>а) субъект финансового контроля должен иметь общую контрольно-финансовую правосубъектность, т.е. относиться к сообществу контрольных органов и быть наделенным полномочиями осуществления финансового контроля соответствующего вида;</p> <p>б) субъект контроля должен обладать специальной легитимационной компетенцией, т.е. иметь право квалификации действий, сделок, решений подконтрольного как правомерных или же противоправных и требующих юридического реагирования;</p> <p>в) подконтрольному должна быть придана специальная или общая подотчетность перед соответствующим контрольным органом по предметам его ведения (территориальная, отраслевая или технологическая);</p> <p>г) контрольно-финансовое правоотношение возникает и существует в рамках конкретной процедуры регулирования порядка запроса, сбора, передачи, обработки и реализации информации, истребуемой контролирующим у контролируемого;</p>

	<p>ане із застосуванням заходів юридичного захисту або заходів відповідальності в компетенції одного і того ж органу;</p> <p>六) межі контрольної залежності, тобто обсяг, відповідність та інші сутнісні характеристики інформації про фінансову діяльність підконтрольного є предметом законодавчої регламентації в режимі відповідної таємниці.</p> <p>Бортняк переписав російський текст, але чомусь замість літер а-б-в-г-д-е поставив китайські цифри 1-2-3-4-5-6. Нахабний плагіат.</p>	<p>д) осуществление контроля не может быть объединено с применением мер юридической защиты или мер ответственности в компетенции одного и того же органа;</p> <p>е) пределы контрольной зависимости, т.е. глубина, объем, относимость и другие существенные характеристики информации о финансовой деятельности подконтрольного служат предметом законодательной регламентации в режиме соответствующей тайны.</p>
С. 114.		С. 95.
	<p>(Висновки до розділу 1)</p> <p>Обгрунтовано, що важливим засобом для забезпечення балансу у взаємовідносинах контролювального та контрольованого органів є право оскарження результатів перевірки, ревізії чи іншого контрольованого заходу до вищого органу стосовно органу контролю або до суду. Тим самим досягається кілька правових ефектів, що проливають світло на правову природу контролю.</p> <p>По-перше, проголошується публічність контролю, здійснення його на користь держави і, зрештою, народу країни.</p> <p>По-друге, висновки та факти, зафіксовані органом контролю, набувають характеру попередньої ймовірної, неперевіреної інформації.</p> <p>По-третє, оскарження набуває процесуальної форми, що забезпечує реалізацію правової ініціативи контрольованого щодо захисту ним свого матеріально-правового інтересу.</p>	<p>Еще одним средством для обеспечения баланса во взаимоотношениях контролирующего и контролируемого органов служит право обжалования результатов проверки, ревизии или иного контрольного мероприятия в вышестоящий орган по отношению к органу контроля либо в суд. Тем самым достигается несколько правовых эффектов, проливающих свет на природу контроля. Во-первых, провозглашается публичность контроля, осуществление его в интересах государства и, в конечном счете, народа страны. Во-вторых, выводам и фактам, зафиксированным органом контроля, придается характер предварительной вероятностной, не верифицированной информации. В-третьих, обжалованию сообщается процессуальная форма, обеспечивающая реализацию правовой инициативы контролируемого по защите им своего материально-правового интереса.</p>
5	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Бельский К. С. В чем смысл разделения финансово-правовых знаний на общую и особенную части. Понимание и объяснение // Право и государство: теория и практика. 2017, №5 (149), с. 95–101. (https://cyberleninka.ru/article/n/v-chem-smysl-razdeleniya-finansovo-pravovyh-znaniy-na-obschuyu-i-osobennuyu-chasti-ponimanie-i-obyasnenie)</p>
С. 57.		С. 96.
	<p>Основне призначення теоретичних знань, що містяться в загальній частині адміністративного права, - класифікація та організація наукових знань про інститути фінансового контролю, а передусім їх упорядкування й систематизація.</p> <p>Тому Е. Кант називав їх словом «априорні», але, пояснюючи їх, використовував поняття «трансцендентальні знання». Зазначене поняття займає важливе місце у філософії кенігсберзького мислителя. Поняття перекладається з латини як «вихідний захід». Якщо його розтлумачити ширше, то можна розуміти так: це теоретичне знання, що виходить за межі загальної частини, що класифікує, організує й пояснює фінансово-правові досвідчені знання в межах частини особливої.</p> <p>Помилки комп'ютерного перекладу: вислів «Виходящий за пределы» Бортняк неправильно переклав як «вихідний захід», а вислів «опытные знания» – як «досвідчені знання». Плагіат.</p>	<p>Основное назначение теоретических знаний, содержащихся в Общей части, - классификация и организация научных знаний, содержащихся в Особенной части, сообщение им надлежащих форм, точнее - приведение их в порядок, построение в систему. Иначе говоря, теоретические знания выходят за границу Общей части и воздействуют на опытные или практические знания. Поэтому Кант называл их не только словом "априорные", но, объясняя их, использовал понятие "трансцендентальные знания". Данное понятие играет первостепенную роль в философии кенигсбергского мыслителя. Понятие построено на латини и переводится на русский язык как выходящий за пределы. Если развернуть это понятие, то оно может пониматься следующим образом: это теоретическое знание, выходящее за пределы Общей части, классифицирующее, организующее и объясняющее финансово-правовые опытные знания в границах части Особенной.</p>

<p>С. 57–58.</p> <p>Назвемо найістотніші ознаки адміністративно-правових трансцендентальних знань, зокрема:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) теоретичні, абстрактні знання, які у філософів вважаються «неспостережуваними»; 2) незалежні, зазвичай, від досвіду; 3) впливають на емпіричні знання з метою їх організації та побудови системи фінансового права. <p>Філософ В. Віндельбанд, маючи на увазі організаційний вплив загальних знань на емпіричні, писав: «... в основі всіх логічних форм лежить ідея зв'язку приватного із загальним, залежність першого від останнього. Все наше пізнання полягає в поєднанні найбільш спільного з найбільш приватним за допомогою проміжних ланок, створюваних роздумом» [83, с. 208]</p> <p>Знання теоретичні, місце яких філософія та наука історично визначили в загальній частині, можна охарактеризувати як керівні; знання особливої частини, тобто знання практичні, можна охарактеризувати як знання сутнісні, що впливають на реальне життя, позитивно його змінюють.</p> <p>Покликання [83] – це: Ziche P. Indecisionism and Anti-Relativism: Wilhelm Windelband as a Philosophical Historiographer of Philosophy. From Hegel to Windelband: Historiography of Philosophy in the 19th Century / eds.: V. Pluder, G. Harting. Berlin, New York : De Gruyter, 2015. P. 207-226.</p> <p>Текст насправді переписаний з російської статті. Помилки комп'ютерного перекладу: слово «общего» Бортняк неправильно переклав як «спільного» (треба «загального»), а слово «частным» – як «приватним» (треба «окремим»). Плагіат.</p>	<p>С. 96–97.</p> <p>Назовем наиболее существенные признаки финансово-правовых трансцендентальных знаний. Это: 1) теоретические, абстрактные знания, у философов прозванные "ненаблюдаемыми"; 2) независимые, как правило, от опыта; 3) воздействующие на опытные (эмпирические) знания в целях их организации и построения системы финансового права [7]. Философ В. Виндельбанд, имея в виду организационное воздействие общих знаний на опытные, писал: "В основе всех логических форм лежит идея связи частного с общим, зависимости первого от последнего. Все наше познание состоит в соединении наиболее общего с наиболее частным при помощи промежуточных звеньев, создаваемых размышлением" [8].</p> <p>Знания теоретические, место которых философия и наука исторически определила в Общей части, можно охарактеризовать как руководящие; знания Особенной части, знания практические, - как знания сущностные, воздействующие на реальную жизнь, положительно ее изменяющие. Недаром поэт Гете в "Фаусте" сказал: "Теория суха, но вечно зелено древо жизни".</p> <p>Покликання [8] – це: Виндельбанд В. Критический или генетический метод // В сб.: Прелюдии. СПб., 1904. С. 250.</p>
<p>6</p> <p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintel.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Пустынникова Е. В. Методология научных исследований. – Ульяновск, УлГУ, 2017. (https://web.archive.org/web/20220302184748/https://ulsu.ru/media/documents/Методология научных исследований.pdf)</p>
<p>С. 60.</p> <p>Досліджуючи методологічний інструментарій дослідження фінансового контролю як категорії адміністративно-правової науки, маємо зазначити, що методологія (від «метод» і «логіка») — це дослідження логічних структур організація, методи та засоби діяльності. У перекладі з грецької поняття «методологія» перекладається як вчення про метод.</p> <p>Унаслідок рерайтингу переклад з російської вийшов у Бортняка невдалим, з неузгодженими словами: «це дослідження логічних структур організація, методи». Плагіат.</p>	<p>С. 10.</p> <p>Методология (от «метод» и «логия») – учение о структуре, логической организации, методах и средствах деятельности. В переводе с греческого понятие «методология» так и переводится – «учение о методах».</p>
<p>С. 60.</p> <p>Як зазначає Х. Оджетінг (Henry Ojating, and Jane Henry Ojating (2022)), методологія наукового дослідження фінансового контролю як категорії адміністративно-правової науки охоплює такі рівні:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Наукова методологія зосереджує увагу на методі проведення наукового дослідження фінансового контролю як категорії адміністративно- 	<p>С. 11.</p> <p>Методология научного исследования состоит из следующих уровней:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Конкретно научная методология делает упор на методики проведения исследования и технические приемы. 2. Общенаучная методология представляет со-

<p>правової науки.</p> <p>2. У межах загальнонаукової методики використовуються емпіричні методи дослідження (експериментальні, спостереження) й загальнологічні методи (аналіз, індукція, синтез тощо).</p> <p>3. Філософська методологія охоплює філософські положення, методи та ідеї, які можна використовувати в усіх наукових знаннях. Якщо говорити про наш час, то цей рівень практично не використовується [73, с. 4].</p> <p>Покликання [73] – це: Ojating H., Ojating J. H. Incorporating Tangible Instructional Materials in Teaching and Learning: Implications for Educational Assessment and Evaluation. International Journal of Quantitative and Qualitative Research Methods. 2022. Vol. 10, No 1. P. 1-6. Це покликання фальшиве, оскільки весь текст переписаний з російського посібника. Фальшива інформація про дослідника. Фальсифікація джерел. Рерайтинг. Плагіат.</p>	<p>бой учение о методах, принципах и формах знания, которые функционируют в различных науках. Здесь выделяются методы эмпирического исследования (эксперимент, наблюдение) и общелогические методы (анализ, индукция, синтез и т.д.).</p> <p>3. Философская методология включает философские положения, способы, идеи, которые можно использовать для познания во всех науках. Говоря о нашем времени, то этот уровень практически не используется.</p>
<p>С. 60–61.</p>	<p>С. 11–12.</p>
<p>Основні частини методу наукового дослідження фінансового контролю як категорії адміністративно-правової науки, на думку С. Акбаслі (Akbasli, S. & Yesilce, I. (2018)), такі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) вивчення логічної структури наукових теорій; 2) дослідження побудови наукової мови; 3) різні дедуктивні та індуктивні дослідження; застосування висновків у природничих, суспільних і технічних науках; 4) аналіз формальної структури основ і похідних наукових понять та визначень; 5) врахування та вдосконалення логічної структури дослідження, окремих його процедур і операцій, розроблення логічних стандартів, евристичне обґрунтування наукового дослідження фінансового контролю як категорії адміністративно-правової науки [74, с. 2523]. <p>Покликання [74] – це: Akbasli S., Yesilce I. Use of Tangible Materials and computer in Mathematics teaching: Opions of school principals. Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education. 2018. Vol. 14, No 16. P. 2523-2532. Це покликання фальшиве, оскільки весь текст переписаний з російського посібника, а стаття Акбаслі присвячена математичній освіті в школі, а не фінансовому контролю. Фальшива інформація про дослідника. Фальсифікація джерел. Рерайтинг. Плагіат.</p>	<p>Основные разделы методологии научного исследования следующие:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) изучение логических структур научных теорий; 2) изучение построения искусственных языков науки; 3) исследование различных видов дедуктивных и индуктивных выводов, применяемых в естественных, социальных и технических науках; 4) анализ формальных структур фундаментальных и производных научных понятий и определений; 5) рассмотрение и совершенствование логической структуры исследовательских процедур и операций и разработка логических критериев их эвристической эффективности.
<p>С. 61.</p>	<p>С. 12.</p>
<p>Методологія наукового дослідження фінансового контролю як категорії адміністративно-правової науки - це не просто набір методів наукових досліджень, а справжня система, елементи якої перебувають у тісному взаємодії один з одним. З іншого боку, їй не можна приписувати чільне становище. Незважаючи на те, що методологія охоплює і глибину уяви, і гнучкість розуму, і розвиненість фантазії, а також силу та інтуїцію, вона всього лише допоміжний фактор творчого розвитку людини [75].</p>	<p>Методология научного исследования – это не просто набор научных методов, а настоящая система, элементы которой находятся в тесном взаимодействии друг с другом. С другой стороны, ей нельзя приписывать главенствующее положение. Несмотря на то, что методология включает в себя и глубину воображения, и гибкость ума, и развитость фантазии, а также силу и интуицию, она всего лишь вспомогательный фактор творческого развития человека.</p>

	<p>Покликання [75] – це: Flynn F. What are human and non-human learning resources? Quora. 2020. URL: https://www.quora.com/What-are-human-and-non-human-learning-resources.</p> <p>Це покликання фальшиве, оскільки весь текст переписаний з російського посібника. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	
С. 61.		С. 12–13.
	<p>У загальному сенсі під методологією розуміють систему методів, що використовуються в певній галузі діяльності. Але в контексті філософського дослідження методологія - це передусім вчення про методи наукової діяльності, загальна теорія наукового методу. Її завдання полягають у дослідженні можливостей та перспектив розвитку відповідних методів у ході наукового пізнання. Методологія науки прагне впорядкувати, систематизувати методи, встановити доцільність їх застосування в різних галузях.</p>	<p>В самом общем смысле под методологией понимается система методов, используемых в некоторой области деятельности. Но в контексте философского исследования методологией – это, прежде всего, учение о методах научной деятельности, общая теория научного метода. Ее задачи заключаются в исследовании возможностей и перспектив развития соответствующих методов в ходе научного познания. Методология науки стремится упорядочить, систематизировать методы, установить пригодность их применения в различных областях.</p>
С. 62.		С. 13–14.
	<p>Окреслимо специфіку філософсько-методологічного аналізу науки. По суті кожна філософська система виконує методологічну функцію.</p> <p>Приклади: діалектичний, метафізичний, феноменологічний, аналітичний, герменевтичний тощо. Специфіка філософських методів полягає в тому, що це не зведення чітко фіксованих регулятивів, а система правил, операцій, прийомів, які мають загальний та універсальний характер.</p> <p>Філософські методи неможливо описати термінами експерименту та логіки, що не піддаються формалізації та математизації. Вони задають лише найзагальніші напрями дослідження, генеральну стратегію, але не замінюють спеціальні методи та не визначають остаточний результат пізнання прямо та безпосередньо.</p>	<p>Специфика философско-методологического анализа науки. По существу каждая философская система имеет методологическую функцию. Примеры: диалектический, метафизический, феноменологический, аналитический, герменевтический и т.д. Специфика философских методов состоит в том, что это не свод жестко фиксированных регулятивов, а система правил, операций, приемов, носящих всеобщий и универсальный характер. Философские методы не описываются в строгих терминах логики и эксперимента, не поддаются формализации и математизации. Они задают лишь самые общие направления исследования, генеральную стратегию, но не заменяют специальные методы и не определяют окончательный результат познания прямо и непосредственно.</p>
С. 62–63.		С. 14.
	<p>Сукупність філософських підходів виступає дієвим засобом, якщо вона опосередкована іншими, конкретнішими методами. Філософський метод не є «універсальною відмичкою», з нього не можна безпосередньо отримати відповіді на ті чи інші проблеми приватних наук шляхом простого логічного розвитку спільних істин. Він не може бути «алгоритмом відкриття», а дає вченому лише загальну орієнтацію дослідження. Прикладом є застосування діалектичного методу в науці: вчених цікавлять не самі по собі категорії «розвиток», «причинність» тощо, а сформульовані на їх основі регулятивні принципи та те, як вони можуть допомогти в реальному науковому дослідженні.</p> <p>Вплив філософських методів на процес наукового пізнання завжди здійснюється не прямо й безпосередньо, а складним, опосередкованим шляхом.</p>	<p>Совокупность философских подходов выступает действенным средством, если она опосредована другими, более конкретными методами. Философский метод не есть «универсальная отмычка», из него нельзя непосредственно получить ответы на те или иные проблемы частных наук путем простого логического развития общих истин. Он не может быть «алгоритмом открытия», а дает ученому лишь самую общую ориентацию исследования. Как пример, применение диалектического метода в науке – ученых интересуют не сами по себе категории «развитие», «причинность» и т.д., а сформулированные на их основе регулятивные принципы и то, как они могут помочь в реальном научном исследовании.</p> <p>Воздействие философских методов на процесс научного познания всегда осуществляется не прямо и непосредственно, а сложным, опосредованным путем.</p>
С. 63.		С. 15.
	<p>Характер методу фінансового контролю як категорії адміністративно-правової науки суттєво визначається:</p> <ul style="list-style-type: none"> - предметом дослідження; - ступенем спільності поставлених завдань; 	<p>Характер метода существенно определяется:</p> <ul style="list-style-type: none"> - предметом исследования; - степенью общности поставленных задач; - накопленным опытом и другими факторами.

	- накопиченим досвідом та іншими факторами.	
С. 63.		С. 17–18.
	<p>Кожна галузь застосовує свої конкретнонаукові, спеціальні методи, зумовлені сутністю об'єкта дослідження. Однак часто методи, характерні для будь-якої конкретної науки, застосовуються і в інших науках. Це тому, що об'єкти дослідження цих наук підкоряються також законам цієї науки. Загальних методів історії пізнання два: діалектичний і метафізичний. Це філософські методи. Діалектичний метод - це метод пізнання дійсності в її суперечливості, цілісності та розвитку.</p> <p>Метафізичний метод протилежний до діалектичного, він передбачає розгляд явищ поза їхнім взаємним зв'язком та розвитком. З середини ХІХ століття метафізичний метод витіснявся з природознавства діалектичним методом.</p>	<p>Каждая отрасль применяет свои конкретно-научные, специальные методы, обусловленные сущностью объекта исследования. Однако зачастую методы, характерные для какой-либо конкретной науки, применяются и в других науках. Это происходит потому, что объекты исследования этих наук подчиняются также и законам данной науки. Например, физические и химические методы исследования применяются в биологии на том основании, что объекты биологического исследования включают в себя в том или ином виде физические и химические формы движения материи и, следовательно, подчиняются физическим и химическим законам. В экономике широко применяются статистические методы.</p> <p>Всеобщих методов в истории познания два: диалектический и метафизический. Это общепhilosophические методы.</p> <p>Диалектический метод — это метод познания действительности в ее противоречивости, целостности и развитии.</p> <p>Метафизический метод — метод, противоположный диалектическому, рассматривающий явления вне их взаимной связи и развития. С середины ХІХ века метафизический метод вытеснялся из естествознания диалектическим методом.</p>
С. 63–64.		С. 18.
	<p>Методи емпіричного дослідження використовуються на емпіричному рівні дослідження. Серед них можна виділити спостереження, експеримент, опис, вимір, порівняння. Ці методи були використані автором під час проведення соціологічного дослідження, щоб отримати конкретні дані та факти про фінансовий контроль.</p> <p>Методи теоретичного дослідження застосовуються на теоретичному рівні дослідження. Серед них можна згадати ідеалізацію, формалізацію, аксіоматичний метод, гіпотетико-дедуктивний метод та інші. Ці методи були використані для формулювання мети та завдань наукового дослідження фінансового контролю.</p> <p>Методи систематизації наукових знань, такі як типологізація та класифікація, використовуються для організації та структурування наявних знань про фінансовий контроль. Вони допомагають класифікувати методи фінансового контролю та встановлювати зв'язки між ними.</p>	<p>2) методы эмпирического исследования, применяемые на эмпирическом уровне исследования (наблюдение, эксперимент, описание, измерение, сравнение);</p> <p>3) методы теоретического исследования, применяемые на теоретическом уровне исследования (идеализация, формализация, аксиоматический, гипотетико-дедуктивный и т.д.);</p> <p>4) методы систематизации научных знаний (типологизация, классификация).</p>
С. 64.		С. 18–19.
	<p>Характерні риси загальнонаукових понять та методів проявляються:</p> <ul style="list-style-type: none"> - по-перше, під час поєднання значення елементів філософських категорій та понять низки приватних наук; - по-друге, у процесі формалізації та уточнення математичними засобами. <p>На рівні загальнонаукової методології формується загальнонаукова картина світу.</p> <p>Спеціальнонаукова методологія, з позицій Samuel Oluwaseyi (С. Олівісі (2021)), є сукупністю знань про принципи та методи, що використовуються в тій чи іншій спеціальній науковій сфері. У її межах формуються спеціальні наукові картини світу [78, с. 17]. Кожна наука має свій специфічний набір методологічних засобів. Водночас методи самих наук можуть транслюватися до інших наук</p>	<p>Характерные черты общенаучных понятий и методов проявляются:</p> <ul style="list-style-type: none"> -во-первых, при соединении их содержаний элементов философских категорий и понятий ряда частных наук; - во-вторых, при формализации и уточнении математическими средствами. <p>На уровне общенаучной методологии формируется общенаучная картина мира. Частнонаучная методология представляет собой совокупность знаний о принципах и методах, применяемых в той или иной специальной научной дисциплине. В ее рамках формируются специальные научные картины мира. Каждая наука имеет свой специфический набор методологических средств. В то же время методы одних наук могут транслироваться в другие науки. Возникают междисциплинарные научные</p>

<p>[75, с. 145]. Виникають міждисциплінарні наукові методи, зокрема: формально-юридичний <...></p> <p>Покликання [78] – це: Akinwamide C. O., Olofin S. O. Enhancing Results-Oriented Mathematics Classroom Interaction: The Pause-Procedure Strategy Feedback. International Journal of Quantitative and Qualitative Research Methods. 2022.Vol. 9, No 3. P. 17-26</p> <p>Покликання [75] – це: Flynn F. What are human and non-human learning resources? Quora. 2020. URL: https://www.quora.com/What-are-human-and-non-human-learning-resources.</p> <p>Ці покликання фальшиві, оскільки весь текст переписаний з російського посібника. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>методи.</p>
<p>С. 65.</p>	<p>С. 19.</p>
<p>Головна увага в межах методології спрямована на дослідження фінансового контролю як категорії адміністративно- правової науки, у якій застосовані різноманітні наукових методів набуває своєї специфіки. Наукове дослідження - діяльність, спрямована на здобуття справжнього знання про об'єктивну реальність. Знання, які застосовуються на предметно-чуттєвому рівні деякого наукового дослідження, становлять основу його методики.</p> <p>В емпіричному дослідженні методика забезпечує збір та первинну обробку експериментальних даних, регулює практику науково-дослідницької роботи - експериментально-виробничу діяльність.</p>	<p>Главное внимание в рамках методологии науки направлено на научное исследование как вид деятельности, в котором находит свое воплощение применение различных научных методов. Научное исследование – деятельность, направленная на получение истинного знания об объективной реальности. Знания, применяемые на предметно-чувственном уровне некоторого научного исследования, составляют базу его методики.</p> <p>В эмпирическом исследовании методика обеспечивает сбор и первичную обработку опытных данных, регулирует практику научно-исследовательской работы – экспериментально-производственную деятельность.</p>
<p>С. 65.</p>	<p>С. 20.</p>
<p>Як зазначає Е. Джонсон (Johnson, E. (2021)), будь-яка методика створюється на основі вищих рівнів знань, але є сукупністю вузькоспеціалізованих настанов, що містить досить жорсткі обмеження: інструкції, проекти, стандарти, технічні умови тощо. На рівні методики настанови, що існують ідеально, у думках людини, нібито поєднуються з практичними операціями, завершуючи оформлення методу. Без них метод є чимось умоглядним і не отримує виходу в зовнішній світ. Своєю чергою, практика дослідження неможлива без управління з боку ідеальних настанов. Хороше володіння методикою - показник високого професіоналізму вченого [76].</p> <p>Покликання [76] – це: Johnson E. Concrete resources explained for parents: How to use them with your child at home to create a maths master! Third Space Learning. 2021. URL: https://thirdspacelearning.com/blog/concrete-resources-explained/.</p> <p>Це покликання фальшиве, оскільки весь текст переписаний з російського посібника. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>Всякая методика создается на основе более высоких уровней знаний, но представляет собой совокупность узкоспециализированных установок, включающую в себя достаточно жесткие ограничения – инструкции, проекты, стандарты, технические условия и т. д. На уровне методики установки, существующие идеально, в мыслях человека, как бы смыкаются с практическими операциями, завершая образование метода. Без них метод представляет собой нечто умоглядное и не получает выхода во внешний мир. В свою очередь, практика исследования невозможна без управления со стороны идеальных установок. Хорошее владение методикой – показатель высокого профессионализма ученого.</p>
<p>С. 65–66.</p>	<p>С. 20–21.</p>
<p>Наукове дослідження, на думку Б. Шенідер (Schneider, B. (2022)), містить у структурі низку елементів. Об'єкт дослідження - фрагмент реальності, на який спрямована пізнавальна діяльність суб'єкта, і який існує поза та незалежно від свідомості суб'єкта, що пізнає. Об'єкти дослідження мо-</p>	<p>Научное исследование содержит в своей структуре ряд элементов. Объект исследования — фрагмент реальности, на который направлена познавательная деятельность субъекта, и который существует вне и независимо от сознания познающего субъекта. Объекты исследования могут быть</p>

<p>жуть бути як матеріальними, так і нематеріальними за своєю природою. Їх незалежність від свідомості полягає в тому, що вони існують поза нею, залежно від того, відомо чи невідомо про них щось людям [77]. Предметом дослідження є частина об'єкта, безпосередньо задіяна в дослідженні; це головні, найбільш суттєві ознаки об'єкта з погляду тієї чи іншої наукової галузі. Специфіка предмета наукового дослідження полягає в тому, що спочатку він задається в загальних, невизначених рисах, передбачається і прогнозується незначною мірою. Остаточно він «вимальовується» наприкінці дослідження. Приступаючи до нього, вчений не може уявити його в кресленнях та розрахунках. Що потрібно «вирвати» з об'єкта та синтезувати в продукті дослідження - про це дослідник має поверхневе, одностороннє, невичерпне знання. Тому формою фіксації предмета дослідження є питання, проблема. Поступово перетворюючись у продукт дослідження, предмет збагачується та розвивається за рахунок невідомих спочатку ознак та умов його існування. Зовні це виявляється у зміні питань, що додатково постають перед дослідником, які підпорядковуються загальній меті дослідження. Можна сказати, що окремі наукові дисципліни зайняті вивченням окремих «зрізів» об'єктів, що досліджуються.</p> <p>Покликання [77] – це: Schneider B. Tangibles and Tangible Learning. The SAGE Encyclopedia of Out-of-School Learning / ed.: K. Peppler. SAGE Publications, Inc, 2017. https://dx.doi.org/10.4135/9781483385198. Це покликання фальшиве, оскільки весь текст переписаний з російського посібника. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>как материальными, так и нематериальными по своей природе. Их независимость от сознания заключается в том, что они существуют вне зависимости от того, известно или неизвестно о них что-либо людям.</p> <p>Предметом исследования является часть объекта, непосредственно задействованная в исследовании; это главные, наиболее существенные признаки объекта с точки зрения того или иного исследования. Специфика предмета научного исследования заключается в том, что вначале он задается в общих, неопределенных чертах, предвосхищается и прогнозируется в незначительной степени. Окончательно он «вырисовывается» в конце исследования. Приступая к нему, ученый не может представить его в чертежах и расчетах. Что нужно «вырвать» из объекта и синтезировать в продукте исследования – об этом исследователь имеет поверхностное, одностороннее, неисчерпывающее знание. Поэтому формой фиксации предмета исследования является вопрос, проблема. Постепенно преобразуясь в продукт исследования, предмет обогащается и развивается за счет неизвестных вначале признаков и условий его существования. Внешне это выражается в смене вопросов, дополнительно встающих перед исследователем, последовательно разрешаемых им и подчиненных общей цели исследования. Можно сказать, что отдельные научные дисциплины заняты изучением отдельных «срезов» исследуемых объектов.</p>
<p>С. 66.</p>	<p>С. 21.</p>
<p>Мета дослідження - ідеальне, уявне передбачення результату, заради якого робляться науково-пізнавальні дії. Особливості предмета дослідження безпосередньо пов'язані з його метою, яка, вміщуючи образ предмета дослідження, відрізняється властивою предмету невизначеністю на початку процесу дослідження. Вона конкретизується в міру наближення до кінцевого результату.</p> <p>Завдання дослідження формують питання, на які необхідно отримати відповідь для реалізації цілей дослідження. Цілі й завдання дослідження утворюють взаємопов'язані ланцюжки, у яких кожна ланка служить засобом утримання інших ланок. Кінцева мета дослідження може бути названа його спільним завданням, а приватні завдання, що виступають як засоби розв'язання основного, можна назвати проміжними цілями або цілями другого порядку. Виділяють також основні завдання дослідження, що відповідають цільовій настанові, та додаткові, які ставляться для підготовки майбутніх досліджень, перевірки побічних (можливо, дуже актуальних), не пов'язаних з цією проблемою гіпотез, для розв'язання якихось методичних питань тощо.</p>	<p><...> Цель исследования – идеальное, мысленное предвосхищение результата, ради которого предпринимаются научно-познавательные действия. Особенности предмета исследования прямо сказываются на его цели. Последняя, заключая в себе образ предмета исследования, отличается свойственной предмету неопределенностью в начале процесса исследования. Она конкретизируется по мере приближения к конечному результату.</p> <p>Задачи исследования формулируют вопросы, на которые должен быть получен ответ для реализации целей исследования. Цели и задачи исследования образуют взаимосвязанные цепочки, в которых каждое звено служит средством удержания других звеньев. Конечная цель исследования может быть названа его общей задачей, а частные задачи, выступающие в качестве средств решения основной, можно назвать промежуточными целями, или целями второго порядка. Выделяют также основные задачи исследования, отвечающие целевой установке, и дополнительные, которые ставятся для подготовки будущих исследований, проверки побочных (возможно, весьма актуальных), не связанных с данной проблемой гипотез, для решения каких-то методических вопросов и т. п.</p>
<p>С. 66–67.</p>	<p>С. 21–22.</p>
<p>Способи досягнення мети. Якщо основна мета формулюється як теоретична, то під час розроблення програми головна увага приділяється вивченню наукової літератури з цього питання, чіткій інтерпретації вихідних понять, побудові гіпотетич-</p>	<p>Способы достижения цели.</p> <p>Если основная цель формулируется как теоретическая, то при разработке программы главное внимание уделяется изучению научной литературы по данному вопросу, четкой интерпретации исход-</p>

<p>ної загальної концепції предмета дослідження, виділенню наукової проблеми та логічному аналізу робочих гіпотез.</p> <p>Інша логіка управляє діями дослідника, якщо він ставить перед собою безпосередньо практичну мету. Дослідницька робота починається із визначення специфіки обраного об'єкта та з'ясування практичних завдань, що підлягають розв'язанню. Тільки після цього дослідник звертається до літератури в пошуках відповіді на запитання: чи є «типовий» розв'язок поставлених завдань, тобто спеціальна теорія, що стосується предмета?</p>	<p>них понять, побудові гіпотетическої загальної концепції предмета дослідження, виділенню наукової проблеми та логічному аналізу робочих гіпотез.</p> <p>Иная логика управляет действиями исследователя, если он ставит перед собой непосредственно практическую цель. Исследовательская работа начинается исходя из специфики данного объекта и выяснения практических задач, подлежащих решению. Только после этого исследователь обращается к литературе в поисках ответа на вопрос: имеется ли «типичное» решение возникших задач, т. е. специальная теория, относящаяся к предмету?</p>
<p>С. 67.</p>	<p>С. 22.</p>
<p>Якщо «типового» рішення немає, подальша робота розгортається за схемою теоретичного дослідження, але якщо ж таке рішення є, то гіпотези прикладного дослідження будуються як різні варіанти «прочитання» типових рішень стосовно конкретних умов.</p> <p>Варто зазначити, що дослідження, орієнтоване на розв'язання теоретичних завдань, можна продовжити як прикладне. На першому етапі ми отримуємо типовий розв'язок проблеми, а потім переводимо його в конкретні умови. Також елементом структури наукового дослідження виступають засоби науково-пізнавальної діяльності.</p> <p>До них належать:</p> <ul style="list-style-type: none"> - матеріальні засоби; - теоретичні об'єкти (ідеальні конструкції); - методи дослідження та інші ідеальні регулятори дослідження: норми, зразки, ідеали наукової діяльності. <p>Засоби наукового пошуку перебувають у постійній зміні та розвитку. Те, що деякі з них успішно застосовуються на одному етапі розвитку науки, не є достатнім гарантом їхнього узгодження з новими сферами реальності і тому вимагають удосконалення чи заміни.</p>	<p>Если «типичного» решения нет, дальнейшая работа развертывается по схеме теоретического исследования, но если же такое решение имеется, гипотезы прикладного исследования строятся как различные варианты «прочтения» типовых решений применительно к конкретным условиям.</p> <p>Следует заметить, что исследование, ориентированное на решение теоретических задач, можно продолжить как прикладное. На первом этапе мы получаем некоторое типовое решение проблемы, а затем переводим его в конкретные условия. Также элементом структуры научного исследования выступают средства научно-познавательной деятельности.</p> <p>К ним относятся:</p> <ul style="list-style-type: none"> - материальные средства; - теоретические объекты (идеальные конструкции); - методы исследования и другие идеальные регулятивы исследования: нормы, образцы, идеалы научной деятельности. <p>Средства научного поиска находятся в постоянном изменении и развитии. То, что некоторые из них успешно применяются на одном этапе развития науки, не является достаточным гарантом их согласования с новыми сферами реальности и потому требуют усовершенствования или замены.</p>
<p>С. 67–68.</p>	<p>С. 22–23.</p>
<p>Системний підхід як загальнонаукова методологічна програма та його сутність. Робота зі складними дослідницькими завданнями передбачає використання як різних методів, так і різних стратегій наукового пошуку. Найважливішим із тих, що відіграють роль загальнонаукової методологічної програми наукового пізнання, є системний підхід. Системний підхід є сукупністю загальнонаукових методологічних принципів, в основі яких лежить розгляд об'єктів як систем.</p> <p>Система - сукупність елементів, що у відношеннях і зв'язках один з одним утворюють щось ціле. Філософські аспекти системного підходу виражаються в принципі системності, зміст якого розкривається в поняттях цілісності, структурності, взаємозалежності системи та середовища, ієрархічності, множинності опису кожної системи.</p>	<p>Системный подход как общенаучная методологическая программа и его сущность. Работа со сложными исследовательскими задачами предполагает использование не только различных методов, но и различных стратегий научного поиска. Важнейшим из них, играющим роль общенаучной методологической программы научного познания, является системный подход. Системный подход представляет собой совокупность общенаучных методологических принципов, в основе которых лежит рассмотрение объектов как систем. Система – совокупность элементов, находящихся в отношениях и связях друг с другом, образующая нечто целое.</p> <p>Философские аспекты системного подхода выражаются в принципе системности, содержание которого раскрывается в понятиях целостности, структурности, взаимозависимости системы и среды, иерархичности, множественности описания каждой системы.</p>
<p>С. 68.</p>	<p>С. 23.</p>
<p>Поняття цілісності відображає основний принцип, що система являє собою єдине ціле, в якому складові елементи мають властивості, які не можна повністю пояснити лише за допомогою властиво-</p>	<p>Понятие целостности отображает принципиальную несводимость свойств системы к сумме свойств составляющих ее элементов и выводимость из свойств частей свойств целого и, вместе с</p>

<p>стей окремих елементів. В той же час, кожен елемент системи, його властивості та взаємозв'язки залежать від його місця та функцій усередині цілого.</p> <p>У понятті структурності відображається той факт, що поведінка системи визначається не окремими елементами, а властивостями її структури. Система може бути описана шляхом встановлення та аналізу її структури, яка впливає на її функціонування.</p> <p>Взаємозалежність системи та середовища означає, що система взаємодіє постійно зі своїм оточенням і проявляє свої властивості саме через цю взаємодію. При цьому система виступає як активний учасник цієї взаємодії, впливаючи на середовище та одночасно отримуючи вплив від нього.</p> <p>Рейтинг. Плагіат.</p>	<p>тем, залежність кожного елемента, свойства и отношения системы от его места и функций внутри целого.</p> <p>В понятии структурности фиксируется тот факт, что поведение системы обусловлено не столько поведением ее отдельных элементов, сколько свойствами ее структуры, и что существует возможность описания системы через установление ее структуры. Взаимозависимость системы и среды означает, что система формирует и проявляет свои свойства в постоянном взаимодействии со средой, оставаясь при этом ведущим активным компонентом взаимодействия.</p>
<p>С. 68–69.</p>	<p>С. 23–24.</p>
<p>Поняття ієрархічності орієнтує на те, що кожен елемент системи може розглядатися як система, а досліджувана система як один із елементів більшої системи. Можливість множинності описів системи зумовлена принциповою складністю кожної системи, внаслідок чого її належне дослідження вимагає формування різних моделей, кожна із яких описує лише окремий аспект системи. Особливість системного підходу зумовлена тим, що він орієнтує дослідження на висвітлення цілісності об'єкта, що розвивається, та забезпечує використання певних механізмів для виявлення різноманітних зв'язків складних об'єктів та зведення їх до єдиної теоретичної системи. Широке використання системного підходу в сучасній дослідній практиці обумовлено низкою обставин і передусім інтенсивним освоєнням у сучасному науковому знанні складних об'єктів, склад, конфігурація та принципи функціонування яких далеко не очевидні та вимагають спеціального аналізу.</p>	<p>Понятие иерархичности ориентирует на то, что каждый элемент системы может рассматриваться как система, а исследуемая в данном случае система является одним из элементов более широкой системы. Возможность множественности описаний системы существует в силу принципиальной сложности каждой системы, вследствие чего ее адекватное познание требует построения множества различных моделей, каждая из которых описывает лишь определенный аспект системы.</p> <p>Специфика системного подхода определяется тем, что он ориентирует исследование на раскрытие целостности развивающегося объекта и обеспечивающих ее механизмов, на выявление многообразных типов связей сложного объекта и сведение их в единую теоретическую систему. Широкое использование системного подхода в современной исследовательской практике обусловлено рядом обстоятельств и, прежде всего, интенсивным освоением в современном научном знании сложных объектов, состав, конфигурация и принципы функционирования которых далеко не очевидны и требуют специального анализа.</p>
<p>С. 69.</p>	<p>С. 24.</p>
<p>Одним із найбільш яскравих втілень системної методології є системний аналіз, що є особливою галуззю прикладного знання, що застосовується до систем будь-якої природи. На сучасному етапі відбувається становлення нелінійної методології пізнання, пов'язаної з розробленням міждисциплінарних наукових концепцій - динаміки нерівноважних станів та синергетики. У межах названих концепцій складаються нові орієнтири пізнавальної діяльності, що задають розгляд досліджуваного об'єкта як складної системи, що самостійно організовується й розвивається.</p> <p>З системним підходом як загальнонауковою методологічною програмою також тісно пов'язаний структурно-функціональний підхід, що є його різновидом. Він будується на основі виокремлення в цілісних системах їх структури – системи стійких взаємовідносин та взаємозв'язків між її елементами та їх ролі (функції) один щодо одного. Структура розуміється як щось незмінне під час певних перетворень, а її функцією є встановлення призначення кожного з елементів цієї системи.</p>	<p>Одним из наиболее ярких воплощений системной методологии является системный анализ, представляющий собой особую отрасль прикладного знания, применимую к системам любой природы. В последнее время происходит становление нелинейной методологии познания, связанной с разработкой междисциплинарных научных концепций – динамики неравновесных состояний и синергетики. В рамках названных концепций складываются новые ориентиры познавательной деятельности, задающие рассмотрение исследуемого объекта в качестве сложной самоорганизующейся и тем самым исторически саморазвивающейся системы.</p> <p>С системным подходом в качестве общенаучной методологической программы также тесно связан структурно-функциональный подход, выступающий его разновидностью. Он строится на основе выделения в целостных системах их структуры – совокупности устойчивых отношений и взаимосвязей между ее элементами и их роли (функции) относительно друг друга. Структура понимается как нечто неизменное при определенных преобразованиях, а функция — как назначение каждого из элементов данной системы.</p>

<p>С. 69.</p> <p>Основні вимоги структурно-функціонального підходу:</p> <ul style="list-style-type: none"> • вивчення структури, будови об'єкта, що вивчається; • дослідження його елементів та їхніх функціональних характеристик; • розгляд історії функціонування та розвитку об'єкта загалом. <p>Орієнтири пізнавальної діяльності, сконцентровані в зміст загальнонаукових методів, є розгорнутими, системно організованими комплексами, що вирізняються складною структурою. До того ж, самі методи перебувають у складному зв'язку один з одним. У реальній практиці наукового дослідження методи пізнання застосовуються в сукупності, задаючи стратегію розв'язання поставлених завдань. Водночас специфіка будь-якого з методів дає змогу здійснити змістовний розгляд кожного з них окремо з урахуванням приналежності до певного рівня наукового дослідження.</p>	<p>С. 24–25.</p> <p>Основные требования структурно-функционального подхода:</p> <ul style="list-style-type: none"> • изучение структуры, строения изучаемого объекта; • исследование его элементов и их функциональных характеристик; • рассмотрение истории функционирования и развития объекта в целом. <p>Ориентиры познавательной деятельности, сконцентрированные в содержании общенаучных методов, представляют собой развернутые, системно организованные комплексы, отличающиеся сложной структурой. К тому же сами методы находятся в сложной связи друг с другом. В реальной практике научного исследования методы познания применяются в совокупности, задавая стратегию решения поставленных задач. Вместе с тем специфика любого из методов позволяет осуществить содержательное рассмотрение каждого из них в отдельности с учетом принадлежности к определенному уровню научного исследования.</p>
<p>С. 70.</p> <p>Метод, протилежний узагальненню - обмеження (перехід від більш загального поняття до менш загального). Аналіз - уявне чи реальне розкладання об'єкта на складові його частини. Синтез - об'єднання пізнаних у результаті аналізу елементів у єдине ціле.</p> <p>Узагальнення - процес уявного переходу від одиничного типу до загального, від спеціального до більш загального.</p> <p>Абстрагування (ідеалізація) - уявне внесення певних змін до об'єкта, що вивчається відповідно до цілей дослідження. У результаті ідеалізації з розгляду можуть бути вилучені деякі властивості, ознаки об'єктів, які не є суттєвими для цього дослідження. Приклад такої ідеалізації в механіці - матеріальна точка, тобто точка, що володіє масою, але позбавлена будь-яких розмірів. Таким самим абстрактним (ідеальним) об'єктом є абсолютно тверде тіло.</p>	<p>С. 27.</p> <p>Метод, противоположный обобщению – ограничение (переход от более общего понятия к менее общему).</p> <p>Анализ - мысленное или реальное разложение объекта на составляющие его части.</p> <p>Синтез - объединение познанных в результате анализа элементов в единое целое.</p> <p>Обобщение — процесс мысленного перехода от единичного к общему, от менее общего, к более общему, например, переход от суждения «этот металл проводит электричество» к суждению «все металлы проводят электричество», от суждения «механическая форма энергии превращается в тепловую» к суждению «всякая форма энергии превращается в тепловую».</p> <p>Абстрагирование (идеализация) - мысленное внесение определенных изменений в изучаемый объект в соответствии с целями исследования.</p> <p>В результате идеализации из рассмотрения могут быть исключены некоторые свойства, признаки объектов, которые не являются существенными для данного исследования. Пример такой идеализации в механике — материальная точка, т. е. точка, обладающая массой, но лишенная всяких размеров. Таким же абстрактным (идеальным) объектом является абсолютно твердое тело.</p>
<p>С. 71.</p> <p><...> Індукція - процес виведення загального стану зі спостереження низки приватних поодиноких фактів, тобто пізнання від часткового до загального. На практиці найчастіше застосовується неповна індукція, яка передбачає висновок про всі об'єкти множини на підставі пізнання лише частини об'єктів. Неповна індукція, заснована на експериментальних дослідженнях, що передбачає теоретичне обґрунтування, називається науковою індукцією. Висновки такої індукції часто мають імовірнісний характер. Це ризикований, але творчий метод. За умови чіткої організації експерименту, логічної послідовності та суворості висновків вона здатна давати достовірний висновок.</p> <p>Дедукція - процес аналітичного міркування від загального до приватного чи менш загального. Вона тісно пов'язана із узагальненням. Якщо вихідні</p>	<p>С. 27–28.</p> <p>Индукция - процесс выведения общего положения из наблюдения ряда частных единичных фактов, т. е. познание от частного к общему. На практике чаще всего применяется неполная индукция, которая предполагает вывод обо всех объектах множества на основании познания лишь части объектов. Неполная индукция, основанная на экспериментальных исследованиях и включающая теоретическое обоснование, называется научной индукцией. Выводы такой индукции часто носят вероятностный характер. Это рискованный, но творческий метод. При строгой постановке эксперимента, логической последовательности и строгости выводов она способна давать достоверное заключение. По словам известного французского физика Луи де Бройля, научная индукция является истинным источником действительно научного про-</p>

	загальні положення є встановленою науковою істиною, то методом дедукції завжди буде отримано справжній висновок.	гресса. Дедукция — процесс аналитического рассуждения от общего к частному или менее общему. Она тесно связана с обобщением. Если исходные общие положения являются установленной научной истиной, то метом дедукции всегда будет получен истинный вывод. Особенно большое <...>
	С. 72.	С. 28.
	Аналогія - ймовірний, правдоподібний висновок про схожість двох предметів або явищ за якоюсь ознакою на підставі встановлення їхньої подібності за іншими ознаками. Аналогія зпростим дає змогу зрозуміти більше складне.	Аналогия — вероятное, правдоподобное заключение о сходстве двух предметов или явлений в каком-либо признаке, на основании установленного их сходства в других признаках. Аналогия с простым позволяет понять более сложное. Так, по аналогии с искусственным отбором лучших пород домашних животных Ч. Дарвин открыл закон естественного отбора в животном и растительном мире.
	С. 72.	С. 28–29.
	Історичний метод передбачає відтворення історії розвитку фінансового контролю у всій своїй різноманітності, з урахуванням усіх деталей та випадковостей. Логічний метод - це, по суті, логічне відтворення історії об'єкта, що вивчається. При цьому історія ця звільняється від усього випадкового, несуттєвого, тобто це ніби історичний метод, але звільнений від його історичної форми. Класифікація - розподіл тих чи інших об'єктів за класами (відділів, розрядів) залежно від їхніх загальних ознак, що фіксує закономірні зв'язки між класами об'єктів у єдиній системі конкретної галузі знання. Становлення кожної науки пов'язане із створенням класифікацій об'єктів і явищ, що вивчаються.	Історический метод подразумевает воспроизведение истории изучаемого объекта во всей своей многогранности, с учетом всех деталей и случайностей. Логический метод — это, по сути, логическое воспроизведение истории изучаемого объекта. При этом история эта освобождается от всего случайного, несущественного, т. е. это как бы тот же исторический метод, но освобожденный от его исторической формы. Классификация — распределение тех или иных объектов по классам (отделам, разрядам) в зависимости от их общих признаков, фиксирующее закономерные связи между классами объектов в единой системе конкретной отрасли знания. Становление каждой науки связано с созданием классификаций изучаемых объектов, явлений.
	С. 72.	С. 29.
	На емпіричному рівні застосовуються такі методи, як спостереження, опис, порівняння, вимір, експеримент.	На эмпирическом уровне применяются такие методы, как наблюдение, описание, сравнение, измерение, эксперимент.
	С. 72.	С. 32.
	Порівняння - спосіб, що виявляє подібність або відмінність об'єктів (або ступенів розвитку одного й того ж об'єкта), тобто їхню тотожність та відмінності. Але цей метод доцільно застосовувати під час дослідження сукупності однорідних явищ, що утворюють клас. Порівняння предметів у класі здійснюється за ознаками, суттєвими для цього розгляду.	Сравнение – метод, выявляющий сходство или различие объектов (либо ступеней развития одного и того же объекта), т. е. их тождество и различия. Но данный метод имеет смысл только в совокупности однородных предметов, образующих класс. Сравнение предметов в классе осуществляется по признакам, существенным для данного рассмотрения. При этом характеристики, сравниваемые по одному признаку, могут быть несравнимы по другому.
7	Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)	Новикова Т. А. Финансовый контроль в бюджетной сфере как функция государственных и муниципальных органов. – Магистерская диссертация. – Тольяттинский государственный университет. – Тольятти, 2017. (https://dspace.tltsu.ru/bitstream/123456789/3069/1/Новикова_Т.А._ЮПмз-1401Д.pdf)
	С. 92.	С. 90.
	Процес удосконалення державного (муниципального) фінансового контролю в Україні має реалізовуватися за такими ключовими напрямками. Насамперед варто, як вважає М. Фазлі (Ahmad, Siti Yuliandi, and Mohamad Fazli Sabri (2014)), приділити увагу створенню та вдосконаленню методологічно-	Процесс усовершенствования государственного (муниципального) финансового контроля в Российской Федерации должен реализовываться по следующим ключевым направлениям. В первую очередь следует уделить внимание созданию и совершенствованию методологического фундамента

<p>го фундаменту державного (муніципального) фінансово- бюджетного контролю, який є основою загальнонаціонального контролю. Цей напрям дасть змогу усім суб'єктам державного фінансового контролю та, відповідно, суб'єктам господарювання (об'єктам контролю) отримати чітке уявлення про реалізацію своїх завдань, функцій, повноважень. Крім цього, створена актуальна методологічна основа дозволить визначити цілі, принципи та норми здійснюваного фінансового контролю [58, с. 110].</p> <p>Покликання [58] – це: Siti Yuliandi A., Fazli Sabri M. Understanding financial security from consumer's perspective: A review of literature. International Journal of Humanities and Social Science. 2014. Vol. 4. P. 110-117.</p> <p>Це покликання фальшиве: у цій статті (http://www.ijhssnet.com/journals/Vol_4_No_12_October_2014/13.pdf) здійснений аналіз досліджень, проведених у США, Великій Британії та Малайзії, але не в Україні; мова йде про контроль індивіда над власними доходами. Бортняк переписав текст із магістерської праці студентки з Тольяттинського університету й змінив у ньому <u>Російську Федерацію на Україну</u>. Нахабний плагіат.</p>	<p>государственного (муниципального) финансово-бюджетного контроля, который является основой общенационального контроля. Данное направление позволит всем субъектам государственного финансового контроля и, соответственно, субъектам хозяйствования (объектам контроля) получить ясное представление о реализации своих задач, функций, полномочий. Кроме этого созданная актуальная методологическая основа позволит определить цели, принципы и нормы осуществляемого финансового контроля.</p>
<p>С. 92–93.</p>	<p>С. 90–91.</p>
<p>Наступним етапом має стати надання точного законодавчого визначення видам фінансового контролю, суб'єктам та об'єктам перевірок, окрім того, необхідно також законодавчо чітко розмежувати сфери здійснення та повноваження органів зовнішнього та внутрішнього фінансових контролів для уникнення дублювання контрольних заходів.</p> <p>У ході виконання своїх обов'язків перевіряючи стикаються з труднощами в застосуванні нормативно-правових актів (методичних документів контролюючих органів тощо), оскільки відсутні єдині підходи та вимоги щодо використання та застосування класифікації фінансового контролю та класифікатора порушень.</p> <p>Для запобігання виникненню спірних моментів (наприклад, щодо застосування заходів відповідальності за виявлені фінансові порушення) варто акцентувати увагу на відсутності застосування загальної термінології під час визначення та використання таких термінів, як види, форми, метод контролю.</p> <p>Подальше продовження роботи зі створення єдиної кодифікованої системи стандартів державного (муніципального) фінансового контролю на основі використання вже налагодженого досвіду Рахункової палати дасть змогу грамотно застосувати та реалізовувати повноваження органів зовнішнього та внутрішнього фінансових контролю на всіх рівнях.</p> <p>Бортняк переписав російський текст і видалив звідти слова про Російську Федерацію. Плагіат.</p>	<p>Следующим этапом необходимо дать точное законодательное определение видам государственного финансового контроля, субъектам и объектам проверок, необходимо также законодательно четко разграничить сферы осуществления и полномочия органов внешнего и внутреннего финансовых контролей, исключая дублирование контрольных мероприятий.</p> <p>В ходе исполнения своих обязанностей, проверяющие сталкиваются с трудностями в применении нормативно-правовых актов (методических документов контролирующих органов и так далее), поскольку отсутствуют единые подходы и требования по использованию и применению классификации финансового контроля и классификатора нарушений. Для исключения фактов возникновения спорных моментов (например, в отношении применения мер ответственности за выявленные финансовые нарушения) следует акцентировать внимание на отсутствии применения общей терминологии при определении и использовании таких терминов, как виды, формы, используемый метод контроля. Дальнейшее продолжение работы по созданию единой кодифицированной системы стандартов государственного (муниципального) финансового контроля, используя уже налаженный опыт Счетной палаты Российской Федерации, позволит грамотно применять и реализовывать полномочия органов внешнего и внутреннего финансовых контроля на всех уровнях.</p>
<p>С. 93.</p>	<p>С. 91–92.</p>
<p>Підвищенню координації діяльності органів внутрішнього фінансового контролю різного рівня сприятимуть:</p> <p>1.4.1. надання органам внутрішнього фінансового контролю додаткових повноважень на здійснен-</p>	<p>Повышению координации деятельности органов внутреннего государственного финансового контроля различного уровня будут способствовать:</p> <p>1) предоставление органам внутреннего государственного финансового контроля дополнитель-</p>

<p>ня попереднього контролю державних програм щодо дотримання законності та ефективності на стадії складання та розгляду проектів бюджетів;</p> <p>1.4.2. розроблення методики контролю органами внутрішнього фінансового контролю державних програм, що забезпечує єдиний підхід, та методики щодо дотримання законності та ефективності на стадії складання та розгляду проектів бюджетів;</p> <p>1.4.3. зосередження особливої уваги на науковому розробленні єдиного класифікатора порушень та недоліків, що допускаються учасниками бюджетного процесу;</p> <p>1.4.4. необхідність точного законодавчого визначення суб'єктів та об'єктів перевірок, видів державного фінансового контролю;</p> <p>1.4.5. законодавче розмежування сфери здійснення та повноваження органів зовнішнього та внутрішнього фінансових контролів, за винятком дублювання контрольних заходів.</p>	<p>ных полномочий на осуществление предварительного контроля государственных программ на предмет соблюдения законности и эффективности на стадии составления и рассмотрения проектов бюджетов;</p> <p>2) разработка методики контроля органами внутреннего государственного (муниципального) контроля государственных программ, обеспечивающей единый подход, и методики на предмет соблюдения законности и эффективности на стадии составления и рассмотрения проектов бюджетов;</p> <p>3) акцентирование особого внимания на научную разработку единого классификатора нарушений и недостатков, которые допускаются участниками бюджетного процесса;</p> <p>4) необходимость точного законодательного определения субъектам и объектам проверок, видам государственного финансового контроля;</p> <p>5) законодательное разграничение сферы осуществления и полномочия органов внешнего и внутреннего финансовых контролей, исключая дублирование контрольных мероприятий.</p>
<p>С. 93–94.</p>	<p>С. 92.</p>
<p>Процес вдосконалення фінансового контролю також має бути орієнтований на практичний досвід, напрацьований за останні роки регіональними та муніципальними контрольними органами. Приділяючи особливу увагу питанням удосконалення механізмів здійснення фінансового контролю в бюджетній сфері, маємо зазначити, що важлива роль належить різним асоціаціям органів фінансового контролю, об'єднаних професійною діяльністю та спільною метою, завдяки функціонуванню яких вирішуються окремі питання здійснення фінансового контролю в Україні, зокрема основні завдання методології фінансового контролю.</p> <p>Оскільки ключовим напрямом фінансового контролю є перевірка ефективності та результативності видатків державних та муніципальних коштів бюджетів, то актуальним напрямом підвищення ролі та вдосконалення фінансового контролю стає перехід до аудиту ефективності державних та муніципальних витрат. Аудит ефективності є напрямом діяльності контрольних фінансових органів, що передбачає аналіз результативності та цільового використання коштів бюджету, аналіз напряму видатків та їх обґрунтованість.</p> <p>Бортняк замінив у переписаному тексті Російську Федерацію на Україну. Плагіат.</p>	<p>Процесс совершенствования государственного финансового контроля также должен быть ориентирован на практический опыт, наработанный за последние годы региональными и муниципальными контрольными органами. Уделяя особое внимание вопросам совершенствования механизмов осуществления финансового контроля в бюджетной сфере, следует отметить, что значимая роль принадлежит различным ассоциациям органов финансового контроля, объединенных профессиональной деятельностью и общей целью, благодаря функционированию которых решаются отдельные вопросы осуществления финансового контроля в Российской Федерации, в том числе основные задачи методологии финансового контроля. Поскольку ключевым направлением финансового контроля является проверка эффективности и результативности расходов государственных и муниципальных средств бюджетов, то актуальным направлением повышения роли и совершенствования финансового контроля становится переход к аудиту эффективности государственных и муниципальных расходов. Аудит эффективности представляет собой направление деятельности контрольных финансовых органов, предусматривающий анализ результативности и целевого использования средств бюджета, анализ направления расходов и их обоснованность.</p>
<p>С. 94.</p>	<p>С. 92.</p>
<p>Удосконалення фінансового контролю тісно взаємопов'язане з удосконаленням бюджетного процесу, що передбачає формування та реалізацію державного, регіонального та муніципального бюджетів у програмному форматі. Розглядаючи фінансовий контроль як основну складову програмно-цільового управління видатками бюджетів, наголосимо, що особливої значущості набувають положення модернізації фінансового контролю [71, с. 110].</p> <p>Покликання [71] – це: Vaitkus R., Vasiliauskaite A. An Assessment of the Impact of Legal Regulation on Financial Security in OECD Countries. Journal of Risk</p>	<p>Усовершенствование финансового контроля тесно взаимосвязано с совершенствованием бюджетного процесса, который предусматривает формирование и реализацию федерального, регионального и муниципального бюджетов в программном формате. Рассматривая государственный (муниципальный) финансовый контроль в качестве основной составляющей программно-целевого управления расходами бюджетов, особую значимость приобретают положения модернизации государственного (муниципального) финансового контроля.</p>

<p>and Financial Management. 2022. Vol. 15, No 2. P. 86. DOI: https://doi.org/10.3390/jrfm15020086. Це покликання фальшиве, оскільки в цій статті немає терміна “financial control”, а є лише “corruption control”, немає слів “budget process”, “municipal” та “modernization”. Увесь текст переписаний з російської статті. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	
<p>С. 94.</p> <p>Удосконаленню механізму здійснення фінансово-бюджетного контролю сприятиме також законодавче закріплення конкретних повноважень Рахункової палати як органу зовнішнього державного контролю.</p> <p>Питання затвердження стандартів фінансового контролю за видатками державного бюджету та бюджетів інших рівнів, виділених на реалізацію цільових програм, як і раніше, залишаються актуальними. Доцільно звернути увагу, що тема здійснення державного (муниципального) фінансового контролю за видатками коштів бюджетів, спрямованих на реалізацію цільових програм, недостатньо розкрита в науковій літературі [72, с. 110].</p> <p>Покликання [72] – це: Wakiriba J. W., Ngahu S., Wagoki J. Effects Of Financial Controls On Financial Management In Kenya’s Public Sector: A Case Of National Government Departments In Mirangine Sub-County, Nyandarua County. IOSR Journal of Business and Management. 2014. Vol. 16, Issue 10. Ver. III. P. 105-115. URL: http://iosrjournals.org/iosr-jbm/papers/Vol16-issue10/Version-3/L0161005.pdf. Це покликання фальшиве, оскільки в цій статті (https://web.archive.org/web/20170215024404/https://www.iosrjournals.org/iosr-jbm/papers/Vol16-issue10/Version-3/L016103105115.pdf) немає слів “state budget”, “municipal” та “target program”. Увесь текст переписаний з російської статті. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>С. 93.</p> <p>Совершенствованию механизма осуществления финансово-бюджетного контроля будет способствовать также законодательное закрепление конкретных полномочий Счетной палаты Российской Федерации, как органа внешнего государственного контроля, и Федеральной службы финансового бюджета и Федеральной службы государственного внутреннего финансового контроля в части расходов программного бюджета. Вопросы утверждения стандартов государственного (муниципального) финансового контроля за расходами федерального бюджета и бюджетов иных уровней, выделенных на реализацию целевых программ, по-прежнему остаются актуальными.</p> <p>Целесообразно обратить внимание, что тема осуществления государственного (муниципального) финансового контроля над расходами средств бюджетов, направленных на реализацию целевых программ, недостаточно раскрыта в научной литературе.</p>
<p>С. 115.</p>	<p>С. 91–92.</p>
<p>(Висновки до розділу 1)</p> <p>Встановлено, що підвищенню координації діяльності органів внутрішнього фінансового контролю різного рівня сприятимуть:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) надання органам внутрішнього фінансового контролю додаткових повноважень на здійснення попереднього контролю державних програм щодо дотримання законності та ефективності на стадії складання та розгляду проектів бюджетів; 2) розроблення методики контролю органами внутрішнього (муниципального) контролю державних програм, що забезпечує єдиний підхід, та методики щодо дотримання законності та ефективності на стадії складання та розгляду проектів бюджетів; 3) зосередження особливої уваги на науковому розробленні єдиного класифікатора порушень та недоліків, що допускаються учасниками бюджетного процесу; 4) необхідність точного законодавчого визначення суб'єктів та об'єктів перевірок, видів державного фінансового контролю; 5) законодавче розмежування сфери здійснення та повноваження органів зовнішнього та внутріш- 	<p>Повышению координации деятельности органов внутреннего государственного финансового контроля различного уровня будут способствовать:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) предоставление органам внутреннего государственного финансового контроля дополнительных полномочий на осуществление предварительного контроля государственных программ на предмет соблюдения законности и эффективности на стадии составления и рассмотрения проектов бюджетов; 2) разработка методики контроля органами внутреннего государственного (муниципального) контроля государственных программ, обеспечивающей единый подход, и методики на предмет соблюдения законности и эффективности на стадии составления и рассмотрения проектов бюджетов; 3) акцентирование особого внимания на научную разработку единого классификатора нарушений и недостатков, которые допускаются участниками бюджетного процесса; 4) необходимость точного законодательного определения субъектам и объектам проверок, видам государственного финансового контроля;

	нього фінансових контролів, за винятком дублювання контрольних заходів.	5) законодательное разграничение сферы осуществления и полномочия органов внешнего и внутреннего финансовых контролей, исключая дублирование контрольных мероприятий.
8	Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)	Гусева Н. М. Современные мировые тенденции развития государственного финансового контроля // Вестник Чувашского университета, 2011, №4, с. 362–371. (https://cyberleninka.ru/article/n/sovremennye-mirovye-tendentsii-razvitiya-gosudarstvennogo-finansovogo-kontrolya)
	С. 101.	С. 363.
	<p>Тому з погляду підвищення ролі фінансового контролю в управлінні державними фінансами варто спочатку розглянути основні світові тенденції у державному управлінні. Основною тенденцією є значне підвищення уваги урядів та парламентів західних країн не лише до забезпечення цільового характеру затверджених бюджетних витрат, а й, передусім, до обґрунтованості цих витрат з погляду їхньої ефективності.</p> <p>Генеральною тенденцією є необхідність інтеграції контрольних процедур до процесу управління сферою фінансів. Це підтверджується як міркуваннями теоретиків управління та контролю, так і сучасною практикою, подібною в багатьох країнах Заходу.</p> <p>Один із західних теоретиків стратегічного управління Ш. Рен (Shaomin Ren (2022)) вказує на необхідність забезпечення єдності процесу постановки цілей та роботи щодо їх досягнення. Для забезпечення мотивованості обов'язкова участь виконавців у постановці цілей заходів, передбачених для їх досягнення [69, с. 9].</p> <p>Покликання [69] – це: Shaomin R. Optimization of Enterprise Financial Management and Decision Making Systems Based on Big Data. Journal of Mathematics. 2022. Vol. 2022. Article ID 1708506. 11 p. DOI: https://doi.org/10.1155/2022/1708506. Це покликання фальшиве, у статті немає слів “participation” та “achievement”. Увесь текст переписаний з російської статті. Доказом плагіату є помилка перекладу: фразу «участие в постановке целей исполнителей мероприятий» Бортняк неправильно переклав як «участь виконавців у постановці цілей заходів». Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>Поэтому с точки зрения повышения роли финансового контроля в управлении государственными финансами следует вначале рассмотреть основные мировые тенденции в государственном управлении. Основной тенденцией является значительное повышение внимания правительств и парламентов западных стран не только к обеспечению целевого характера утвержденных бюджетных расходов, но и, прежде всего, к обоснованности этих расходов с точки зрения их эффективности. Генеральной тенденцией является необходимость интеграции контрольных процедур в процесс управления государственными финансами. Это подтверждается как рассуждениями теоретиков управления и контроля, так и современной практикой, схожей во многих странах Запада.</p> <p>Один из западных теоретиков стратегического управления Р. Кох указывает на необходимость обеспечения единства процесса постановки целей и работы по их достижению. Для обеспечения мотивированности обязательно участие в постановке целей исполнителей мероприятий, запланированных для их достижения [1].</p> <p>Покликання [1] – це: Кох Р. Стратегия. Как создавать и использовать эффективную стратегию. 2-е изд. СПб.: Питер, 2003.</p>
	С. 101–102.	С. 363.
	<p>З погляду контролю цей принцип означає, що до найважливіших видів контролю належить контроль результативності в межах досягнення раніше поставленої мети. Суб'єкт контролю має право виходити за межі контролю вказаного типу та пропонувати власні критерії результативності об'єкта контролю. Проте важливо пам'ятати, що в такому разі суб'єкт контролю лише висловлює власну думку, яка може бути використана надалі для підвищення ефективності функціонування об'єкта контролю.</p> <p>При цьому суб'єкт контролю не повинен підмінити собою відповідальних за планування та поточну діяльність об'єкта контролю [70, с. 142].</p>	<p>С точки зрения контроля этот принцип означает, что одним из важнейших видов контроля является контроль результативности в разрезе достижения ранее поставленных целей. Субъект контроля вправе выходить за рамки контроля указанного типа и предлагать собственные критерии результативности объекта контроля. Однако важно помнить, что в таком случае субъект контроля лишь выражает собственное мнение, которое может быть использовано в дальнейшем для повышения эффективности функционирования объекта контроля. При этом субъект контроля не должен подменять собой ответственных за планирование и текущую деятельность объекта контроля.</p>

<p>Покликання [70] – це: Shevchuk O. International legal experience in financing information security in the financial sphere. <i>Visegrad Journal on Human Rights</i>. 2022. No 1/2022. P. 140143.</p> <p>Це покликання фальшиве, увесь текст перепи- саний з російської статті. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	
<p>С. 102.</p>	<p>С. 363.</p>
<p>Висновки за результатами контрольної діяль- ності, що виходять за межі порівняння запланованих та фактично досягнутих об'єктом контролю резуль- татів, повинні мати рекомендаційний характер, спрямований насамперед на вдосконалення інших, відмінних від контролю функцій управління. У цьо- му полягає зростання експертної ролі державного фінансового контролю, що здійснюється з метою підвищення ефективності витрачання державних коштів.</p> <p>У процесі розгляду практики застосування ме- ханізмів стратегічного управління та контролю в органах державної влади розвинених країн Заходу простежується низка тенденцій у державному управлінні, що полягають у перемиканні фокусу з чіткого виконання поточних операцій та управління фінансами на управління результатами діяльності у довго- та середньостроковому періоді, усклад- нення методів управління державними витратами.</p>	<p>Выводы по результатам контрольной деятель- ности, выходящие за рамки сравнения запланиро- ванных и фактически достигнутых объектом кон- троля результатов должны носить рекоменда- тельный характер, направленный, прежде всего, на совершенствование других, отличных от контроля функций управления. В этом заключается возрас- тание экспертной роли государственного финансо- вого контроля, осуществляемой с целью повыше- ния эффективности расходования государствен- ных средств.</p> <p>При рассмотрении практики применения меха- низмов стратегического управления и контроля в органах государственной власти развитых стран Запада прослеживается ряд тенденций в государ- ственном управлении, заключающихся в переключе- нии фокуса с четкого выполнения текущих опе- раций и управления финансами на управление результатами деятельности в долго- и средне- срочном периоде, усложнении методов управления госрасходами.</p>
<p>С. 102.</p>	<p>С. 363–364.</p>
<p>Варто детальніше зупинитися на наслідках цих об'єктивних тенденцій фінансового контролю. Пе- ремикання фокусу на керування результатами оз- начає підвищення значущості відповідного контро- лю ефективності витрачання державних коштів. При цьому доцільно зазначити наявність певних проблем у світовій практиці фінансового контролю за ефективністю витрачання коштів.</p> <p>Найважливішою з них є розрив у практиці дер- жавного планування та контролю, що полягає в нечіткому формулюванні результатів на стадії пла- нування, що в будь-якому разі знижує якість власне контролю. У цьому випадку йдеться про те, що, незважаючи на наявність трьох чітких критеріїв ефективності використання коштів, загальнопри- йнятих на цей час у світовій практиці, а саме: еко- номності, продуктивності та результативності вит- рат, державні програми часто не формуються від- повідно до цих критеріїв. Критерії, що розглядають- ся, передбачають виділення безпосередніх і кінце- вих результатів державних програм, що робиться на рівні планування далеко не завжди.</p>	<p>Следует более подробно остановиться на по- следствиях данных объективных тенденций для финансового контроля.</p> <p>Переключение фокуса на управление результа- тами означает повышение значимости соответ- ствующего контроля эффективности расходования государственных средств. При этом следует ука- зать на наличие определенных проблем в мировой практике финансового контроля эффективности расходования средств. Важнейшей из них является разрыв в практике государственного планирования и контроля, заключающийся в нечетком формули- ровании результатов на стадии планирования, что в любом случае снижает качество собственно кон- троля. В данном случае речь идет о том, что, не- смотря на наличие трех четких измерений эффек- тивности использования средств, общепринятых в настоящее время в мировой практике, а именно: экономности, продуктивности и результативности расходов, государственные программы часто не формулируются в соответствии с данными изме- рениями. Рассматриваемые измерения предпола- гают выделение непосредственных и конечных результатов государственных программ, что дела- ется на уровне планирования далеко не всегда.</p>
<p>С. 102–103.</p>	<p>С. 364.</p>
<p>Приміром, у Законі США 1993 р. «Про контроль результатів роботи уряду» (Government Perfor- mance and Results Act of 1993 (GPRA)) є вимога всім органам федеральної виконавчої влади нада- вати стратегічні плани розвитку, що передбачають «встановлення показників результативності, що використовуються для оцінювання або вимірюван- ня відповідних кінцевих результатів, параметрів послуг, що надаються, та безпосередніх результа- тів кожного програмного заходу».</p>	<p>Так, например, в Законе США 1993 г. «Об изме- рении результатов работы правительства» имеет- ся требование ко всем органам федеральной ис- полнительной власти предоставлять стратегиче- ские планы развития, включающие, среди прочего, «установление показателей результативности, ис- пользующиеся для оценки или измерения соответ- ствующих конечных результатов, параметров предоставляемых услуг и непосредственных ре- зультатов каждого программного мероприятия» [6].</p>

<p>С. 103.</p> <p>Однак на практиці ця вимога виконується далеко не завжди. Приклад цього - стратегічний план Агентства із соціального забезпечення США за 2008-2013 рр. (US SSA) та відповідні йому річні звіти, наприклад за 2010 р. Не розглядаючи окремо власне обґрунтованість та важливість тих чи інших цільових настанов діяльності Агентства, маємо сказати, що у 2010 р. Агентство працювало над досягненням чотирьох стратегічних цілей. При цьому в планових і звітних документах ці цілі розкриваються за допомогою більш ніж 25 показників. Усі показники одного рівня, йдеться тільки про кінцеві результати. Безпосередні результати не розглядаються, також неможливо виявити, скільки ресурсів пішло на досягнення кожного з результатів.</p> <p>Ці обставини знижують результативність контрольних процедур, ускладнюють проведення аудиту ефективності. Контроль можливий переважно як висловлювання думки контролера з усіма наслідками, розглянутими вище. Мабуть, у перспективі ретельність та ступінь регламентованості державного планування зростатимуть, а отже, підвищиться та якість державного фінансового контролю. Нерозривність такого зв'язку обґрунтована наведеними вище міркуваннями.</p>	<p>С. 364.</p> <p>Однако на практике данное требование выполняется далеко не всегда. Пример тому – стратегический план Агентства по социальному обеспечению США за 2008-2013 гг. (US SSA) и соответствующие ему годовые отчеты, например за 2010 г. [10]. Не рассматривая отдельно собственно обоснованность и важность тех или иных целевых установок деятельности Агентства, следует сказать, что в 2010 г. Агентство работало над достижением четырех стратегических целей. При этом в плановых и отчетных документах данные цели раскрываются посредством более чем 25 показателей. Все показатели – одного уровня, речь идет только о конечных результатах. Непосредственные результаты не рассматриваются, также невозможно выявить, сколько ресурсов ушло на достижение каждого из результатов. Данные обстоятельства снижают результативность контрольных процедур, затрудняют проведение аудита эффективности. Контроль в таком случае возможен в основном в качестве выражения мнения контролера со всеми вытекающими последствиями, рассмотренными выше. По-видимому, в перспективе тщательность и степень регламентированности государственного планирования будут возрастать, а значит, повыситься и качество государственного финансового контроля. Нерозрывность такой связи обоснована приведенными выше рассуждениями.</p>
<p>С. 103.</p> <p>Важливою проблемою є певна суперечність забезпечення досягнення запланованих результатів та збалансованості видаткової та доходної частин бюджету. Позитивним аспектом бюджетної збалансованості (бездефіцитності чи певної встановленої величини дефіциту) є недопущення у середньо- та довгостроковій перспективі надлишкового боргового навантаження на державний бюджет. Негативним аспектом є недофінансування державних програм, що може знизити їхню ефективність у середньо- та довгостроковій перспективі через згортання витрат на статті, які вимагають продовження фінансування для досягнення результату.</p>	<p>С. 364.</p> <p>Важной проблемой является определенное противоречие обеспечения достижения запланированных результатов и сбалансированности расходной и доходной частей бюджета. Положительной стороной бюджетной сбалансированности (бездефицитности или определенной установленной величины дефицита) является недопущение в средне- и долгосрочной перспективе избыточной долговой нагрузки на государственный бюджет. Отрицательной стороной является недофинансирование государственных программ, что может снизить их эффективность в средне- и долгосрочной перспективе из-за свертывания расходов по статьям, требующим продолжения финансирования для достижения результата.</p>
<p>С. 103–104.</p> <p>Наведені міркування безпосередньо пов'язані з проблематикою державного фінансового контролю, оскільки означають необхідність удосконалення системи показників, аналітики та прогнозування проблем управління державними фінансами. Необхідний контроль бюджетної збалансованості неможливо здійснювати за одним показником (наприклад, часто використовуваний показник відношення величини державного боргу ВВП). Це свідчить про те, що для кожної країни в кожній конкретній ситуації «критична» величина державного боргу, а також параметрів федерального бюджету, що призводять до масштабних кризових явищ, різна та багато в чому визначається розвиненістю різних галузей економіки, наприклад, «реального сектору».</p>	<p>С. 365.</p> <p>Приведенные рассуждения имеют прямое отношение к проблематике государственного финансового контроля, так как означают необходимость совершенствования системы показателей, аналитики и прогнозирования проблем управления государственными финансами. Необходимый контроль бюджетной сбалансированности невозможно осуществлять по одному показателю (например, часто используемый показатель отношения величины государственного долга к ВВП). Так, в бюджете Японии за 2010 г. финансовый год около четверти всех расходов приходилось на покрытие государственного долга. Доходная часть бюджета Японии за 2011 г. более чем наполовину сформирована за счет заимствований. Однако, как уже говорилось выше, доходность по государственным облигациям Японии пока не дает поводов для рассмотрения ситуации в государственных финансах страны как кризисную. Это свидетельствует о том, что для каждой страны в каждой конкретной ситуации «критическая» величина государственного долга, а</p>

		тажче параметров федерального бюджета, приводящих к масштабным кризисным явлениям, различна и во многом определяется развитостью различных отраслей экономики, например «реального сектора».
С. 104–105.		С. 365–366.
	<p>З позиції А. Бакар (Abu Bakar, Aisyah, Mohamed Osman Mariana, Bachok Syahriah, Ibrahim Masor, and Zin Mohamed Mohd. (2015)), розвиток «реального сектору» у низці випадків вимагає вливання державних коштів, що породжує розглянуту проблему оптимального рівня дефіциту бюджету. Відповідно, серед завдань фінансового контролю варто виділяти не лише контроль за перевищенням параметрів бюджетної збалансованості певної встановленої позначки, а й висловлення експертної думки щодо величини аналізованих параметрів, виходячи з аналізу та прогнозу соціально-економічної ситуації та виділення її основних проблем органами державного фінансового контролю. Очевидно, що органи державного фінансового контролю мають у цих умовах брати участь у виробленні правил бюджетної збалансованості (тобто розробленні системи показників, що найбільш адекватно відображають питання бюджетної збалансованості та визначенні їхніх оптимальних значень). Ця вимога випливає з обов'язків органів державного фінансового контролю висловлювати думку щодо ефективності використання державних коштів. Враховуючи середньо- та довгостроковий характер багатьох державних програм, державні кошти, витрачені на цільові потреби ефективно з погляду першого року реалізації програми, можуть бути витрачені неефективно з погляду досягнення програмних цілей загалом у разі закриття програми через нестачу бюджетних коштів. Отже, варто очікувати посилення ролі органів державного фінансового контролю у визначенні методології та здійсненні безпосереднього контролю за збалансованістю державного бюджету [57, с. 288].</p> <p>Покликання [57] – це: Modelling economic well-being and social well-being for sustainability: a theoretical concept / Aisyah A. B. Et al. Procedia Environmental Science. 2015. Vol. 28. P. 286-296..</p> <p>Це покликання фальшиве, увесь текст переписаний з російської статті.</p> <p>Фальсифікація джерел.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>Развитие «реального сектора» в ряде случаев требует вливания государственных средств, что и порождает рассматриваемую проблему оптимального уровня дефицита бюджета. Соответственно, среди задач финансового контроля следует выделять не только контроль превышения параметрами бюджетной сбалансированности определенной установленной отметки, но и выражение экспертного мнения по поводу величины рассматриваемых параметров, исходя из анализа и прогноза социально-экономической ситуации и выделения ее основных проблем органами государственного финансового контроля. Очевидно, что органы государственного финансового контроля должны в этих условиях участвовать в выработке правил бюджетной сбалансированности (т.е. разработке системы показателей, наиболее адекватно отражающих вопросы бюджетной сбалансированности и определении их оптимальных значений). Данное требование вытекает из обязанности органов государственного финансового контроля выражать мнение по поводу эффективности использования государственных средств. Учитывая средне- и долгосрочный характер многих государственных программ, государственные средства, потраченные на целевые нужды эффективно с точки зрения первого года реализации программы, могут в итоге быть потрачены неэффективно с точки зрения достижения программных целей в целом в случае закрытия программы из-за недостатка бюджетных средств. Таким образом, следует ожидать усиления роли органов государственного финансового контроля в определении методологии и осуществлении непосредственного контроля сбалансированности государственного бюджета.</p>
С. 105.		С. 366.
	<p>У зв'язку з фактичним та прогнозованим збільшенням державних витрат зростає важливість експертної функції фінансового контролю. Це відображає тенденцію підвищення значущості державного фінансового контролю як функції управління громадськими фінансами, збільшення самостійності органів контролю в плануванні своєї діяльності.</p> <p>Варто зазначити, що, наприклад, у США поки що не запропоновано впорядкованого та науково обґрунтованого набору механізмів, спрямованих на усунення довгострокових загроз для фінансової системи. Проте вже сам факт уваги контрольних органів до таку віддалену перспективу (існують прогнози до 2080 р.) доводить необхідність участі контрольних органів у виробленні рішень за даними проблемами як «постачальника» інформації про поточний стан проблемних галузей, так і як експерт з прогнозу довгострокових тенденцій та вироблен-</p>	<p>В связи с фактическим и прогнозируемым увеличением государственных расходов возрастает важность экспертной функции финансового контроля. Так, исходя из Стратегического плана ГАО на 2010-2015 гг. планирование деятельности ГАО по финансовому контролю, в том числе выбор объектов контроля, осуществляется исходя из выявленных проблем и причин их возникновения [12]. Это отражает тенденцию повышения значимости государственного финансового контроля как функции управления общественными финансами, увеличения самостоятельности органов контроля в планировании собственной деятельности. Следует отметить, что, например, в США пока не предложен упорядоченный и научно обоснованный набор механизмов, направленных на устранение долгосрочных угроз для финансовой системы, что следует, например, из рассматриваемых материалов</p>

<p>ня варіантів вирішення проблем.</p> <p>В останньому випадку ключова роль залишається за політичними інститутами, проте очікується зростання ролі контролю за дотриманням певних контрольних нормативів бюджетної збалансованості з певним ускладненням системи таких нормативів та критеріїв ефективного використання державних коштів.</p>	<p>ГАО. Однак уже сам факт внимания контрольных органов к столь отдаленной перспективе (существуют прогнозы до 2080 г.) доказывает необходимость участия контрольных органов в выработке решений по данным проблемам как в качестве «поставщика» информации о текущем состоянии проблемных областей, так и в качестве эксперта по прогнозу долгосрочных тенденций и выработке вариантов решения проблем. В последнем случае, ключевая роль будет оставаться за политическими институтами, однако можно ожидать возрастания роли контроля соблюдения определенных контрольных нормативов бюджетной сбалансированности с определенным усложнением системы таких нормативов и критериев эффективного использования государственных средств.</p>
<p>С. 105.</p> <p>Проблема ефективності витрачання публічних коштів буде загострюватися навіть у розвинених країнах (наприклад, США та Японії), які мають досить високий рівень якості управління державними фінансами та високий рівень життя. Як уже зазначалося, однією з ознак загострення проблеми ефективності витрачання публічних коштів є значний темп зростання державного боргу деяких країн із найвищим рівнем індустріального розвитку.</p>	<p>С. 366.</p> <p>Проблема эффективности расходования государственных средств будет обостряться даже в развитых странах, имеющих достаточно высокий уровень качества управления государственными финансами и высокий уровень жизни, таких, например, как Япония и США. Как уже говорилось выше, одним из признаков нарастающей проблемы эффективности расходования государственных средств является значительный темп роста государственного долга некоторых стран с наивысшим уровнем индустриального развития. Так, государственный долг Японии <...>.</p>
<p>С. 105–106.</p> <p>Цей приклад ілюструє об'єктивну тенденцію до підвищення уваги державного фінансового контролю щодо питань ефективності витрачання коштів. Далі варто обговорити наслідки цієї тенденції для процесу здійснення державного фінансового контролю. Одним з основних наслідків є підвищення уваги органів державного контролю до здійснення рутинних процедур, подібних до аудиту фінансової звітності, перевірки цільового характеру здійснених витрат, аналізу безпосередніх та кінцевих результатів державних програм і виявлення ключових тенденцій та проблем соціально-економічного розвитку.</p> <p>США вже організують фінансовий контроль так, що Генеральний аудиторський офіс, як найвищий орган фінансового контролю, розробляє стандарти фінансового контролю, а аудит фінансової звітності органів виконавчої влади США у багатьох випадках здійснюється силами зовнішніх недержавних аудиторських фірм [71].</p> <p>Покликання [71] – це: Vaitkus R., Vasiliauskaite A. An Assessment of the Impact of Legal Regulation on Financial Security in OECD Countries. Journal of Risk and Financial Management. 2022. Vol. 15, No 2. P. 86. DOI: https://doi.org/10.3390/jrfm15020086. Це покликання фальшиве, увесь текст переписаний з російської статті. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>С. 367.</p> <p>Данный пример иллюстрирует объективную тенденцию к повышению внимания государственного финансового контроля к вопросам эффективности расходования средств. Далее следует обсудить последствия данной тенденции для процесса осуществления государственного финансового контроля. Одним из основных последствий является переключение внимания органов государственного контроля с осуществления рутинных процедур, подобных аудиту финансовой отчетности, проверки целевого характера осуществленных расходов, на анализ непосредственных и конечных результатов государственных программ и выявление ключевых тенденций и проблем социально-экономического развития. США уже организуют государственный финансовый контроль таким образом, что Генеральный аудиторский офис (ГАО) в качестве высшего органа государственного финансового контроля разрабатывает стандарты государственного финансового контроля, а аудит финансовой отчетности органов исполнительной власти США во многих случаях осуществляется силами внешних негосударственных аудиторских компаний [3].</p> <p>Покликання [3] – це: Audit of VA's Consolidated Financial Statements for Fiscal Year 2010. URL: http://www.va.gov/oig/52/reports/2011/VAOIG-10-01406-20.pdf.</p>
<p>С. 106.</p> <p>Обов'язковий аудит фінансової звітності органів виконавчої влади в США законодавчо встановлено федеральним законом США 1990 р. «Про вищих фінансових управляючих» [72, с.106]. Обов'язок проведення аудиторських перевірок зазначеного</p>	<p>С. 367.</p> <p>Обязательный аудит финансовой отчетности органов исполнительной власти США законодательно установлен федеральным законом США 1990 г. «О высших финансовых управляющих» [8]. Обязанность проведения указанного вида аудитор-</p>

<p>виду поставлено на службу генерального інспектора конкретного відомства. Генеральний інспектор має право передати здійснення цієї функції комерційній аудиторській фірмі в межах державного договору. У деяких випадках у межах федерального органу виконавчої влади проведення обов'язкового щорічного аудиту фінансової звітності здійснюється один рік силами сторонньої комерційної організації, але наступного року власними силами відповідної служби генерального інспектора [66].</p> <p>Усі покликання фальшиві, текст переписаний з російської статті. Фальсифікація джерел. Плагіат.</p>	<p>ской проверки вменена службе генерального инспектора конкретного ведомства. Генеральный инспектор вправе передать осуществление данной функции коммерческой аудиторской фирме в рамках государственного контракта. В некоторых случаях в рамках одного федерального органа исполнительной власти проведение обязательного ежегодного аудита финансовой отчетности осуществляется один год силами сторонней коммерческой организации, а на следующий год собственными силами соответствующей службы генерального инспектора. Так, например, было сделано в уже упоминавшемся нами Агентстве по социальному обеспечению США (US SSA) в 2008-2009 гг. [11].</p>
<p>С. 106.</p>	<p>С. 367.</p>
<p>Доцільно зазначити, що покладення відповідальності за проведення рутинних процедур стороннім недержавним організаціям у США обумовлено не політичними чинниками прихильності до принципу, який проголошується багатьма ліберальними юристами, про те, що державні організації за своєю суттю менш ефективні, ніж приватні. Не обговорюючи це питання, що виходить за межі тематики дослідження, зазначимо, що, на нашу думку, його варто розглядати стосовно конкретної ситуації, адже об'єктивну відповідь на нього дати неможливо, зокрема з причин, наведених вище, у контексті міркувань про зростання експертної ролі державного фінансового контролю.</p> <p>Щодо США, то є певні об'єктивні підстави подібної часткової передачі рутинних контрольних функцій приватним аудиторським фірмам.</p> <p>Бортняк пише «на нашу думку», а насправді переписує чужий текст. Плагіат.</p>	<p>Следует отметить, что такого рода передача ответственности за проведение рутинных процедур сторонним негосударственным организациям в США обусловлен не политическими факторами приверженности принципу, провозглашаемому многими либеральными экономистами, о том, что государственные организации по своей сути менее эффективны, чем частные. Не обсуждая этот, выходящий за рамки тематики исследования вопрос, отметим, что, по нашему мнению, его следует рассматривать применительно к конкретной ситуации и общего объективного ответа на него дать не представляется возможным, в том числе по причинам, приведенным выше в рассуждениях о возрастании экспертной роли государственного финансового контроля. В случае с США имеются определенные объективные основания подобной частичной передачи рутинных контрольных функций частным аудиторским фирмам.</p>
<p>С. 106–107.</p>	<p>С. 367–368.</p>
<p>По-перше, основною з них, мабуть, є бажання відокремити творчу складову діяльності з фінансового контролю від рутинної, що об'єктивно впливає з описаних вище тенденцій зростання складності об'єкта контролю та посилення ролі контрольних органів в оцінюванні прогнозів та закономірностей, а також у постановці проблем соціально-економічного розвитку.</p> <p>По-друге, існує характерна, особливо для США, винятково економічна причина - вищий рівень оплати праці в державному секторі. Федеральні органи влади названі найбільш привабливим з точки зору оплати праці місцем роботи для спеціалістів, що розглядаються. Середній рівень оплати праці фахівців у цієї галузі становить 81 570 дол. США. Витрати на персонал федеральних органів виконавчої США значно перевищують аналогічний показник для приватних компаній не лише за показником розміру заробітної плати, а й за розмірами соціальних виплат (тобто медичне страхування, пенсії, соціальне страхування тощо). За даними Бюро економічного аналізу США, середній розмір річних виплат за цими статтями у федеральних органах виконавчої влади США становив у 2008 р. 40 875 дол. США, тоді як у приватному секторі - лише близько 10 000 дол. США на рік [64, с. 704].</p>	<p>Во-первых, основным из них, по-видимому, является желание отделить творческую составляющую деятельности по финансовому контролю от рутинной, что объективно следует из описанных выше тенденций возрастания сложности объекта контроля и усиления роли контрольных органов в оценке прогнозов и закономерностей, а также в постановке проблем социально-экономического развития государства. Во-вторых, существует характерная, особенно для США (например, по сравнению с условиями Российской Федерации), чисто экономическая причина – более высокий уровень оплаты труда в государственном секторе по сравнению с частным. Так, по данным американского Интернет-сайта, для выпускников колледжей средняя зарплата бухгалтеров и аудиторов в США в 2007 г. (т.е. до начала экономического кризиса) составляла 63 180 долл. США в год. Федеральные органы власти названы наиболее привлекательным с точки зрения оплаты труда местом работы для рассматриваемых специалистов. Средний уровень оплаты труда специалистов в данной отрасли составляет 81 570 долл. США. Расходы на персонал федеральных органов исполнительной власти США существенно превышают аналогичный показатель для частных компаний не только по показателю величины заработной платы, но и по размерам социальных выплат (т.е. медицинское страхование, пенсии, социальное страхование, и</p>

<p>Покликання [64] фальшиве, текст переписаний з російської статті. Бортняк видалив із переписаного тексту згадування Російської Федерації. Фальсифікація джерел. Бортняк наводить дані для США за 2008 рік у дисертації, яку захистив у 2024-му. Плагіат.</p>	<p>т.п.). По данным Бюро экономического анализа США, средний размер годовых выплат по этим статьям в федеральных органах исполнительной власти США составлял в 2008 г. 40 875 долл. США, тогда как в частном секторе – всего около 10 000 долл. США в год [4].</p>
<p>С. 107.</p> <p>Наведені міркування демонструють некоректність підходу перенесення розглянутої вище практики передачі частини функцій фінансового контролю приватним компаніям на основі не підкріплених кількісними оцінками емоційних суджень про те, що організації приватного сектору ефективніші за державні. Цю тезу варто враховувати в поточних умовах розвитку системи фінансового контролю в Україні, де функціонування ринкових інститутів не можна вважати ефективним, зокрема у зв'язку з нетривалим тимчасовим періодом їхньої діяльності. Значення об'єктивних показників можуть істотно відрізнятись від західної практики, як, наприклад, у випадку співвідношення рівнів оплати праці в приватному й державному секторах, не на користь останнього в Україні.</p> <p>У переписаному тексті Бортняк замінив Російську Федерацію та РФ на Україну. Плагіат.</p>	<p>С. 368.</p> <p>Приведенные рассуждения демонстрируют некорректность подхода переноса рассмотренной выше практики передачи части функций государственного финансового контроля частым компаниям на основе не подкрепленных количественными оценками эмоциональных суждений о том, что организации частного сектора эффективней государственных. Этот тезис следует учитывать в текущих экономических условиях Российской Федерации, где функционирование рыночных институтов нельзя считать эффективным, в частности в связи с непродолжительным временным периодом их деятельности. Значения объективных показателей могут существенно отличаться от западной практики, как, например, в случае с соотношением уровней оплаты труда в частном и государственном секторах, не в пользу последнего в РФ.</p>
<p>С. 107–108.</p> <p>Важливою відмінністю інституційного середовища фінансового контролю США від умов нашої держави, що дає змогу передати виконання частини функцій фінансового контролю приватним структурам, є також наявність розвинених, розроблених вищим органом фінансового контролю США стандартів здійснення процедур державного фінансового контролю. Ця умова є обов'язковою для делегування частини контрольних функцій приватним компаніям, оскільки чітко встановлює межі їхньої діяльності. Зазначені стандарти є обов'язковими для організацій, які здійснюють аудит державних коштів, незалежно від форм власності.</p> <p>У переписаному тексті Бортняк замінив Російську Федерацію на «нашу державу». Плагіат.</p>	<p>С. 368.</p> <p>Важным отличием институциональной среды государственного финансового контроля США от условий Российской Федерации, которое позволяет передать исполнение части функций государственного финансового контроля в частные руки, является также наличие развитых, разработанных высшим органом финансового контроля США (ГАО) стандартов осуществления процедур государственного финансового контроля. Данное условие является обязательным для делегирования части контрольных функций частным компаниям, так как четко устанавливает рамки их деятельности, указанные стандарты являются обязательными для всех организаций, осуществляющих аудит государственных средств, независимо от форм собственности.</p>
<p>С. 108.</p>	<p>С. 368–369.</p>
<p>У контексті стандартизації фінансового контролю у США розроблено такі основні стандарти:</p> <p>1. Стандарти державного аудиту (так звана "Жовта книга") (Government auditing standards - «Yellow book»). Ці стандарти регламентують діяльність із державного аудиту, який здійснюється як державними контрольними органами, так і комерційними аудиторськими фірмами та є обов'язковим для застосування на всій території США для всіх контрольньо-аудиторських заходів, пов'язаних з аудитом використання державних коштів.</p> <p>2. Принципи формування та затвердження заявок на отримання державних коштів (формування так званих «Законів про виділення фінансування» - федеральних законів, що формують федеральний бюджет США) - так звана «Червона книга» (Principles of Federal Appropriations Law - «Red Book»). Ці</p>	<p>В рамках стандартизації державного фінансового контролю в США розроблені наступні основопологаючі стандарти:</p> <p>1. Стандарти державного аудиту (так називається «Жовта книга») (Government auditing standards - «Yellow book»). Дані стандарти регламентують діяльність по державному аудиту, здійснюваному як державними контрольними органами, так і комерційними аудиторськими фірмами і являються обов'язковими для застосування на всій території США, для всіх контрольньо-аудиторських заходів, пов'язаних з аудитом використання державних коштів.</p> <p>2. Принципи формування і затвердження заявок на отримання державних коштів (формування так називаються «Законів про виділення</p>

<p>стандарти є практичним керівництвом процесом подання та схвалення заявок органів виконавчої влади на отримання державних коштів.</p> <p>3. Стандарти внутрішнього контролю, що здійснюється у федеральних органах виконавчої влади США (так звана "Зелена книга") (Standards for Internal Control in the Federal Government - "Green book"). Крім стандартів внутрішнього контролю фінансових операцій, у зв'язку з дедалі більшою складністю функціонування федеральних органів виконавчої влади як об'єкта контролю розглядаються стандарти внутрішнього контролю над інформаційними системами та технологіями (IT), а також стандарти управління персоналом як важливі фактори, що визначають цільовий характер та ефективність витрачання державних коштів.</p>	<p>финансирования» – федеральных законов, составляющих федеральный бюджет США) – так называемой «Красной книги» (Principles of Federal Appropriations Law – «Red Book»). Данные стандарты представляют собой практическое руководство процессом подачи и одобрения заявок органов исполнительной власти на получение государственных средств.</p> <p>3. Стандарты внутреннего контроля, осуществляемого в федеральных органах исполнительной власти США (так называемая «Зеленая книга») (Standards for Internal Control in the Federal Government – «Green book»). Помимо стандартов внутреннего контроля финансовых операций в связи со все возрастающей сложностью функционирования федеральных органов исполнительной власти как объекта контроля рассматриваются стандарты внутреннего контроля над информационными системами и технологиями (IT), а также стандарты управления персоналом как важные факторы, определяющие целевой характер и эффективность расходования государственных средств.</p>
<p>С. 108–109.</p>	<p>С. 369.</p>
<p>4. Посібник із проведення державного фінансового аудиту (GAO/PCIE Financial Audit Manual (FAM)). У ньому конкретизовано положення «Жовтої книги» та описано безпосередні дії аудиторів у процесі проведення державного аудиту.</p> <p>5. Посібник з оцінювання відповідності необхідних витрат запланованим результатам (GAO Cost Estimating and Assessment Guide). Цей посібник призначений передусім для оцінювання Конгресом США державних програм із точки зору відповідності заявлених у них результатів запитуваним відомствами виконавчої обсягів фінансування. Метою підготовки цього видання є застосування єдиної послідовної методології управління вартістю державних програм. Це означає, що посібник призначений також для відомств виконавчої влади, зацікавлених у застосуванні єдиної з Конгресом США методології управління величиною витрат за власні відомчі програми.</p> <p>Доказом плагіату з боку Борзняка є пропущене під час перекладу слово «власти», унаслідок чого вийшло дивне висловлювання «результатів запитуваним відомствами виконавчої обсягів фінансування». Плагіат.</p>	<p>4. Руководство по проведению государственного финансового аудита (GAO/PCIE Financial Audit Manual (FAM)). Конкретизируют положения «Желтой книги» и описывают непосредственные действия аудиторов в процессе проведения государственного аудита.</p> <p>5. Руководство по оценке соответствия необходимых затрат запланированным результатам (GAO Cost Estimating and Assessment Guide). Данное руководство предназначено, прежде всего, для оценки Конгрессом США государственных программ с точки зрения соответствия заявленных в них результатов запрашиваемым ведомствами исполнительной власти объемам финансирования. Цель выпуска руководства – применение единой последовательной методологии управления стоимостью государственных программ. Это означает, что пользователями руководства являются также ведомства исполнительной власти, заинтересованные в применении единой с Конгрессом США методологии управления величиной затрат на собственные ведомственные программы. Это позволит ведомствам более аргументированно, а значит, успешно добиваться утверждения Конгрессом своих бюджетных заявок.</p>
<p>С. 109.</p>	<p>С. 369.</p>
<p>Однією з найважливіших тенденцій розвитку фінансового контролю в розвинених країнах є оформлення його комплексного характеру, що виражається в поєднанні у практиці контролю різних наукових підходів та видів фінансового контролю, а також постійний пошук оптимального співвідношення їх застосування.</p> <p>Ще раз звернемо увагу на посилення ролі попереднього контролю, виробленого безпосередньо перед здійсненням операції на об'єкті контролю. Внутрішній контроль на практиці часто здійснюється не в чистому вигляді, а має риси зовнішнього контролю, оскільки в багатьох випадках здійснюється посадовими особами, які безпосередньо не</p>	<p>Одной из важнейших тенденций развития государственного финансового контроля в развитых странах является оформление его комплексного характера, что выражается в сочетании в практике контроля различных научных подходов и видов финансового контроля, а также постоянный поиск оптимального соотношения их применения.</p> <p>Еще раз обратим внимание на усиление роли предварительного контроля, производимого непосредственно перед совершением операции на объекте контроля. Внутренний контроль на практике часто осуществляется не в чистом виде, а имеет черты внешнего контроля, так как во многих случаях осуществляется должностными лицами, непо-</p>

<p>підпорядковуються керівництву організації-об'єкта контролю, але постійно працюють безпосередньо на об'єкті контролю та мають доступ до всієї фінансової документації. Прикладом є діяльність генеральних інспекторів США.</p>	<p>средственно не подчиняющимся руководству организации-объекта контроля, но постоянно работающими непосредственно на объекте контроля и имеющими доступ ко всей финансовой документации. Примером является деятельность генеральных инспекторов США.</p>
<p>С. 109–110.</p>	<p>С. 369–370.</p>
<p>Виходячи з наведених міркувань, можемо виділити такі основні тенденції розвитку державного фінансового контролю в передових країнах світу, які визначатимуть розвиток цієї сфери діяльності в перспективі:</p> <p>1. Підвищення рівня інтеграції фінансового контролю в системі публічного управління. Підвищення значущості контролю як функції управління. Розширення завдань контролю за власне контролю цільового та законного характеру використання державних коштів до контролю безпосередніх та кінцевих результатів державних програм та обґрунтованості виділення державних коштів.</p> <p>2. Необхідність участі органів фінансового контролю у виробленні бюджетної політики, зокрема питань збалансованості бюджетної системи, управління ефективністю державних програм, передусім середньо- та довгострокових.</p> <p>Бортняк пише «можемо виділити», ніби він на щось здатний, а насправді переписує чужий текст. Плагіат.</p>	<p>Исходя из приведенных рассуждений, можно выделить следующие основные тенденции развития государственного финансового контроля в передовых странах мира, которые будут определять развитие этой сферы деятельности в перспективе:</p> <p>1. Все более тесная интеграция финансового контроля в систему государственного управления. Повышение значимости контроля как функции управления. Расширение задач контроля с собственным контролем целевого и законного характера использования государственных средств до контроля непосредственных и конечных результатов государственных программ и обоснованности выделения на их достижение государственных средств.</p> <p>2. Необходимость участия органов государственного финансового контроля в выработке бюджетной политики, включая вопросы сбалансированности бюджетной системы, управления эффективностью государственных программ, в том числе средне- и долгосрочных.</p>
<p>С. 110.</p>	<p>С. 370.</p>
<p>3. Формулювання та вираження вищими контрольними органами власного бачення та думки з питань соціально-економічного розвитку держави, підвищення експертної ролі контрольних органів.</p> <p>4. Підвищення значущості творчої складової діяльності з фінансового контролю, посилення уваги вищих контрольних органів до ефективності витрачання державних коштів, висловлювання експертної думки. Подекуди передавання рутинних функцій фінансового контролю комерційним аудиторським компаніям виправдане, якщо це знижує загальні витрати на здійснення контролю у зв'язку з меншим рівнем оплати праці в таких компаніях, у порівнянні з таким у федеральних органах влади та їх більшою гнучкістю, у зв'язку з економією часу працівників вищих контрольних органів для підвищення ефективності виконання ними робіт більш творчого характеру.</p>	<p>3. Формулирование и выражение высшими контрольными органами собственного виденья и мнения по вопросам социально-экономического развития своих государств, повышение экспертной роли контрольных органов.</p> <p>4. Повышение значимости творческой составляющей деятельности по финансовому контролю, большее внимание высших контрольных органов к эффективности расходования государственных средств, выражение экспертного мнения. Часто производится передача исполнения рутинных функций государственного финансового контроля коммерческим аудиторским компаниям. Такая передача оправдана в случаях, когда это снижает общие издержки на осуществление контроля в связи с меньшим уровнем оплаты труда в таких компаниях по сравнению с таковым в федеральных органах власти и их большей гибкостью, в связи с разнообразием портфеля заказов, а также с экономией времени сотрудников высших контрольных органов для повышения эффективности исполнения ими работ более творческого характера.</p>
<p>С. 110.</p>	<p>С. 370.</p>
<p>5. Усі процедури фінансового контролю здійснюються в межах стандартів фінансового контролю, що розробляються найвищим контрольним органом. Стандартами намагаються охопити якнайбільше проблемних сфер контролю, причому, крім загальних стандартів для їх роз'яснення, вищим контрольним органом розробляються практичні настанови щодо їх застосування посадовими особами в процесі здійснення покладених на них контрольних функцій.</p> <p>6. Однією з найважливіших тенденцій розвитку фінансового контролю в розвинених країнах є</p>	<p>5. Все процедуры государственного финансового контроля осуществляются в рамках стандартов государственного финансового контроля, разрабатываемых высшим контрольным органом. Стандартами стараются охватить как можно больше проблемных областей контроля, причем помимо общих стандартов для их разъяснения высшим контрольным органом разрабатываются практические руководства по их применению должностными лицами в процессе осуществления возложенных на них контрольных функций.</p> <p>6. Одной из важнейших тенденций развития</p>

<p>оформлення його комплексного характеру, що виявляється в поєднанні в практиці контролю різних наукових підходів та видів фінансового контролю, і навіть постійний пошук оптимального співвідношення їх застосування. Окремі види контролю часто застосовуються не в чистому вигляді, як вони виділені в наукових підходах. Вони можуть містити елементи інших видів контролю з підвищення ефективності практичної реалізації функцій фінансового контролю.</p>	<p>государственного финансового контроля в развитых странах является оформление его комплексного характера, что выражается в сочетании в практике контроля различных научных подходов и видов финансового контроля, а также постоянный поиск оптимального соотношения их применения. Отдельные виды контроля часто применяются не в «чистом виде», как они выделены в рамках научных подходов. Они могут содержать элементы других видов контроля с целью повышения эффективности практической реализации функций государственного финансового контроля.</p>
<p>С. 110–111.</p>	<p>С. 370.</p>
<p>7. Виділяється одночасна тенденція до децентралізації здійснення контрольної функції, виконання її безпосередньо на об'єкті контролю з розглянутим вище посиленням консолідованості та стандартизації контрольної діяльності; підвищується увага до попереднього контролю та оцінювання ефективності використання державних коштів, зокрема в формі висловлювання думки органів фінансового контролю не лише за фактом здійснення витрат, а й на стадії планування.</p>	<p>7. Выделяется одновременная тенденция к децентрализации осуществления контрольной функции, выполнению ее непосредственно на объекте контроля с рассмотренным выше усилением консолидированности и стандартизации контрольной деятельности; повышается внимание к предварительному контролю и оценке эффективности использования государственных средств, в том числе в форме выражения мнения органов финансового контроля не только по факту осуществления расходов, но и на стадии планирования.</p>
<p>С. 115–116.</p>	<p>С. 369–370.</p>
<p style="text-align: center;">(Висновки до розділу 1)</p> <p>Виділено основні тенденції розвитку фінансового контролю в передових країнах світу, які визначатимуть розвиток цієї сфери діяльності в перспективі.</p> <p>1. Підвищення рівня інтеграції фінансового контролю в системі державного управління. Підвищення значущості контролю як функції управління. Розширення завдань контролю від контролю за цільовим та законним використанням державних коштів до контролю безпосередніх та кінцевих результатів державних програм та обґрунтованості виділення державних коштів.</p> <p>2. Необхідність участі органів фінансового контролю у виробленні бюджетної політики, зокрема питань збалансованості бюджетної системи, управління ефективністю державних програм, передусім середньо- та довгострокових.</p> <p>3. Формулювання та вираження вищими контрольними органами власного бачення та думки з питань соціально-економічного розвитку держави, підвищення експертної ролі контрольних органів.</p> <p>4. Підвищення значущості творчої складової діяльності з фінансового контролю, активізація уваги вищих контрольних органів до ефективності витрачання державних коштів, висловлювання експертної думки.</p>	<p>Исходя из приведенных рассуждений, можно выделить следующие основные тенденции развития государственного финансового контроля в передовых странах мира, которые будут определять развитие этой сферы деятельности в перспективе:</p> <p>1. Все более тесная интеграция финансового контроля в систему государственного управления. Повышение значимости контроля как функции управления. Расширение задач контроля с собственно контроля целевого и законного характера использования государственных средств до контроля непосредственных и конечных результатов государственных программ и обоснованности выделения на их достижение государственных средств.</p> <p>2. Необходимость участия органов государственного финансового контроля в выработке бюджетной политики, включая вопросы сбалансированности бюджетной системы, управлении эффективностью государственных программ, в том числе средне- и долгосрочных.</p> <p>3. Формулирование и выражение высшими контрольными органами собственного виденья и мнения по вопросам социально-экономического развития своих государств, повышение экспертной роли контрольных органов.</p> <p>4. Повышение значимости творческой составляющей деятельности по финансовому контролю, большее внимание высших контрольных органов к эффективности расходования государственных средств, выражение экспертного мнения. Часто производится <...></p>
<p>С. 116.</p>	<p>С. 370.</p>
<p style="text-align: center;">(Висновки до розділу 1)</p> <p>5. Усі процедури державного фінансового контролю здійснюються в межах стандартів фінансового контролю, що розробляються найвищим контрольним органом.</p> <p>6. Однією з найважливіших тенденцій розвитку фінансового контролю в розвинених країнах є</p>	<p>5. Все процедуры государственного финансового контроля осуществляются в рамках стандартов государственного финансового контроля, разрабатываемых высшим контрольным органом. Стандартами стараются <...></p> <p>6. Одной из важнейших тенденций развития</p>

	<p>оформлення його комплексного характеру, що виявляється у поєднанні в практиці контролю різних наукових підходів та видів фінансового контролю, і навіть постійний пошук оптимального співвідношення їх застосування.</p> <p>7. Виділяється одночасна тенденція до децентралізації здійснення контрольної функції, виконання її безпосередньо на об'єкті контролю з розглянутим вище посиленням консолідованості та стандартизації контрольної діяльності; підвищується увага до попереднього контролю та оцінювання ефективності використання державних коштів, зокрема в формі висловлювання думки органів фінансового контролю не лише за фактом здійснення витрат, а й на стадії планування.</p>	<p>государственного финансового контроля в развитых странах является оформление его комплексного характера, что выражается в сочетании в практике контроля различных научных подходов и видов финансового контроля, а также постоянный поиск оптимального соотношения их применения.</p> <p>Отдельные виды контроля <...></p> <p>7. Выделяется одновременная тенденция к децентрализации осуществления контрольной функции, выполнению ее непосредственно на объекте контроля с рассмотренным выше усилением консолидированности и стандартизации контрольной деятельности; повышается внимание к предварительному контролю и оценке эффективности использования государственных средств, в том числе в форме выражения мнения органов финансового контроля не только по факту осуществления расходов, но и на стадии планирования.</p>
С. 412.	(ВИСНОВКИ)	С. 369–370.
9	<p>4. Виділено основні тенденції розвитку фінансового контролю, які визначатимуть розвиток цієї сфери діяльності в перспективі, серед яких варто відзначити: підвищення рівня інтеграції фінансового контролю в системі державного управління; підвищення значущості контролю як функції управління; розширення участі органів державного фінансового контролю у виробленні бюджетної політики, зокрема питань збалансованості бюджетної системи, управління ефективністю державних програм, передусім середньо- та довгострокових; формулювання та вираження вищими контрольними органами власного бачення та думки з питань соціально-економічного розвитку держави, підвищення експертної ролі контрольних органів; підвищення значущості творчої складової діяльності з фінансового контролю, активізація уваги вищих контрольних органів до ефективності витрачання державних коштів, висловлювання експертної думки; оформлення комплексного характеру державного фінансового контролю, що виявляється в поєднанні в практиці контролю різних наукових підходів та видів фінансового контролю, і навіть постійний пошук оптимального співвідношення їх застосування.</p>	<p>Одной из важнейших тенденций развития государственного финансового контроля в развитых странах является оформление его комплексного характера, что выражается в сочетании в практике контроля различных научных подходов и видов финансового контроля, а также постоянный поиск оптимального соотношения их применения.</p> <p><...></p> <p>Исходя из приведенных рассуждений, можно выделить следующие основные тенденции развития государственного финансового контроля в передовых странах мира, которые будут определять развитие этой сферы деятельности в перспективе:</p> <p>1. Все более тесная интеграция финансового контроля в систему государственного управления. Повышение значимости контроля как функции управления. Расширение задач контроля с собственно контроля целевого и законного характера использования государственных средств до контроля непосредственных и конечных результатов государственных программ и обоснованности выделенных на их достижение государственных средств.</p> <p>2. Необходимость участия органов государственного финансового контроля в выработке бюджетной политики, включая вопросы сбалансированности бюджетной системы, управления эффективностью государственных программ, в том числе средне- и долгосрочных.</p> <p>3. Формулирование и выражение высшими контрольными органами собственного виденья и мнения по вопросам социально-экономического развития своих государств, повышение экспертной роли контрольных органов.</p> <p>4. Повышение значимости творческой составляющей деятельности по финансовому контролю, большее внимание высших контрольных органов к эффективности расходования государственных средств, выражение экспертного мнения. Часто производится <...></p>
	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Бусурманкулова У. Н. Роль финансового контроля в социально-экономическом развитии регионов Кыргызской республики // Вестник Кыргызстана, 2017, №2, с. 307–313. (https://elibrary.ru/download/elibrary_35168445_33986947.PDF)</p>
С. 135.		С. 311.

<p><...> Основними функціями фінансового контролю в системі публічного управління можна виділити такі (див. рис 2.1):</p> <ul style="list-style-type: none"> - контрольно-ревізійна - організація та контроль місцевого та державного бюджетів, використання бюджетних коштів державних програм та виявлення порушень та недоліків при їх виконанні; - експертно-аналітична - експертиза та аналіз результатів виконання бюджету та вжиття заходів щодо усунення виявлених порушень; - інформаційна - подання інформації за результатами контролю у відповідні органи законодавчої влади та управління для вжиття заходів, інформування громадськості за допомогою ЗМІ та періодичного друку; - координаційна функція полягає в організації взаємодії контрольних органів та забезпечення коригувальних заходів - проведення превентивних заходів, як самою організацією, яка допустила порушення, так і вищими, адміністративні стягнення, подання матеріалів перевірок та припинення неправомірних дій посадових осіб за допущені фінансові порушення до притягнення до кримінальної чи адміністративної відповідальності, направлення матеріалів контрольних перевірок до правоохоронних органів тощо (рис. 2.1). <p>Доказом плагіату є помилка перекладу з російської: вислів «періодической печати» Бортняк переклав як «періодичного друку», тоді як треба «періодичної преси» або просто «преси». Плагіат.</p>	<p>Основними функціями контролю являються следующие (см. рис 2):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) контрольно-ревизионная — организация и контроль местного бюджета, использования бюджетных средств государственных программ и выявление нарушений и недостатков при их исполнении; 2) экспертно-аналитическая — экспертиза и анализ результатов исполнения бюджета и принятие мер по устранению выявленных нарушений; 3) информационное обеспечение — представление информации по результатам контроля в соответствующие вышестоящие органы законодательной власти и управления для принятия мер, информирование общественности посредством СМИ и периодической печати; 4) координационная функция состоит в организации взаимодействия контрольных органов и обеспечения корректирующих мер — проведение превентивных мероприятий, как самой организацией, допустившей нарушения, так и вышестоящими, административные взыскания, представление материалов проверок и пресечение правонарушений должностных лиц за допущенные финансовые нарушения к привлечению к уголовной или административной ответственности, направление материалов контрольных проверок в правоохранительные органы и т.д.(рис.2). 																				
<p>С. 135.</p>	<p>С. 312.</p>																				
<p style="text-align: center;">Функції фінансового контролю в системі публічного управління</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 25%;">Контрольно-ревізійна</th> <th style="width: 25%;">Експертно-аналітична</th> <th style="width: 25%;">Інформаційна</th> <th style="width: 25%;">Координаційна</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1. контроль статей державного та місцевого бюджетів, використання бюджетних засобів державних програм і виявлення порушень та недоліків при їх виконанні;</td> <td>2. експертиза та аналіз результатів виконання бюджету і прийняття заходів щодо усунення виявлених недоліків;</td> <td>3. надання інформації за результатами контролю у відповідні органи законодавчої влади та управління з метою вжиття заходів, інформування суспільства через ЗМІ та періодичний друк;</td> <td>4. координаційна роль контролю полягає в організації взаємодії контрольних органів та забезпечення коректуючи заходів;</td> </tr> <tr> <td colspan="4">5. припинення правопорушень посадових осіб</td> </tr> </tbody> </table> <p>Рис. 2.1. Функції фінансового контролю в системі публічного управління</p> <p>Примітка. Текст на рисунку можна скопіювати повністю:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. контроль статей державного та місцевого бюджетів, використання бюджетних засобів державних програм і виявлення порушень та недоліків при їх виконанні; 2. експертиза та аналіз результатів виконання бюджету і прийняття заходів щодо усунення виявлених недоліків; 3. надання інформації за результатами контролю у відповідні органи законодавчої влади та управління з метою вжиття заходів, інформування суспільства через ЗМІ та періодичний друк; 4. координаційна роль контролю полягає в організації взаємодії контрольних органів та забезпечення коректуючи заходів; 5. припинення правопорушень посадових осіб <p>Доказом плагіату є помилка перекладу з росій-</p>	Контрольно-ревізійна	Експертно-аналітична	Інформаційна	Координаційна	1. контроль статей державного та місцевого бюджетів, використання бюджетних засобів державних програм і виявлення порушень та недоліків при їх виконанні;	2. експертиза та аналіз результатів виконання бюджету і прийняття заходів щодо усунення виявлених недоліків;	3. надання інформації за результатами контролю у відповідні органи законодавчої влади та управління з метою вжиття заходів, інформування суспільства через ЗМІ та періодичний друк;	4. координаційна роль контролю полягає в організації взаємодії контрольних органів та забезпечення коректуючи заходів;	5. припинення правопорушень посадових осіб				<p style="text-align: center;">Функции финансового контроля в регионе</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 25%;">Контрольно-ревизионная</th> <th style="width: 25%;">Экспертно-аналитическая</th> <th style="width: 25%;">Информационная</th> <th style="width: 25%;">Координационная</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1. Контроль статей местного бюджета, использования бюджетных средств государственных программ и выявление нарушений и недостатков при их исполнении;</td> <td>2. Экспертиза и анализ результатов исполнения бюджета и принятие мер по устранению выявленных нарушений;</td> <td>3. Представление информации по результатам контроля в соответствующие вышестоящие органы законодательные власти и управления для принятия мер, информирование общественности посредством СМИ и периодической печати;</td> <td>4. Координационная роль контроля состоит в организации взаимодействия</td> </tr> </tbody> </table> <p>Рис.2. Финансовый контроль региона</p> <p>Примітка. На рисунку частина речення прикрита, але текст можна скопіювати повністю:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Контроль статей местного бюджета, использования бюджетных средств государственных программ и выявление нарушений и недостатков при их исполнении; 2. Экспертиза и анализ результатов исполнения бюджета и принятие мер по устранению выявленных нарушений; 3. Представление информации по результатам контроля в соответствующие вышестоящие органы законодательные власти и управления для принятия мер, информирование общественности посредством СМИ и периодической печати; 4. Координационная роль контроля состоит в организации взаимодействия контрольных органов и обеспечения корректирующих мер; 5. Пересечение правонарушений должностных лиц. 	Контрольно-ревизионная	Экспертно-аналитическая	Информационная	Координационная	1. Контроль статей местного бюджета, использования бюджетных средств государственных программ и выявление нарушений и недостатков при их исполнении;	2. Экспертиза и анализ результатов исполнения бюджета и принятие мер по устранению выявленных нарушений;	3. Представление информации по результатам контроля в соответствующие вышестоящие органы законодательные власти и управления для принятия мер, информирование общественности посредством СМИ и периодической печати;	4. Координационная роль контроля состоит в организации взаимодействия
Контрольно-ревізійна	Експертно-аналітична	Інформаційна	Координаційна																		
1. контроль статей державного та місцевого бюджетів, використання бюджетних засобів державних програм і виявлення порушень та недоліків при їх виконанні;	2. експертиза та аналіз результатів виконання бюджету і прийняття заходів щодо усунення виявлених недоліків;	3. надання інформації за результатами контролю у відповідні органи законодавчої влади та управління з метою вжиття заходів, інформування суспільства через ЗМІ та періодичний друк;	4. координаційна роль контролю полягає в організації взаємодії контрольних органів та забезпечення коректуючи заходів;																		
5. припинення правопорушень посадових осіб																					
Контрольно-ревизионная	Экспертно-аналитическая	Информационная	Координационная																		
1. Контроль статей местного бюджета, использования бюджетных средств государственных программ и выявление нарушений и недостатков при их исполнении;	2. Экспертиза и анализ результатов исполнения бюджета и принятие мер по устранению выявленных нарушений;	3. Представление информации по результатам контроля в соответствующие вышестоящие органы законодательные власти и управления для принятия мер, информирование общественности посредством СМИ и периодической печати;	4. Координационная роль контроля состоит в организации взаимодействия																		

	ської: вислів «періодической печати» Бортняк переклав як «періодичний друк», тоді як треба «періодичну пресу» або просто «пресу». Плагіат.	
10	Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)	Фарикова Е. А. Административно-правовое регулирование в сфере финансовых отношений // Право и практика, 2018, №1, с. 183–189. (https://cyberleninka.ru/article/n/administrativno-pravovoe-regulirovanie-v-sfere-finansovyh-otnosheniy)
	С. 151–152.	С. 183–184.
	<p>Одним із прикладів розвитку системи українського права є виділення фінансового права в самостійну галузь, яке виправдало свою незалежність та специфіку предмета та методу правового регулювання в науці та багаторічній практиці. Однак досі фінансове право нерідко розглядається в сукупності та взаємозв'язку з адміністративним.</p> <p>Визначення місця та ролі фінансового права у системі права сучасної України, особливо взаємозв'язок фінансового та адміністративного права дозволяють розкрити специфіку правового регулювання фінансових правовідносин. Адміністративне та фінансове право мають безліч спільних рис. Насамперед, слід зазначити, що обидві галузі відносяться до галузей публічного права. Не можна не сказати також про те, що більшість акумулювання, розподілу та використання публічних грошових фондів здійснюється в процесі публічного управління, яке виражається в діяльності органів виконавчої влади. І фінансове, і адміністративне право використовують подібні методи правового регулювання при переважанні імперативного методу.</p> <p>У переписаному тексті російської статті Бортняк замінив текст «російського права» на «українського права», а також «современной России» на «сучасної України». Плагіат.</p>	<p>Одним из примеров развития системы российского права является выделение финансового права в самостоятельную отрасль, которое оправдало свою независимость и специфику предмета и метода правового регулирования в науке и многолетней практике. Однако до сих пор финансовое право нередко рассматривается в совокупности и взаимосвязи с административным.</p> <p>Определение места и роли финансового права в системе права современной России, особенно взаимосвязь финансового и административного права позволяют раскрыть специфику правового регулирования финансовых правоотношений. Административное и финансовое право имеют множество общих черт. В первую очередь, необходимо отметить, что обе отрасли относятся к отраслям публичного права. Нельзя не сказать также о том, что большая часть аккумулирования, распределения и использования государственных денежных фондов осуществляется в процессе государственного управления, которое выражается в деятельности органов исполнительной власти. И финансовое, и административное право используют сходные методы правового регулирования при преобладании императивного метода.</p>
	С. 152.	С. 184.
	<p>Головним критерієм визнання правової галузі самостійною є специфіка предмета правового регулювання. Так, фінансове право регулює відносини, які безпосередньо пов'язані з виконанням органами державного управління функцій щодо акумулювання, розподілу та використання публічних грошових фондів. Предмет правового регулювання адміністративного права виходить за ці рамки, включаючи відносини, пов'язані з діяльністю, головним чином, органів виконавчої влади (міністерств, комітетів тощо) в галузі економіки, соціальної сфери і т. д. Проте хибно вважати, що предмет правового регулювання фінансового права - це лише частина предмета адміністративного права. Відносини, що регулюються фінансовим правом, настільки специфічні, що регулюються сукупністю нормативних правових актів (у тому числі кількома кодифікованими актами), які, безумовно, мають самостійну, фінансово-правову галузеву належність.</p>	<p>Главным критерием признания правовой отрасли самостоятельной является специфика предмета правового регулирования. Так, финансовое право регулирует отношения, которые непосредственно связаны с выполнением органами государственного управления функций по аккумулированию, распределению и использованию государственных денежных фондов. Предмет правового регулирования же административного права выходит за эти рамки, включая отношения, связанные с деятельностью, главным образом, органов исполнительной власти (министерств, федеральных служб и др.) в области экономики, социальной сфере и т.д. Однако ошибочно полагать, что предмет правового регулирования финансового права – это лишь часть предмета административного права. Отношения, регулируемые финансовым правом, настолько специфичны, что регулируются совокупностью нормативных правовых актов (в том числе, несколькими кодифицированными актами), которые, определено, имеют самостоятельную, финансово-правовую отраслевую принадлежность.</p>
	С. 152–153.	С. 184.
		Несмотря на самостоятельность финансового

<p>Однак, коли мова йде про організацію роботи фінансових органів – це становить предмет регулювання адміністративного права. Це, насамперед, стосується трьох інститутів.</p> <p>По-перше, діяльність державних органів виконавчої влади у фінансовій сфері регулюється адміністративними правовими актами. Правовий статус таких органів також є переважно адміністративно-правовим. Так, наприклад, Міністерство фінансів України - це як фінансовий орган, і орган виконавчої влади, правовий статус якого, межі компетенції у сфері управління визначаються адміністративно-правовими актами. Так, сьогодні діяльність Міністерства фінансів України регулюється постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 375 «Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України» [60].</p> <p>У переписаному тексті російської статті Бортняк замінив слово «РФ» на «України», а також текст «Правительства РФ» на «Кабінету Міністрів України». Плагіат.</p>	<p>права, как правовой отрасли, все же в некоторых аспектах финансовые правоотношения, бесспорно, регулируются и административным законодательством. Это, в первую очередь, касается трех институтов.</p> <p>Во-первых, деятельность государственных органов исполнительной власти в финансовой сфере регулируется административными правовыми актами. Правовой статус таких органов также является в большей степени административно-правовым. Так, например, Министерство финансов РФ – это как финансовый орган, так и федеральный орган исполнительной власти, основы его статуса, пределы компетенции в сфере государственного управления определяются административно-правовыми актами. Так, в настоящее время деятельность Министерства финансов РФ регулируется Постановлением Правительства РФ от 30 июня 2004 г. № 329 «О Министерстве финансов Российской Федерации» [4]. То же касается <...></p>
<p>С. 153.</p>	<p>С. 185.</p>
<p>Друга складова галузі фінансового права, що має пряме відношення до адміністративного права - сукупність норм про відповідальність за порушення фінансового законодавства. Варто зазначити, що це питання є дуже актуальним у сучасній науці, а однозначної відповіді на нього так і не отримано.</p> <p>Найголовнішим у даному аспекті є питання, чи можна визнати фінансову відповідальність самостійним видом відповідальності. Традиційно в теорії права виділяють кримінальну, адміністративну, цивільну, дисциплінарну, і, навіть, окремі автори виділяють і матеріальну відповідальність.</p>	<p>Вторая составляющая отрасли финансового права, имеющая прямое отношение к административному праву, – совокупность норм об ответственности за нарушение финансового законодательства. Стоит отметить, что данный вопрос является весьма актуальным в современной науке, а однозначного ответа на него так и не получено.</p> <p>Самым главным в данном аспекте является вопрос о том, можно ли признать финансовую ответственность самостоятельным видом ответственности. Традиционно в теории права выделяют уголовную, административную, гражданскую, дисциплинарную, а также некоторые авторы – материальную ответственность [6, с. 334].</p>
<p>С. 154.</p>	<p>С. 185.</p>
<p>Звертаючись до Податкового кодексу України [55], глава 11 якого присвячено податковим правопорушенням та відповідальності за їх вчинення. А саме, тут містяться норми про поняття та ознаки податкового правопорушення, осіб, які підлягають такій відповідальності, окремі елементи складу податкових правопорушень (форми вини тощо), на решті, перелік конкретних складів податкових правопорушень та встановлено санкції за їх вчинення. За такої комплексної правової регламентації, використання категорії «податкове правопорушення», законодавець не оперує терміном «податкова відповідальність», що не дозволяє зробити безперечний висновок про існування податкової відповідальності як про самостійний вид юридичної відповідальності.</p> <p>Доказом плагіату саме з боку Бортняка є перше обірване речення: «Звертаючись до Податкового кодексу України [55], глава 11 якого присвячено податковим правопорушенням та відповідальності за їх вчинення.». У російському першоджерелі</p>	<p>Наибольшее количество вопросов относительно рассматриваемого аспекта соотношения административного и финансового права вызывает институт налоговой ответственности. Обращаясь к Налоговому кодексу РФ [8] (далее – НК РФ), раздел VI которого посвящен налоговым правонарушениям и ответственности за их совершение, можно увидеть подробную и всестороннюю правовую регламентацию. А именно, здесь содержатся нормы о понятии и признаках налогового правонарушения, лицах, подлежащих такой ответственности, отдельных элементах состава налоговых правонарушений (формах вины и т.д.), наконец, перечень конкретных составов налоговых правонарушений и установление санкций за их совершение. При такой всеохватывающей правовой регламентации, использовании категории «налоговое правонарушение», законодатель не оперирует термином «налоговая ответственность», что не позволяет сделать неоспоримый вывод о существовании налоговой ответственности как о самостоятельном виде юридической ответственности.</p>

	<p>там є продовження: «Обращаясь к Налоговому кодексу РФ [8] (далее – НК РФ), раздел VI которого посвящен налоговым правонарушениям и ответственности за их совершение, можно увидеть подробную и всестороннюю правовую регламентацию».</p> <p>У переписаному тексті російської статті Бортняк замінив слово «РФ» на «України».</p> <p>Плагіат.</p>	
	С. 154.	С. 185.
	<p>Можна констатувати, що сучасне законодавство про відповідальність за вчинення податкових правопорушень в аспекті взаємозв'язку фінансового та адміністративного правового регулювання має двоякий характер. Частина норм про відповідальність перебуває у податковому законодавстві, а інша частина - в адміністративно-деліктному.</p>	<p>Можно констатировать, что современное законодательство об ответственности за совершение налоговых правонарушений в аспекте взаимосвязи фінансового и адміністративного правового регулювання, имеет двойственный характер. Часть норм об ответственности находится в налоговом законодательстве, другая часть – в адміністративно-деліктном.</p>
	С. 154–155.	С. 186–187.
	<p>Крім названих інститутів, що визначають тісний взаємозв'язок адміністративного та фінансового регулювання комплексних правовідносин, можна згадати інститут податкового адміністрування. Податкове адміністрування визначається як форма управління податковими відносинами, обмежена обов'язками, цілями та завданнями податкових адміністраторів, що реалізуються в процесі їх контрольної діяльності щодо стягнення податків та зборів відповідно до чинного законодавства, планування податкових надходжень, попередження, припинення та профілактики податкових правопорушень.</p>	<p>Помимо названных институтов, определяющих тесную взаимосвязь адміністративно и фінансово-правового регулювання комплексных правоотношений, можно упомянуть институт налогового адміністрування. Налоговое адміністрування определяется как форма управления налоговыми отношениями, ограниченная обязанностями, целями и задачами налоговых адміністраторов, реализуемыми в процессе их контрольной деятельности по взиманию налогов и сборов в соответствии с действующим законодательством, планированию налоговых поступлений, предупреждению, пресечению и профилактике налоговых правонарушений [13, с. 8].</p>
	С. 155.	С. 187.
	<p>У світлі розгляду проблеми взаємозв'язку та взаємодії адміністративного та фінансового права в науці також обговорюється питання про віднесення до адміністративно-правового регулювання фінансових відносин таких процедур як фінансовий контроль.</p>	<p>В свете рассмотрения проблемы взаимосвязи и взаимодействия адміністративного и фінансового права в науке также обсуждается вопрос об отнесении к адміністративно-правовому регулювання фінансовый сфери таких процедур как контроль уполномоченных органов за соблюдением установленных правил, например, применения контрольно-кассовой техники при осуществлении денежных расчетов, как наличными средствами, так и с использованием платежных карт.</p>
11	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintel.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Овсянников Л. Н. Природа фінансового контролю // Финансовый журнал, 2012, №3, с. 101–110. (https://cyberleninka.ru/article/n/priroda-finansovogo-kontrolya)</p>
	С. 177.	С. 104.
	<p>Ми вважаємо, що у адміністративно-правовій природі фінансового контролю є дві складові - управлінська та економічна. Контроль як необхідний елемент управлінської діяльності досліджено досить ґрунтовно. Він здійснюється у рамках як кожної окремої організації, установи, підприємства державного органу, так і держави загалом.</p> <p>Бортняк пише «Ми вважаємо, що», а насправді переписує текст з російської статті.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>У природі фінансового контролю две составляющие — управленческая и экономическая. Контроль как необходимый элемент управленческой деятельности исследован достаточно основательно и подробно. Он осуществляется в рамках как каждой отдельной организации, так и государства в целом.</p>
	С. 177.	С. 105.
	Управлінська діяльність циклічна. Кожен цикл	Управленческая деятельность циклична. Каж-

<p>включає кілька етапів. На етапі контролю перевіряється відповідність виконуваного чи виконаного наміченому. Перевірка за часом здійснення може бути попередньою, поточною чи наступною. У будь-якому випадку її результат - це інформація для управлінської ланки або вищого органу, використовуючи яку можна приймати рішення як щодо оцінки зробленого, так і щодо планування наступних дій.</p>	<p>дый цикл включает несколько этапов. На этапе контроля проверяется соответствие выполняемого или выполненного намеченному. Проверка по времени осуществления может быть предварительной, текущей или последующей. В любом случае ее результат — это информация для управленческого звена или вышестоящего органа, используя которую можно принимать решения как по оценке сделанного, так и по планированию следующих действий.</p>
<p>С. 177.</p>	<p>С. 105.</p>
<p>Контроль, як і управлінська діяльність загалом, зовсім не абстрактна категорія, а предметна діяльність людей - контролерів, аудиторів, ревізорів, інспекторів. Як правило, вони представляють контрольні підрозділи державних та корпоративних установ, аудиторські організації, спеціалізовані органи управління, навіть на державному рівні.</p> <p>Контроль як одна з функцій управління за природою та призначенням має суттєву особливість - він виступає також інструментом спостереження за станом управління. У такій якості з розвитком демократії він стає одним із способів впливу суспільства на діяльність органів влади.</p>	<p>Для целей нашего подхода к проблеме важно подчеркнуть, что контроль, как и управленческая деятельность в целом, отнюдь не абстрактная категория, а предметная деятельность людей — контролеров, аудиторів, ревізорів, інспекторів. Как правило, они представляют контрольные подразделения государственных и корпоративных учреждений, аудиторские организации, специализированные органы управления, даже и государственного уровня.</p> <p>Контроль как одна из функций управления по природе и назначению обладает существенной особенностью — он выступает также инструментом наблюдения за состоянием управления. В таком качестве с развитием демократии он становится одним из способов влияния общества на деятельность органов власти.</p>
<p>С. 177–178.</p>	<p>С. 105.</p>
<p>Загалом можна виділити кілька характерних особливостей контролю, суттєвих для розуміння та його природи як необхідної ланки управління, та особливостей його функціонування у фінансовій сфері:</p> <ul style="list-style-type: none"> - контроль - це діяльність спеціалізованих, професійно орієнтованих підрозділів або органів, що здійснюється їх співробітниками: контролерами, ревізорами, інспекторами, аудиторами; - спрямованість контролю зрештою визначають ті, хто керує діяльністю управлінської ланки організації чи державних органів; - контроль повинен дотримуватися певних принципів, що забезпечують достовірність інформації, що отримується, основними з яких є: законність, об'єктивність, незалежність, гласність; - контроль задля досягнення своїх цілей поряд із загально управлінськими використовує властиві лише йому форми (у фінансовій сфері - ревізія, аудит, аналіз фінансово-господарської діяльності та ін.); - контролери повинні мати високу професійну кваліфікацію; на допомогу їм обов'язково необхідно залучати експертів-фахівців різного профілю; - під час здійснення контролю не можна не зважати на ймовірність спроб стороннього впливу на його висновки; - результат контролю - інформація для прийняття відповідного рішення. 	<p>В целом можно выделить несколько характеристик контроля, существенных для понимания и его природы как необходимого звена управления, и особенностей его функционирования в финансовой сфере:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Контроль — это деятельность специализированных, профессионально ориентированных подразделений или органов, осуществляемая их сотрудниками: контролерами, ревізорами, інспекторами, аудиторами. • Направленность контроля в конечном итоге определяют те, кто руководит деятельностью управленческого звена организации или государственных органов. • Контроль должен следовать определенным принципам, обеспечивающим достоверность получаемой информации. Главные из этих принципов — законность, объективность, независимость, гласность. • Контроль для достижения своих целей наряду с общеуправленческими использует присущие только ему методы (в финансовой сфере — ревізія, аудит, анализ финансово-хозяйственной деятельности и др.). • Контролеры должны обладать высокой профессиональной квалификацией; в помощь им обязательно следует привлекать экспертов-специалистов различного профиля. • При осуществлении контроля нельзя не считаться с вероятностью попыток постороннего влияния на его выводы. • Результат контроля — информация для принятия решения.
<p>С. 178.</p>	<p>С. 106.</p>
<p>Економічна складова фінансового контролю - продукт розвинутої ринкової економіки. Провідна характеристика ринкової економіки, що панує у світі, прагнення до постійного підвищення ефек-</p>	<p>Экономическая составляющая финансового контроля — продукт развитой рыночной экономики. Ведущая характеристика господствующей в мире рыночной экономики — стремление к постоянному</p>

<p>тивності господарської діяльності. Така економіка становить основу існування розвинених країн, відчутно впливає на становище та соціально-економічний стан держав, де вона ще стала переважаючою. У фінансовому плані її ефективність вимірюється перевищенням доходів над витратами, розміром прибутку, одержуваного внаслідок вкладень капіталу. В оптимальному варіанті прибуток має покривати витрати та дозволяти формувати фонди для нових вкладень та витрат у непередбачених обставинах.</p> <p>Доказом машинного перекладу з російської є кома замість тире в другому реченні. Також Бортняк пропустив слово «не» в російському тексті «где она еще не стала преобладающей», через що отримав дурницю: «де вона ще стала переважаючою».</p> <p>Плагіат.</p>	<p>повышению эффективности хозяйственной деятельности. Такая экономика составляет основу существования развитых стран, ощутимо влияет на положение и социально-экономическое состояние государств, где она еще не стала преобладающей. В финансовом плане ее эффективность измеряется превышением доходов над расходами, размером прибыли, получаемой в результате вложений капитала. В оптимальном варианте прибыль должна покрывать затраты и позволять формировать фонды для новых вложений и расходов в непредвиденных обстоятельствах.</p>
<p>С. 178–179.</p>	<p>С. 107.</p>
<p>Фінансовий контроль виступає одним із основних економічних важелів, за допомогою яких держава може впливати на ринок. З розвитком цивілізації, формуванням держав як органів управління, яким громадяни довіряють свою долю, характер та результати руху фінансових потоків (особливо на рівні держави) набувають суспільного значення.</p> <p>Прояви економічної складової фінансового контролю за змістом відповідають економічним потребам держави: бюджетний, валютний, податковий, митний контроль, контроль за використанням кредитних ресурсів та обігом цінних паперів. Для підвищення якості публічного управління необхідна постійна контрольна діяльність на усіх цих напрямках. Нею займаються самостійно і у взаємодії суб'єкти контролю - органи фінансового контролю, аудиторські організації; служби внутрішнього контролю.</p>	<p>Финансовый контроль выступает одним из основных экономических рычагов, с помощью которых государство может влиять на рынок. С развитием цивилизации, формированием государств как органов управления, которым граждане доверяют свою судьбу, характер и результаты движения финансовых потоков (особенно на уровне государства) приобретают общественное значение. А организация контроля становится «обязательным элементом управления общественными финансовыми средствами, так как такое управление влечет за собой ответственность перед обществом»²⁴.</p> <p>Проявления экономической составляющей финансового контроля по содержанию соответствуют экономическим потребностям государства: бюджетный, валютный, налоговый, таможенный контроль, контроль за использованием кредитных ресурсов и оборотом ценных бумаг. Для повышения качества государственного управления необходима постоянная контрольная деятельность на всех этих направлениях. Ею занимаются самостоятельно и во взаимодействии субъекты контроля — органы ГФК, аудиторские организации, службы внутреннего контроля.</p>
<p>С. 179.</p>	<p>С. 107.</p>
<p>Оскільки головне у ринковій економіці - досягнення високої ефективності фінансово-господарської діяльності, то й зусилля контролю спрямовані на це. Тісно пов'язане з економічною складовою природи фінансового контролю завдання його установ у соціальному плані - захист законних фінансових інтересів суспільства, держави, корпорацій, кожного громадянина.</p> <p>У цьому отримують суто економічне вираження зазначені вище здатність контролю бути інструментом спостереження за станом управління та його громадська роль. Фінансовий контроль вже не обмежується відстеженням дотримання правил руху грошових потоків і бухгалтерських правил. Його суб'єкти перевіряють, як посадові особи та установи, яким довірено управління фінансами організації чи держави, тобто виконавчі органи, справляються з дорученою ним справою.</p> <p>В міру зростання рівня контролю його відстороненість від безпосереднього управління збільшується, самостійність зростає. У масштабі держави цілеспрямованість контролю поступово отримує</p>	<p>Поскольку главное в рыночной экономике — достижение высокой эффективности финансово-хозяйственной деятельности, то и усилия контроля направлены на это. Тесно связана с экономической составляющей природы финансового контроля задача его учреждений в социальном плане — защита законных финансовых интересов общества, государства, корпораций, каждого гражданина.</p> <p>В этой связи получают сугубо экономическое выражение отмеченные выше способность контроля быть инструментом наблюдения за состоянием управления и его общественная роль. Финансовый контроль уже не ограничивается отслеживанием соблюдения правил движения денежных потоков и бухгалтерских правил. Его субъекты проверяют, как должностные лица и учреждения, которым доверено управление финансами организации или государства, т. е. исполнительные органы, справляются с порученным им делом.</p> <p>По мере возрастания уровня контроля его отстраненность от непосредственного управления увеличивается, самостоятельность растет. В мас-</p>

	<p>нові стимули, він набуває якостей інструменту суспільного впливу. Вищі органи публічного фінансового контролю у демократичних країнах, залишаючись державними установами, одночасно стають організаціями, такими, що представляють і захищають фінансові інтереси суспільства.</p>	<p>штабе государства целенаправленность контроля постепенно получает новые стимулы, он приобретает качества инструмента общественного влияния. Высшие органы ГФК в демократических странах, оставаясь государственными учреждениями, одновременно становятся организациями, представляющими и защищающими финансовые интересы общества.</p>
C. 179–180.		C. 107.
	<p>Поєднання можливостей управлінської та економічної складових робить фінансовий контроль силою, здатною впливати на якісні характеристики публічного управління. Але тут з'являється феномен діалектичної якості, без розуміння суті якого неможливо отримати повну та достовірну картину того, що відбувається. Справа в тому, що держава сама визначає ступінь впливу фінансового контролю на свої дії. Вона може різними, цілком законними методами даний вплив як посилювати, так і обмежувати.</p> <p>Як функція публічного управління фінансовий контроль реалізується двома способами. По-перше, держава створює правила здійснення контролю: фіксує його основи у Конституції, приймає необхідні закони, затверджує підзаконні норми. По-друге, вона саме в особі своїх установ - органів фінансового контролю здійснює контроль за рухом (формуванням та використанням) належних їм коштів.</p>	<p>Сочетание возможностей управленческой и экономической составляющих делает финансовый контроль силой, способной воздействовать на качественные характеристики государственного управления. Но тут возникает парадокс диалектического свойства, без понимания сути которого невозможно получить полную и достоверную картину происходящего. Дело в том, что государство само определяет степень влияния финансового контроля на свои действия. Оно может различными, вполне законными методами это влияние как усиливать, так и ограничивать.</p> <p>В качестве функции государственного управления финансовый контроль реализуется двумя способами. Во-первых, государство создает правила осуществления контроля: фиксирует его основы в Конституции, принимает необходимые законы, утверждает подзаконные нормы. Во-вторых, оно само в лице своих учреждений — органов ГФК, начиная с высшего, осуществляет контроль за движением (формированием и использованием) принадлежащих ему средств.</p>
C. 180.		C. 108–109.
	<p>З метою визначення адміністративно-правової природи фінансового контролю, необхідне належне правове забезпечення. Проте держава поки не подбала, щоб усунути серйозний перекис у підході щодо створення законодавчих актів, які регламентують фінансовий контроль. Органи влади, державні установи, що підлягають фінансовому контролю, мають перевагу над органами державного фінансового контролю щодо законодавчої ініціативи та процедури узгодження положень актів, що готуються. Правила та норми, що обмежують контроль, отримують путівки в життя набагато частіше, ніж документи, що розширюють його можливості. Доречно ще нагадати, що в нашій країні досі немає концепції системи фінансового контролю, ні закону про основи фінансового контролю. Все це не сприяє реалізації можливостей фінансового контролю, визначених його об'єктивною природою, обмежує практичний вплив його органів на діяльність органів влади та управління.</p>	<p>Государство пока не позаботилось о том, чтобы устранить серьезный перекося в подходе к созданию законодательных актов, регулирующих финансовый контроль. Органы власти, государственные учреждения, подлежащие финансовому контролю, имеют преимущество над органами ГФК в части законодательной инициативы и процедуры согласования положений готовящихся актов. Правила и нормы, ограничивающие контроль, получают путевки в жизнь куда чаще, чем документы, расширяющие его возможности. Уместно еще раз напомнить, что в нашей стране до сих пор нет ни концепции финансового контроля, ни федерального закона об основах ГФК. Поначалу необходимые проекты активно готовили, но потом признали ненужными. Все это не способствует реализации возможностей финансового контроля, определенных его объективной природой, серьезно ограничивает практическое влияние его органов на деятельность органов власти и управления.</p>
C. 180–181.		C. 109.
	<p>- наявність для успішної діяльності фінансового контролю, тим більше органів фінансового контролю, суттєво важливих рис як принципів, послідовність та професіоналізм керівників та співробітників органів фінансового контролю. Насправді у процесі фінансового контролю у поведінці контролерів та контрольованих протидіють принципів та конформізм, непримиренність та угода, компетенція та бюрократизм. Також і проявляються інші суперечливі обставини, які нерідко передбачати заздалегідь важко. Тому позитивний початок не обов'язково переважає у всьому над негативним;</p>	<p>Для успешной деятельности финансового контроля, тем более органов ГФК, существенно важны принципиальность, последовательность и профессионализм руководителей и сотрудников субъектов контроля. На деле в процессе финансового контроля в поведении контролеров и контролируемых противодействуют принципиальность и конформизм, непримиримость и соглашательство, компетенция и бюрократизм. Также присутствуют и проявляются другие противоречивые обстоятельства, которые нередко предвидеть заранее затруднительно. Поэтому положительное начало не обязательно во всем преобладает над отрицательным.</p>

<p>Доказом плагіату з російської статті є помилка перекладу: Бортняк пропустив російське слово «присутствуют», через що фраза «Также присутствуют и проявляются» перетворилася на фразу зі стилістичною помилкою: «Також і проявляются». Плагіат.</p>	
<p>С. 181.</p>	<p>С. 109.</p>
<p>Отже, фінансовий контроль - не функція фінансів, що самореалізується, а практична управлінська діяльність в умовах ринкової економіки. Вплив органів фінансового контролю на показники публічного управління визначається не реалізацією контрольної функції фінансів за допомогою більш прогресивних форм, а специфікою адміністративно-правової природи фінансового контролю та можливостями, наданими йому державою.</p> <p>Система контролю стає дієвою тоді, коли орієнтує об'єкти контролю не на задоволення своїх вимог, а на досягнення цілей, що стоять перед ними, шляхом витрачання коштів в економічно обґрунтованих розмірах.</p>	<p>В заключение подчеркнем следующее: финансовый контроль — не самореализующаяся функция финансов, а практическая управленческая деятельность в условиях рыночной экономики. Влияние органов ГФК на характеристики государственного управления определяется не реализацией «контрольной функции финансов с помощью более прогрессивных форм»²⁸, а спецификой природы финансового контроля и возможностями, предоставленными ему государством.</p> <p>Система контроля становится действенной тогда, когда ориентирует объекты контроля не на удовлетворение своих требований, а на достижение стоящих перед ними целей путем расходования средств в экономически обоснованных размерах. В развитых странах <...></p>
<p>С. 204.</p>	<p>С. 106.</p>
<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>Економічна складова фінансового контролю - продукт розвинутої ринкової економіки. Провідна характеристика ринкової економіки, що панує у світі, прагнення до постійного підвищення ефективності господарської діяльності.</p>	<p>Экономическая составляющая финансового контроля — продукт развитой рыночной экономики. Ведущая характеристика господствующей в мире рыночной экономики — стремление к постоянному повышению эффективности хозяйственной деятельности. Такая экономика составляет <...></p>
<p>С. 204.</p>	<p>С. 107.</p>
<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>Своєю чергою, обґрунтовано, що поєднання можливостей управлінської та економічної складових робить фінансовий контроль силою, здатною впливати на якісні характеристики державного управління.</p> <p>Бортняк стверджує, що він щось обґрунтував, а насправді переписав російський текст. Плагіат.</p>	<p>Сочетание возможностей управленческой и экономической составляющих делает финансовый контроль силой, способной воздействовать на качественные характеристики государственного управления. Но тут возникает <...></p>
<p>С. 205.</p>	<p>С. 109.</p>
<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>Проаналізовано, що фінансовий контроль - не функція фінансів, що самореалізується, а практична управлінська діяльність в умовах ринкової економіки. Вплив органів фінансового контролю на показники державного управління визначається не реалізацією контрольної функції фінансів за допомогою більш прогресивних форм, а специфікою адміністративно-правової природи фінансового контролю та можливостями, наданими йому державою.</p> <p>Бортняк стверджує, що він щось проаналізував, а насправді переписав російський текст. Плагіат.</p>	<p>В заключение подчеркнем следующее: финансовый контроль — не самореализующаяся функция финансов, а практическая управленческая деятельность в условиях рыночной экономики. Влияние органов ГФК на характеристики государственного управления определяется не реализацией «контрольной функции финансов с помощью более прогрессивных форм»²⁸, а спецификой природы финансового контроля и возможностями, предоставленными ему государством.</p>
<p>С. 413–414.</p>	<p>С. 104; 105; 107.</p>

	<p align="center">(ВИСНОВКИ)</p> <p>7. Визначено, що адміністративно-правова природа фінансового контролю має дві складові - управлінську та економічну. Контроль як необхідний елемент управлінської діяльності досліджено досить ґрунтовно. Він здійснюється в межах як кожної окремої організації, так і держави загалом. Контроль, як і управлінська діяльність загалом, зовсім не абстрактна категорія, а предметна діяльність людей - контролерів, аудиторів, ревізорів, інспекторів. Як правило, вони представляють контрольні підрозділи державних та корпоративних установ, аудиторські організації, спеціалізовані органи управління, навіть на державному рівні. Поєднання можливостей управлінської та економічної складових робить фінансовий контроль силою, здатною впливати на якісні характеристики державного управління. Фінансовий контроль є універсальною категорією, що регулюється як публічним, так і приватним правом, що підтверджується основними завданнями фінансового контролю: запобіганням фінансових правопорушень, підтримкою фінансової дисципліни, застосуванням заходів примусу за їх вчинення.</p>	<p>С. 104. У природі фінансового контролю дві складові — управленческая и экономическая. Контроль как необходимый элемент управленческой деятельности исследован достаточно основательно и подробно. Он осуществляется в рамках как каждой отдельной организации, так и государства в целом.</p> <p>С. 105. Для целей нашего подхода к проблеме важно подчеркнуть, что контроль, как и управленческая деятельность в целом, отнюдь не абстрактная категория, а предметная деятельность людей — контролеров, аудиторов, ревизоров, инспекторов. Как правило, они представляют контрольные подразделения государственных и корпоративных учреждений, аудиторские организации, специализированные органы управления, даже и государственного уровня.</p> <p>С. 107. Сочетание возможностей управленческой и экономической составляющих делает финансовый контроль силой, способной воздействовать на качественные характеристики государственного управления.</p>
12	<p align="center">Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p align="center">Лукин А. Г. Постулаты и принципы государственного финансового контроля в Российской Федерации // Основы экономики, управления и права, 2013, №5 (11), с. 29–34. (https://cyberleninka.ru/article/n/postulaty-i-printsipy-gosudarstvennogo-finansovogo-kontrolya-v-rossiyskoy-federatsii)</p>
	С. 182.	С. 29.
	<p>Суспільство та наука сьогодні досить чітко визначили основні функції, які повинні виконати держава, до яких відносять наступні:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Забезпечення надання суспільних благ - розподільча функція. 2. Корекція існуючого розподілення доходів та багатства з метою забезпечення відповідності суспільним уявленням про «чесне» та «справедливе» розподілення - перерозподільча функція. 3. Використання бюджетної політики як відповідного рівня економічного росту з врахуванням впливу на торговий та платіжний баланси - стабілізуюча функція. <p>Доказом плагіату з російської статті є помилка перекладу: Бортняк пропустив слова в російській фразі «Использование бюджетной политики как средства обеспечения высокой занятости, разумного уровня цен и соответствующего уровня», через що отримав малограмотну фразу зі стилістичною помилкою: «Використання бюджетної політики як відповідного рівня економічного росту». Очевидний плагіат.</p>	<p>Общество и наука сегодня достаточно четко определили основные функции, которые должно выполнять государство. К этим функциям относят следующие.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Обеспечение предоставления общественных благ, при котором совокупные ресурсы разделяются между производством частных и общественных благ, и определение их набора — распределительная функция. 2. Корректировка существующего распределения доходов и богатства с целью обеспечения ответственности общественным представлениям о «честном» и «справедливом» распределении — перераспределительная функция. 3. Использование бюджетной политики как средства обеспечения высокой занятости, разумного уровня цен и соответствующего уровня экономического роста с учетом влияния на торговый и платежный балансы — стабилизирующая функция [1, с. 20—21].
	С. 182.	С. 29.
	Цілком очевидним є той факт, що виконання даних функцій здійснюється загалом через реалізацію фінансової політики держави, яка включає в себе і податкову стратегію, і стратегію соціального	Понятно, що виконання цих функцій здійснюється в основному через реалізацію фінансової політики держави, яка включає в себе і податкову стратегію, і стратегію соціального

	забезпечення суспільства, і стратегію фінансування утримання органів влади, бюджетну стратегію тощо. При цьому чільне місце у фінансовій політиці будь-якої держави займає стратегія фінансового контролю.	ального забезпечення общества, и стратегію фінансирования содержания органов власти, и бюджетную стратегію и т. д. При этом важное место в финансовой политике любого государства занимает стратегія государственного финансового контроля.
	С. 183.	С. 29.
	Водночас держава, взявши на себе зобов'язання щодо управління централізованими фінансами, які фактично належать усьому суспільству, повинна створити умови задля того, щоб ці фінанси використовувалися виключно по призначенню. У зв'язку з цим вважаємо, що концепція системи фінансового контролю повинна стати основою для вирішення актуальних проблем у сфері публічного фінансового контролю.	Государство, взяв на себя обязанность управлять централизованными финансами, фактически принадлежащими всему обществу, должно создать условия для того, чтобы эти финансы использовались исключительно по назначению, а именно для выполнения функций государства, прежде всего вышеназванных.
13	Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)	Овсянников Л. Н. Ключевые проблемы формирования системы государственного финансового контроля // Финансовый журнал, 2010, №1, с. 11–24. (https://cyberleninka.ru/article/n/klyuchevye-problemy-formirovaniya-sistemy-gosudarstvennogo-finansovogo-kontrolya)
	С. 186.	С. 13–14.
	Таким чином, будь-яка система контролю складається з наступних елементів: предмет (що контролюють); суб'єкт (хто контролює); об'єкт (кого контролюють); сфера діяльності; принципи; механізм; збір та обробка вихідних даних (інформації) для проведення контролю; процес; метод (методика); техніка та технологія; результат; суб'єкт, який приймає рішення за результатами контролю (може виступати суб'єкт контролю); ухвалення рішення за результатами контролю.	<...> Так, в одном из учебников по финансовому контролю для вузов читаем: «Любая система контроля состоит из следующих элементов: предмет (что контролируют); объект (кого контролируют); субъект (кто контролирует); сфера деятельности; принципы; процесс; метод (методика); техника и технология; механизм; сбор и обработка исходных данных (информации) для проведения контроля; результат; субъект, принимающий решение по результатам контроля (это может быть и субъект контроля); принятие решения по результатам контроля» ¹⁰ .
	С. 186.	С. 14.
	Насправді змістовне визначення системи фінансового контролю потрібне для того, щоб цими поняттями можна було впевнено користуватись у теоретичних, методологічних та практичних цілях. Систему фінансового контролю треба визначати і досліджувати так, як вона складається в реальній дійсності, у конкретних діях людей, які формують та здійснюють громадське регулювання та публічне управління. Коректне визначення основних складових системи фінансового контролю - одна з основних умов її успішного формування.	На деле содержательное определение системы финансового контроля, а самое главное — его основных системообразующих элементов, нужно для того, чтобы этими понятиями можно было уверенно пользоваться в теоретических, методологических и практических целях. Систему финансового контроля надо определять и исследовать так, как она складывается в реальной действительности, в конкретных действиях людей, формирующих и осуществляющих общественное регулирование и государственное управление. Корректное определение основных составляющих системы ГФК — одно из основных условий ее успешного формирования.
	С. 191.	С. 15.
	Проте, слід зауважити, що процеси, які відбуваються у сфері фінансового контролю, різні за своєю природою і неоднозначно, а іноді і суперечливо впливають на формування його системи. Основною особливістю такого роду процесів останніх років полягають у тому, що вони мають здебільшого похідний характер, а не самостійний, обумовлені не так природою контролю як функції управління суспільними фінансами та стратегією його посилення, скільки потребами перетворень, що здійснюються у відповідних контрольованих сферах.	Процессы, происходящие в сфере ГФК, различны по своей природе и оказывают неоднозначное, а порой и противоречивое влияние на формирование его системы. Основная особенность таких процессов последних лет заключается в том, что они имеют по большей части не самостоятельный, а производный характер, обусловлены не столько природой контроля как функции управления общественными финансами и стратегией его усиления, сколько потребностями преобразований, осуществляемых в контролируемых сферах.
	С. 191–192.	С. 16.
	В свою чергу, коли адміністративна та бюджет-	Если административная и бюджетная реформы

<p>на реформи були концептуально обґрунтовані, здійснювалися послідовно та поетапно, то наступні за ними зміни у контролі найчастіше являли собою епізодичні спроби його пристосування до реформ. Це не зменшує їх значення, але в сучасній ситуації мало сприяє підвищенню результативності фінансового контролю і скорочення тривалого процесу становлення його системи. Крім того, це породжує нові проблеми, які потребують вирішення в тих же межах, у яких залишилися невирішеними колишні.</p>	<p>були концептуально обосновані, здійснювались послідовально і поетапно, то следующие за ними изменения в контроле чаще всего представляли собой эпизодические попытки его приспособления к реформам. Таковы, к примеру, поправки в контрольные статьи Бюджетного кодекса Российской Федерации. Это не уменьшает их значения, но в современной ситуации мало способствует повышению результативности ГФК и сокращению затянувшегося процесса становления его системы. Кроме того, это порождает новые проблемы, требующие решения в тех же пределах, в которых остались нерешенными прежние.</p>
<p>С. 192.</p>	<p>С. 16.</p>
<p>У результаті не реалізується головне у контролі - підвищення його суспільної результативності шляхом поєднання зусиль та можливостей вже сформованих необхідних елементів системи фінансового контролю.</p>	<p>В итоге не реализуется главное в контроле — повышение его общественной результативности путем объединения усилий и возможностей уже сформированных необходимых элементов системы ГФК. Каждый из его действующих органов (Счетная палата Российской Федерации, <...></p>
<p>С. 192.</p>	<p>С. 16.</p>
<p>Контрольна діяльність, як і раніше, характеризується неупорядкованістю, епізодичністю, дублюванням, далеко не повним охопленням ревізіями та перевітками всього масиву коштів, що витрачаються державою. Плани контрольних заходів складаються не відповідно до будь-яких загальнодержавних принципів чи правил, а в рамках відомчого підходу контролюючих органів. Немає національних стандартів контролю, обов'язкових до виконання усіма державними органами. Можливості ревізій та перевірок обмежуються прогалинами у законодавстві. Тому багато фінансових потоків та значних сум витрачання державних коштів, суттєвих для вирішення соціальних проблем, прискорення економічного зростання, роками залишаються безконтрольними.</p>	<p>Контрольная деятельность по-прежнему характеризуется неупорядоченностью, эпизодичностью, дублированием, далеко не полным охватом ревизиями и проверками всего массива расходов государством средств. Планы контрольных мероприятий составляются не в соответствии с какими-либо общегосударственными принципами или правилами, а в рамках ведомственного подхода контролирующих органов. Не существует национальных стандартов контроля, обязательных для всех государственных органов. Возможности ревизий и проверок ограничиваются пробелами в законодательстве. Поэтому многие финансовые потоки и значительные суммы расходования государственных средств, существенные для решения социальных проблем, ускорения экономического роста, годами остаются бесконтрольными.</p>
<p>С. 192.</p>	<p>С. 16.</p>
<p>Суспільство сьогодні не знає, якою мірою і з якою регулярністю бюджетні кошти і вся державна скарбниця перевіряються щодо правильності та ефективності їх витрачання. Відомо лише, що державний бюджет контролюється в повному обсязі та хаотично. Завдання повноти та періодичності фінансових ревізій та перевірок навіть не ставиться. Ні для одного органу державного фінансового контролю не встановлено, які об'єкти та кошти, що використовуються на їх утримання, мають перевірятися щорічно, а які повинні перевірятися раз на два роки тощо.</p> <p>Доказом плагіату з російської статті є помилка перекладу: Бортняк пропустив в російській фразі слово «не», через що фраза «бюджет ... контролюються не повністю і хаотично» перетворилася на дурницю: «бюджет контролюється в повному обсязі та хаотично». Очевидний плагіат.</p>	<p>Общество сегодня не знает, в какой степени и с какой регулярностью бюджетные средства и вся государственная казна проверяются на предмет правильности и эффективности их расходования. Понятно только, что многотриллионный федеральный бюджет, немалые бюджеты субъектов Федерации контролируются не полностью и хаотично. Задача полноты и периодичности финансовых ревизий и проверок даже не ставится. Ни для одного органа ГФК не установлено, какие объекты и используемые на их содержание средства должны проверяться ежегодно, какие — раз в два года и т. д. Предусмотренные бюджетной <...></p>
<p>С. 195.</p>	<p>С. 19.</p>
<p>На наш погляд, Бюджетний кодекс не може вичерпати проблематику фінансового контролю, тому що бюджет - це далеко не усі державні фінанси. Завдання кодексу регламентувати бюджетний кон-</p>	<p>Убежден, что такой подход — серьезная методологическая и практическая ошибка. Бюджетный кодекс не может исчерпать проблематику ГФК потому, что бюджет — это далеко не все государ-</p>

<p>троль, аспеціалізованого закону «Про фінансовий контроль» - усю контролюючу діяльність держави у фінансовій сфері, у якому варто закріпити визначення поняття «державний фінансовий контроль», адже такого визначення, закріпленого на законодавчому рівні, наразі не існує.</p> <p>Саме закон забезпечить початкову єдність системи державного фінансового контролю, підконтрольність державних коштів, обов'язковість та можливість бачити їхній рух, оцінювати результати їх використання.</p> <p>Бортняк пише «На наш погляд,», а насправді перепише текст із чужої статті. Плагіат.</p>	<p>ственные финансы. Задача кодекса — регламентировать бюджетный контроль, а закона об основах ГФК — всю контрольную деятельность государства в финансовой сфере. Начать текст закона необходимо с определения понятия «государственный финансовый контроль», ведь такого определения, закрепленного правовым образом, сейчас не существует.</p> <p>Именно федеральный закон обеспечит изначальное единство системы ГФК, подконтрольность государственных средств, обязательность и возможность видеть их движение, оценивать результаты их использования. Тогда не будут <..></p>
<p>С. 196.</p>	<p>С. 19–20.</p>
<p>Наявність запропонованого закону дозволить розпочати розробку державних стандартів державного фінансового контролю, відсутність яких надає відчутний негативний вплив на якість контролю. Впровадження стандартів стане ще одним кроком у формуванні єдиної системи фінансового контролю. Для продуктивної роботи у цьому напрямі є хороші передумови: досвід підготовки стандартів аудиторської діяльності, активне формування своїх стандартів Рахунковою палатою. Щоб стандарти стали дієвим інструментом здійснення контролю, у законі треба передбачити їх затвердження Урядом України за погодженням з Рахунковою палатою. Що стосується другої складової системи фінансового контролю органів фінансового контролю, то їх у країні більш ніж достатньо. Безліч установ, відсутність законодавчо встановленого розмежування їхніх завдань та повноважень породжують нескоординованість у контрольній діяльності, а також явним і неявним способом знижують її результати.</p> <p>Бортняк у тексті, переписаному з російської статті 2010-го року, замінив Російську Федерацію на Україну. Нахабний плагіат.</p>	<p>Наличие предлагаемого закона позволит начать разработку федеральных стандартов ГФК, отсутствие которых оказывает ощутимое отрицательное влияние на качество контроля. Внедрение стандартов станет еще одним шагом в формировании единой системы ГФК. Для продуктивной работы в этом направлении есть хорошие предпосылки: опыт подготовки стандартов аудиторской деятельности, активное формирование собственных стандартов Счетной палатой. Чтобы стандарты стали действенным инструментом осуществления контроля, в законе надо предусмотреть их утверждение Правительством Российской Федерации по согласованию со Счетной палатой Российской Федерации.</p> <p>Обратимся ко второй составляющей системы ГФК — органам финансового контроля. Их в стране более чем достаточно. Множество учреждений, отсутствие законодательно установленного разграничения их задач и полномочий порождают чересполосицу и нескоординированность в контрольной деятельности, явным и неявным образом снижают ее результаты. Вместо наведения порядка и здесь далеко не первый год кипит дискуссия, переходящая в открытое противостояние.</p>
<p>С. 196–197.</p>	<p>С. 20.</p>
<p>А тому доцільніше та практичніше піти шляхом законодавчого оформлення та закріплення системи фінансового контролю, що вже багато в чому сформувалася. При цьому на Рахункову палату, що нагромадила тепер солідний досвід і вийшла за багатьма параметрами діяльності на рівень міжнародних стандартів, можна, зокрема, покласти обов'язки:</p> <ul style="list-style-type: none"> - методологічного та методичного забезпечення контрольно- фінансової діяльності в державі; - координації зусиль діючих органів фінансового контролю, починаючи з планування контрольних заходів; - досудового вирішення спорів сторін за результатами перевірок використання державних коштів іншими публічними органами. <p>Бортняк у тексті, переписаному з російської</p>	<p>Не думаю, что реализация любого из этих предложенных послужит единству действий органов, входящих в систему ГФК. Целесообразнее и практичнее пойти путем законодательного оформления и закрепления уже во многом сформировавшейся системы ГФК. При этом на Счетную палату Российской Федерации, накопившую теперь солидный опыт и вышедшую по многим параметрам деятельности на уровень международных стандартов, можно, в частности, возложить обязанности:</p> <ul style="list-style-type: none"> — координации усилий действующих органов внешнего и внутреннего контроля, начиная с планирования контрольных мероприятий; — методологического и методического обеспечения контрольно-финансовой деятельности в стране; — досудебного разрешения споров сторон по результатам проверок использования государственных средств другими органами ГФК.

<p>статті 2010-го року, видалив слова «Российской Федерации». Плагіат.</p>	
<p>С. 197.</p>	<p>С. 21.</p>
<p>Ухвалення спеціального закону про фінансовий контроль повинно передбачати уточнення обов'язків та повноважень не лише Рахункової палати, а й інших контрольних органів, звичайно, в загальнодержавному плані. Мається на увазі обов'язковості наявності діючих служб контролю у кожному органі виконавчої влади та організації, яка використовує державні кошти, нормативне розмежування об'єктів контролю, уточнення повноважень контролерів, встановлення порядку проведення та оцінки результатів контрольних заходів.</p> <p>Цілком зрозуміло, що виникне потреба у внесенні змін та доповнень до Закону «Про Рахункову палату», інші нормативні акти, що регламентують або стосуються питань фінансового контролю.</p> <p>При нинішніх обставинах у нашій державі вони потрібні та сприяли б завершенню формування системи фінансового контролю. Тут, звісно, відразу виникає запитання щодо зростання чисельності державного апарату. Однак, з однієї сторони, з врахуванням того, які кошти Рахункова палата повертає державі, витрати на її нові підрозділи будуть не такі великі, з іншої сторони, дбайливі господарі на бухгалтерях та ревізорах не заощаджують.</p>	<p>Принятие закона об основах системы ГФК предполагает уточнение обязанностей и полномочий не только Счетной палаты, но и других контрольных органов, конечно, в укрупненном, общегосударственном плане. Имеется в виду обязательность наличия действующих служб контроля в каждом органе исполнительной власти и организации, использующей государственные средства, нормативное разграничение объектов контроля, уточнение полномочий контролеров, установление порядка проведения и оценки результатов контрольных мероприятий.</p> <p>Естественно, потребуются изменения и дополнения в закон о Счетной палате, другие акты, регламентирующие либо затрагивающие вопросы финансового контроля. Кстати сказать, некоторые поправки в акт о Счетной палате давно ждут своей очереди — например, поправка о создании территориальных (или региональных) отделений этого учреждения. В условиях нашей страны они очевидно нужны и способствовали бы завершению формирования системы ГФК. Здесь, конечно, сразу возникает вопрос о росте численности государственного аппарата. Но, во-первых, с учетом того, какие средства Счетная палата возвращает государству, затраты на ее новые подразделения будут не так велики, во-вторых, рачительные хозяева на бухгалтерях и ревизорах не экономят.</p>
<p>С. 197.</p>	<p>С. 21.</p>
<p>Варто відзначити, що єдність системи фінансового контролю багато в чому забезпечується застосуванням органами контролю єдиних форм та методів контрольної діяльності. З врахуванням, як правило, специфічних особливостей об'єктів контролю, напрямів витрачання державних коштів, економічної ситуації загалом та багато іншого. Це третя складова системи фінансового контролю. Саме по рахунку, проте аж ніяк не за важливістю, бо повна відсутність однієї із складових призведе до руйнування, бездіяльності системи загалом.</p>	<p>Единство системы ГФК во многом обеспечивается применением органами контроля единых форм и методов контрольной деятельности. С учетом, разумеется, специфических особенностей объектов контроля, направлений расходования государственных средств, экономической ситуации в целом и многого другого. Это третья по счету составляющая системы. Именно по счету, но никак не по важности, ибо полное отсутствие одной из составляющих приведет к разрушению, бездействию системы.</p>
<p>С. 197–198.</p>	<p>С. 21.</p>
<p>Можна впевнено констатувати, що ні особливих розбіжностей у розумінні, ні якихось серйозних труднощів у застосуванні таких фактично загально-визначених форм контролю, як попередній, поточний і наступний, у нашій державі не спостерігається. Як і раніше переважає наступний контроль, що являється виправданим. А з впровадженням казначейського виконання бюджету та після реалізації основних положень бюджетної реформи помітно зростає роль попереднього та поточного контролю, що сприяє підвищенню результативності витрачання бюджетних коштів. Змістовні визначення форм фінансового контролю наведено у Бюджетному кодексі України.</p> <p>До переписаного російського тексту Бортняк додав слово «України». Плагіат.</p>	<p>Можно уверенно констатировать, что ни особых расхождений в понимании, ни каких-то серьезных затруднений в применении таких фактически общепризнанных форм контроля, как предварительный, текущий и последующий, в нашей стране не замечается. По-прежнему преобладает последующий контроль, что объяснимо. А с внедрением казначейского исполнения бюджета и после реализации основных положений бюджетной реформы заметно возросла роль предварительного и текущего контроля, что способствует повышению результативности расходования бюджетных средств. Содержательные определения форм ГФК даны в Бюджетном кодексе.</p>
<p>С. 198.</p>	<p>С. 21.</p>
<p>Іншим чином йдуть справи з методами фінансо-</p>	<p>Інаше обстоят дела с методами финансового</p>

	<p>вого контролю. Тобто, навколо самого поняття і з приводу того, що можна включати до арсеналу методів, також точаться суперечності. У науковій літературі як основні методи називають перевірку, ревізію, експертизу, аудит ефективності, моніторинг.</p>
<p>С. 198.</p>	<p>С. 23.</p>
<p>Проведення ревізії у повному обсязі та закріпити її як метод контролю можна шляхом включення відповідних поправок до запропонованого закону «Про фінансовий контроль». Одночасно потрібно законодавчо закріпити застосування тих, хто отримує все більше поширення аудиту ефективності та моніторингу використання бюджетних коштів.</p> <p>Це буде ще один необхідний крок у вирішенні ключових проблем формування єдиної концепції системи фінансового контролю.</p> <p>Бортняк не зміг правильно перекласти російську фразу «закрепить применение получающих все большее распространение аудита эффективности и мониторинга использования...». Використавши машинний переклад, він отримав беззмістовне речення «закріпити застосування тих, хто отримує все більше поширення аудиту ефективності та моніторингу використання...».</p> <p>Кого це «тих, хто»? Треба було написати: «закріпити застосування аудиту ефективності та моніторингу використання бюджетних коштів, які отримують усе більше поширення».</p> <p>Плагіат.</p>	<p>Восстановить права ревізії в полном объеме и узаконить ее как метод контроля можно путем включения соответствующих установок в предлагаемый закон об основах ГФК. Одновременно нужно законодательно закрепить применение получающих все большее распространение аудита эффективности и мониторинга использования бюджетных средств, которые, несмотря на возрастающую значимость, остаются пока ведомственными начинаниями.</p> <p>Это будет еще один необходимый шаг в решении ключевых проблем создания единой системы ГФК.</p>
<p>С. 199.</p>	<p>С. 23.</p>
<p>Отже, ми вважаємо, що формування концепції системи фінансового контролю в Україні має забезпечувати надійне здійснення публічного фінансового контролю за трьома основними напрямками:</p> <ul style="list-style-type: none"> - формування та використання усіх публічних коштів; - діяльність органів виконавчої влади, в компетенцію яких покладено практичне проведення кредитної, фінансової, бюджетної, грошової, податкової та валютної політики; - залучення та використання коштів юридичних та фізичних осіб кредитними та іншими організаціями, яким надано таке право на підставі закону. <p>Бортняк пише «Отже, ми вважаємо, що», а насправді переписує чужий текст.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>В целом действенная система, о завершении формирования которой идет речь, должна обеспечивать надежное осуществление государственного финансового контроля по трем основным направлениям:</p> <ul style="list-style-type: none"> — формирование и использование всех государственных средств, независимо от того, в каком виде они существуют — бюджетном либо любом другом; — деятельность органов исполнительной власти, на которые возложено практическое проведение финансовой, бюджетной, кредитной, денежной, налоговой и валютной политики; — привлечение и использование средств юридических и физических лиц кредитными и иными организациями, которым законодательством предоставлено такое право.
<p>С. 205.</p>	<p>С. 13–14.</p>
<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>Визначено, що будь-яка система контролю складається з таких елементів: предмет (що контролюють); суб'єкт (хто контролює); об'єкт (кого контролюють); сфера діяльності; принципи; механізм; збір та оброблення вихідних даних (інформації) для проведення контролю; процес; метод (методика); техніка та технологія; результат; суб'єкт, який приймає рішення за результатами контролю (може виступати суб'єкт контролю); ухвалення рішення за результатами контролю.</p>	<p><...> Так, в одном из учебников по финансовому контролю для вузов читаем: «Любая система контроля состоит из следующих элементов: предмет (что контролируют); объект (кого контролируют); субъект (кто контролирует); сфера деятельности; принципы; процесс; метод (методика); техника и технология; механизм; сбор и обработка исходных данных (информации) для проведения контроля; результат; субъект, принимающий решение по результатам контроля (это может быть и субъект контроля); принятие решения по результатам контроля»¹⁰.</p>

	Бортняк стверджує, що він щось визначив, а насправді переписав російський текст. Плагіат.	
	С. 206–207.	С. 23.
	<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>На наш погляд, формування концепції системи фінансового контролю в Україні має забезпечувати надійне здійснення фінансового контролю за трьома основними напрямками:</p> <ul style="list-style-type: none"> - формування та використання усіх публічних коштів, незалежно від того, в якій формі вони існують - бюджетній чи будь-якій іншій; - діяльність органів виконавчої влади, на які покладено практичне проведення фінансової, кредитної, бюджетної, грошової, податкової та валютної політики; - залучення та використання коштів юридичних та фізичних осіб кредитними та іншими організаціями, яким надано таке право на підставі закону. <p>Бортняк пише «На наш погляд», а насправді переписав російський текст. Доказом плагіату з цієї російської статті є те, що на с. 199 Бортняк уже переписував цей текст без слів «незалежно від того, в якій формі вони існують - бюджетній чи будь-якій іншій», а тут їх додав; наступний абзац переписав тут без змін: «влади, на які покладено» (а на с. 199 був рерайтинг – «влади, в компетенцію яких покладено»). Нахабний плагіат.</p>	<p>В целом действенная система, о завершении формирования которой идет речь, должна обеспечивать надежное осуществление государственного финансового контроля по трем основным направлениям:</p> <ul style="list-style-type: none"> — формирование и использование всех государственных средств, независимо от того, в каком виде они существуют — бюджетном либо любом другом; — деятельность органов исполнительной власти, на которые возложено практическое проведение финансовой, бюджетной, кредитной, денежной, налоговой и валютной политики; — привлечение и использование средств юридических и физических лиц кредитными и иными организациями, которым законодательством предоставлено такое право.
14	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Соломатина Е. А. Контроль как функция государственного управления // Вестник Московского университета МВД России, 2015, №6, с. 154–159. (https://cyberleninka.ru/article/n/kontrol-kak-funktsiya-gosudarstvennogo-upravleniya)</p>
	С. 202.	С. 158.
	<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>Фінансовий контроль як функція публічного адміністрування спрямований на досягнення основної мети - попередження та блокування відхилень діяльності суб'єкта державного управління від заданої управлінської програми, а під час виявлення помилок у діяльності, зловживання правами - приведення керованої системи в стійке становище за допомогою усіх соціальних регуляторів.</p>	<p>Контроль как функция государственного управления направлен на достижение основной цели — предупреждения и блокирования отклонений деятельности субъекта государственного управления от заданной управленческой программы, а при обнаружении ошибок в деятельности, злоупотреблении правами — приведение управляемой системы в устойчивое положение при помощи всех социальных регуляторов.</p>
15	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Литвинова Ю. М. Институт финансового контроля в области таможенного дела в системе российского права // Вестник Российской таможенной академии, 2010, №2, с. 110–116. (https://cyberleninka.ru/article/n/institut-finansovogo-kontrolya-v-oblasti-tamozhennogo-dela-v-sisteme-rossiyskogo-prava)</p>
	С. 203.	С. 111.
	<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>Коло суспільних відносин у сфері фінансового контролю також має певну специфіку, яка полягає в таких аспектах:</p> <ul style="list-style-type: none"> - зазначені відносини виникають у галузі освіти, 	<p>Область общественных отношений в сфере финансового контроля также обладает определенной спецификой, а именно:</p> <ul style="list-style-type: none"> - данные отношения возникают в области об-

	<p>розподілу та використання грошових фондів держави та місцевих органів влади;</p> <p>- вказані відносини складаються з приводу контролю за дотриманням законності та доцільності в галузі збирання, розподілу, перерозподілу та використання грошових фондів держави та місцевих органів влади;</p> <p>- кінцевою метою існування таких відносин є ефективний соціально-економічний розвиток країни, сприяння успішній реалізації фінансово-правової політики держави, ефективне використання фінансових ресурсів.</p>	<p>разования, распределения и использования денежных фондов государства и муниципальных образований;</p> <p>- указанные отношения складываются по поводу контроля за соблюдением законности и целесообразности в области собирания, распределения, перераспределения и использования денежных фондов государства и муниципальных образований;</p> <p>- конечной целью существования данных отношений является эффективное социально-экономическое развитие страны, содействие успешной реализации финансово-правовой политики государства, эффективному использованию финансовых ресурсов.</p>
С. 203–204.		С. 111.
	<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>Обґрунтовано, що місце фінансового контролю в системі адміністративно-правового забезпечення фінансових відносин визначається передусім через низку його основних завдань:</p> <p>- зазначені відносини виникають у галузі освіти, розподілу та використання грошових фондів держави та місцевих органів влади;</p> <p>- вказані відносини складаються з контролю за дотриманням законності та доцільності в галузі збирання, розподілу, перерозподілу та використання грошових фондів держави та місцевих органів влади;</p> <p>- кінцевою метою існування таких відносин є ефективний соціально-економічний розвиток країни, сприяння успішній реалізації фінансово-правової політики держави, ефективне використання фінансових ресурсів.</p> <p>Бортняк удруге переписує той самий текст на ту саму сторінку. Бортняк пише «Обґрунтовано, що», але насправді переписує чужий текст з російської статті. Подвійний плагіат.</p>	<p>Область общественных отношений в сфере финансового контроля также обладает определенной спецификой, а именно:</p> <p>- данные отношения возникают в области образования, распределения и использования денежных фондов государства и муниципальных образований;</p> <p>- указанные отношения складываются по поводу контроля за соблюдением законности и целесообразности в области собирания, распределения, перераспределения и использования денежных фондов государства и муниципальных образований;</p> <p>- конечной целью существования данных отношений является эффективное социально-экономическое развитие страны, содействие успешной реализации финансово-правовой политики государства, эффективному использованию финансовых ресурсов.</p>
16	<p>Бортняк В. А. Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика. Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Васильева М. В. Мировой опыт организации государственного и муниципального финансового контроля и возможность его применения в России // Национальные интересы: приоритеты и безопасность, 2011, №25, с. 46–56. (https://cyberleninka.ru/article/n/mirovoy-opyt-organizatsii-gosudarstvennogo-i-munitsipalnogo-finansovogo-kontrolya-i-vozmozhnost-ego-primeneniya-v-rossii)</p>
С. 348.		С. 48.
	<p>Фінансовий контроль у державному секторі в зарубіжних країнах вибудовується за різними моделями, однак загалом для розвитку відповідної системи характерна тенденція децентралізації та виділення аудиту або його елементів у самостійний напрям контрольної діяльності, у процесі реалізації якої визначається ефективність діяльності органів влади зі збору, належного розподілу доходів і витрат бюджетних засобів, виконання прийнятих рішень і положень відповідних законодавчих актів [34; 41, с. 419].</p> <p>Покликання [34] – це: Johnson E. Concrete re-</p>	<p>Финансовый контроль в государственном и муниципальном секторах в зарубежных странах выстраивается по различным моделям, но в целом для развития этой системы характерна тенденция децентрализации и выделения аудита или его элементов в самостоятельное направление контрольной деятельности, в процессе осуществления которой определяются эффективность деятельности органов власти по сбору, надлежащему распределению доходов и расходованию средств бюджетов, выполнению принятых решений и положений соответствующих законодательных актов.</p>

	<p>sources explained for parents: How to use them with your child at home to create a maths master! Third Space Learning. 2021. (https://thirdspacelearning.com/blog/concrete-resources-cpa-explained/)</p> <p>Це покликання фальшиве: стаття присвячена математиці для дітей і не містить слів «audit» та «budget»; увесь текст переписаний з російської статті.</p> <p>Покликання [41] – це: The interests of state and civil society as a determinant of the democratic political development of Central and Eastern Europe countries. Hrebenuk, B., Hrytsun, V., Bortniak, V., Bortniak, K., & Liasota, A. (2021). Cuestiones Polfticas, 39(70), 407-425.</p> <p>Це покликання теж фальшиве: стаття не містить слів «audit» та «budget»</p> <p>Фальсифікація джерел.</p> <p>Плагіат.</p>	
17	<p>Бортняк В. А.</p> <p>Адміністративно-правові основи фінансового контролю в Україні: теорія та практика.</p> <p>Дис. ... доктора юридичних наук. – Київ, 2024. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0524U000259/)</p>	<p>Чумакова І. Ю.</p> <p>Аудит ефективності у державному фінансовому контролі зарубіжних країн // Фінанси України, 2007, № 8, с. 137–146.</p> <p>http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2007_8_15</p>
С. 361.		С. 100.
	<p>Характерним прикладом є також Нідерланди, де реалізуються три моделі аудиту ефективності. У межах першої моделі основна увага концентрується на якості наявних в організації, що перевіряється, систем і процедур управління, їх спрямованості на забезпечення економічності, продуктивності й результативності використання бюджетних коштів, а також на визначенні ступеня уваги керівництва організації до цих питань. Під час реалізації другої моделі аудиту ефективності проводиться перевірка звітів керівництва організації, які подаються відповідним державним органам, і підготовка висновків про достовірність і повноту відображення в них результатів діяльності з ефективного використання бюджетних коштів. Третя модель аудиту ефективності застосовується, якщо організація, яка перевіряється, не надає звіт про результати роботи. У цьому разі, залежно від цілей аудиту ефективності, оцінюється економічність, продуктивність або результативність діяльності організації [34]. Тобто під час <...></p> <p>Покликання [34] – це: Johnson E. Concrete resources explained for parents: How to use them with your child at home to create a maths master! Third Space Learning. 2021. (https://thirdspacelearning.com/blog/concrete-resources-cpa-explained/)</p> <p>Це покликання фальшиве: стаття присвячена математиці для дітей і не містить слова «audit».</p> <p>Увесь текст переписаний з чужої статті.</p> <p>Фальсифікація джерел.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>У зарубіжних країнах, де організація бюджетного процесу побудована на бюджетуванні, орієнтованому на результат, до завдань аудита ефективності переважно входить оцінювання рівня ефективності управлінської діяльності урядових (бюджетних) установ на предмет досягнення запланованого кінцевого результату. Характерним прикладом такої країни є Нідерланди, де здійснюються три моделі аудита ефективності. У рамках першої моделі основна увага концентрується на якості існуючих в організації, що перевіряється, систем і процедур управління, їх спрямованості на забезпечення економічності, продуктивності й результативності використання бюджетних коштів, а також на визначенні ступеня уваги керівництва організації до цих питань. При здійсненні другої моделі аудита ефективності проводиться перевірка звітів керівництва організації, які подаються відповідним державним органам, і підготовка висновків про достовірність і повноту відображення в них результатів діяльності з ефективного використання бюджетних коштів. Третя модель аудита ефективності застосовується, якщо організація, яка перевіряється, не надає звіт про результати роботи. У цьому разі, залежно від цілей аудита ефективності, оцінюється економічність, продуктивність або результативність діяльності організації¹⁶.</p>